

တာတာနိုး

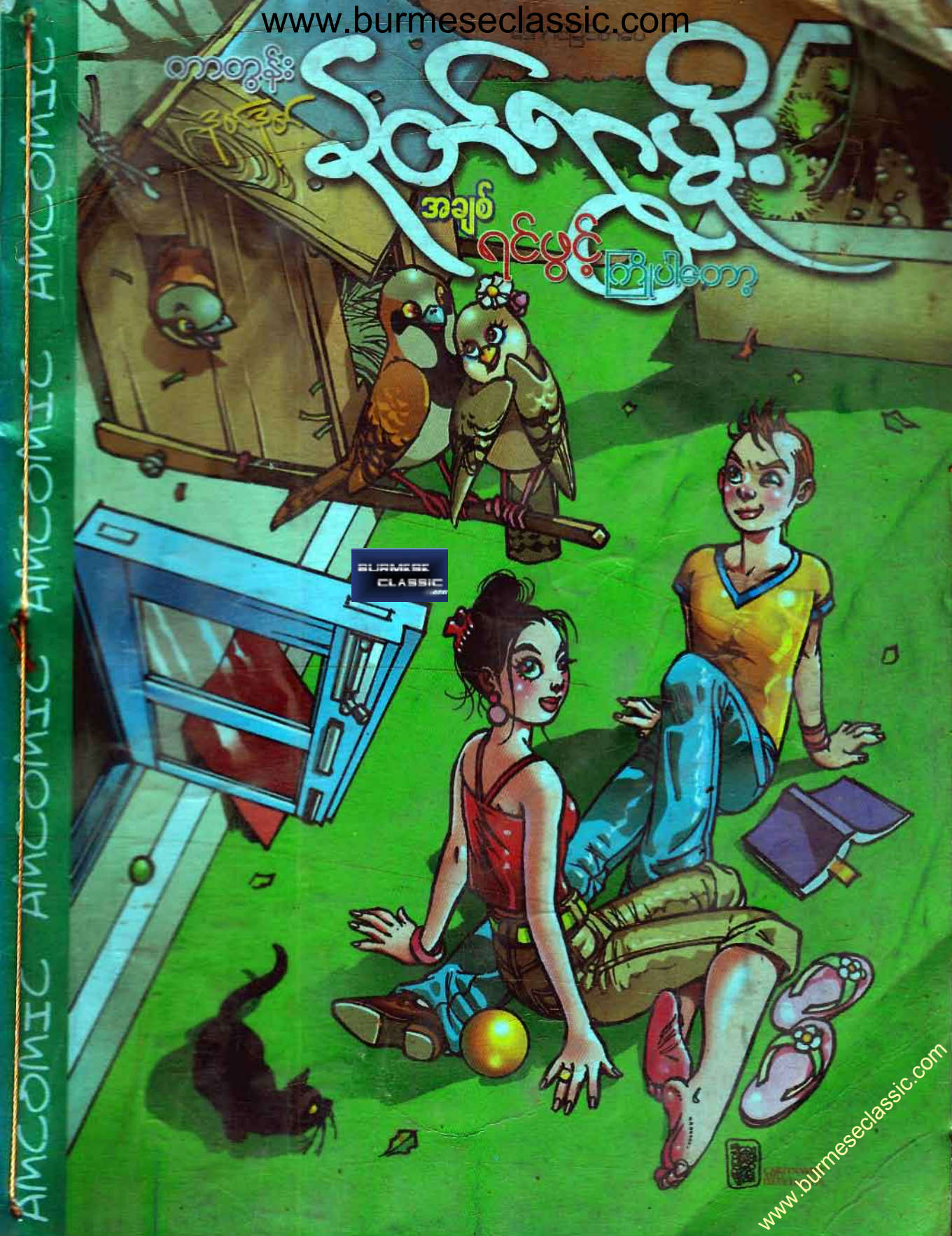
မိန်းမအိမ်

အချစ်

ရင်ပွင့်

ကြည်လေးက

BURMESE CLASSIC

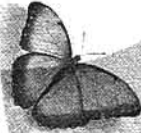

AMCOMIC AMCOMIC AMCOMIC AMCOMIC AMCOMIC AMCOMIC AMCOMIC AMCOMIC AMCOMIC AMCOMIC

နှစ်ခြင်း

ကာတွန်း

နှစ်ခြင်း

ရင်ခုန်နှစ်သက်
 အလွမ်းရက်ရှည်
 မျက်ရည်ပင်လယ်
 ရွက်လွင့်ကျယ်ပြော
 ဝဲလည်မျောခဲ့
 ဒီလိုနဲ့
 သောကပဲ့စင်
 ကမ်းကိုမြင်ပြီ
 အချစ်ရင်ဖွင့်ကြိုပါတော့...။

အိမ်ဂီတ

ကာတွန်း

နုနု

BURMESE CLASSIC

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၂၁၀၀၄၀၉
မျက်နှာခုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၃၃၄၀၇၀၉

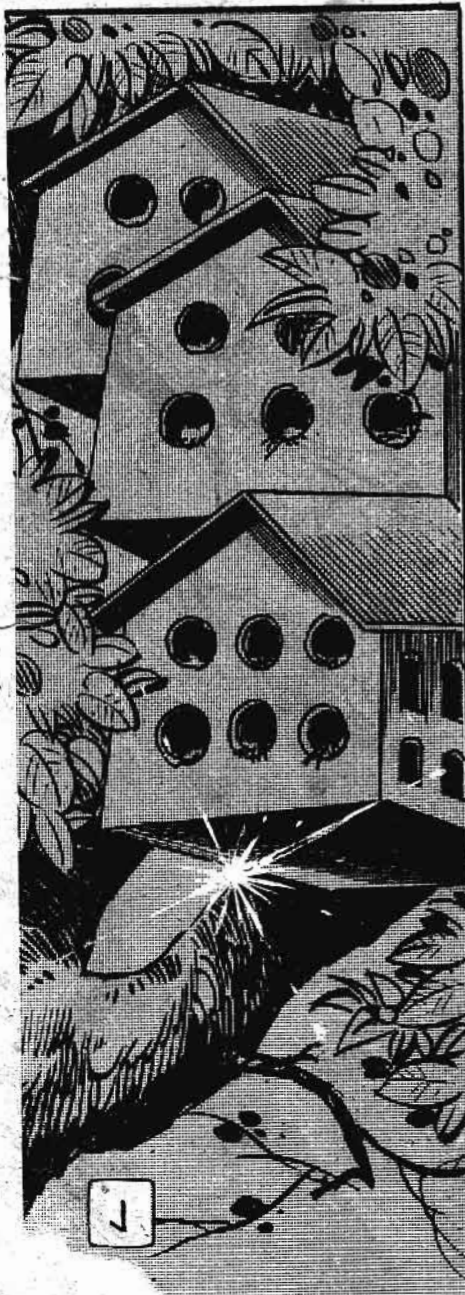
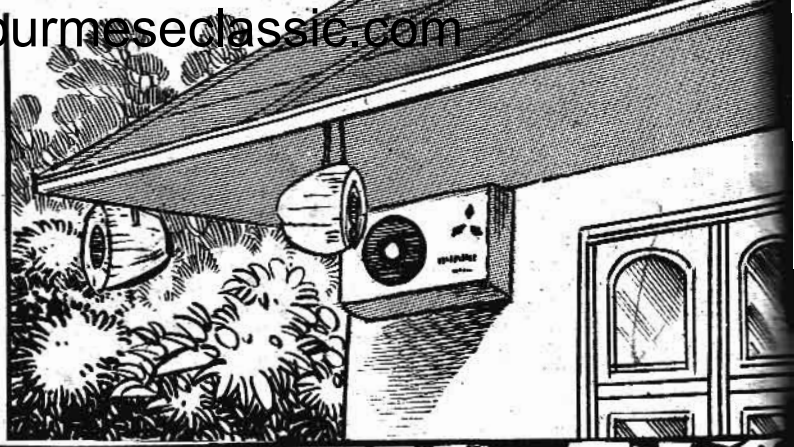
ထုတ်ဝေသူ - အောင်မြင်လစဉ်၊
ဦးဇာနည်အောင်၊ အမှတ်(၇)၊ သီတာလမ်း၊
ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်နှင့်မျက်နှာခုံးပုံနှိပ် -
အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်(၁၆)၊
သစ်ရာပင်လမ်း၊ သွယ်လမ်း၊
သုဝဏ္ဏ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖြန့်ချိရေး - အောင်မြင်စာပေ၊
အမှတ်(၁)၊ အောင်ဘာလေလမ်း၊
ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း - ပထမအကြိမ်၊
၂၀၀၉ခုနှစ်၊ (ဩဂုတ်လ)၊
အုပ်စု(၅၀၀)၊ တန်ဖိုး(၂၀၀)ကျပ်။

ဒီရက်ကို
ကြိတ် ဗွံကွ-ကွ
လို့ ငါ့ခိုလာတာ
လား...

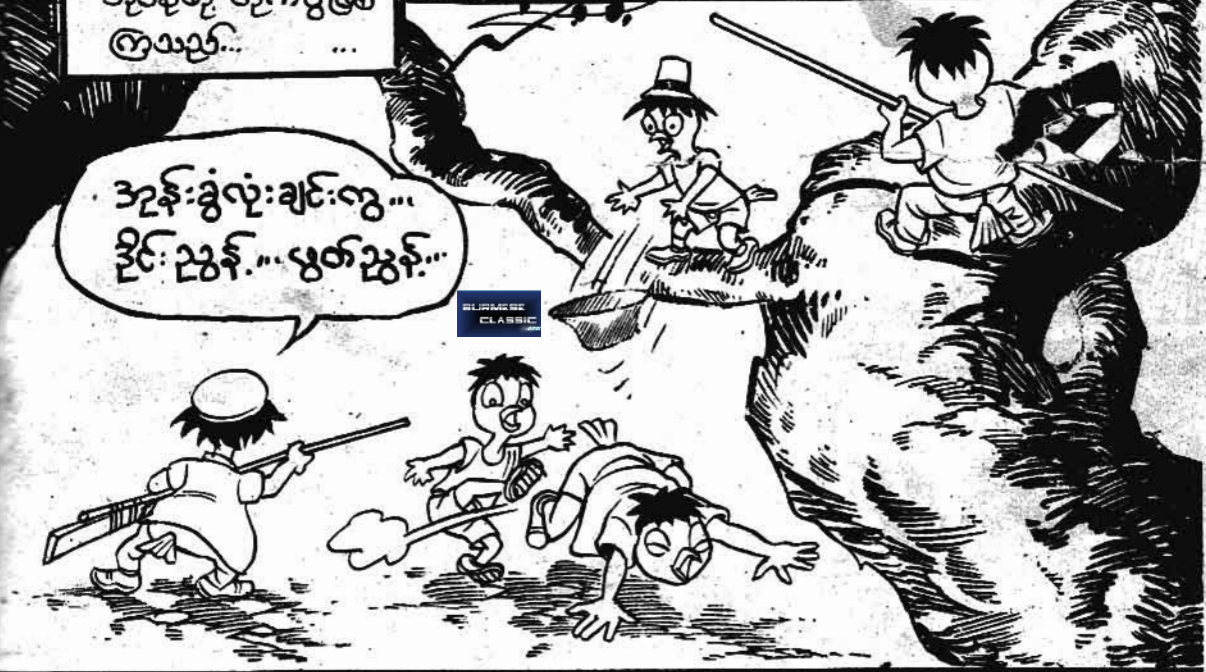
စာကလေး:
လောကမှာ
မေ့ရမယ့်
ထူးကဲလှပေ
စစ်မှန်ကြီး....
ထို့ကြောင့်
အနယ်နယ်
အရပ်ရပ်မှ
သတင်းဖိုဒီယာတွေ
ရောက်ရှိလာကြ
သည်... ..

တံခွန်ကြီးအောက်
တွဲလွဲဆွဲထားသော
အုန်းခွံ လုံးချင်း
အိမ်ယာမှ စာကလေး
အုပ်စုနှင့် ခရောင်ရှိ
သစ်သားကွန်ဒိုနိုယံ
အဆန်းတွဲမှစာကလေး
အုပ်စုတို့ တိုက်ပွဲဖြစ်
ကြသည်...

အုန်းခွံလုံးချင်းကွ...
ဒိုင်းညွန့်... ပွတ်ညွန့်...

ကျွန်တော်က
မိအိမ်အိမ် စာကလေးပါ ခင်ဗျာ
ဒီစစ်ပွဲကြီး ဘယ်လို စတင်တယ်
ဆိုတာ သိပါရစေလား...

မတူးဆန်းပါဘူးဗျာ
ကုန်ပစ္စည်းပါထဲရောတဲ့ အချစ်နဲ့
စစ်...နမ့်လိယံရဲ့ အချစ်နဲ့စစ်
စာကလေးတစ်ကောင်ရဲ့ အချစ်
နဲ့ စစ်... အတူတူပါပဲ.....

ပြဿနာက
ဘယ်ကစတင်လဲ
ခင်ဗျာ...

ရန်ဖြစ်နေတာ
မောရတဲ့ ကြား ထဲ...မင်း
သိချင်ရင် ဟိုအိမ်က
ကောင်ကို သွားဖေး...

အဟမ်း...

ပြဿနာက
ခင်ဗျားကစတယ်လို့
တွေ့ပါတယ်..
အဲဒါ...

အလကားပါများ
ကျုပ်က အုန်း ခွံလုံး ချင်းက
အလန်းလေးတွေ ဖြစ်ပါ
လျက်နာ...

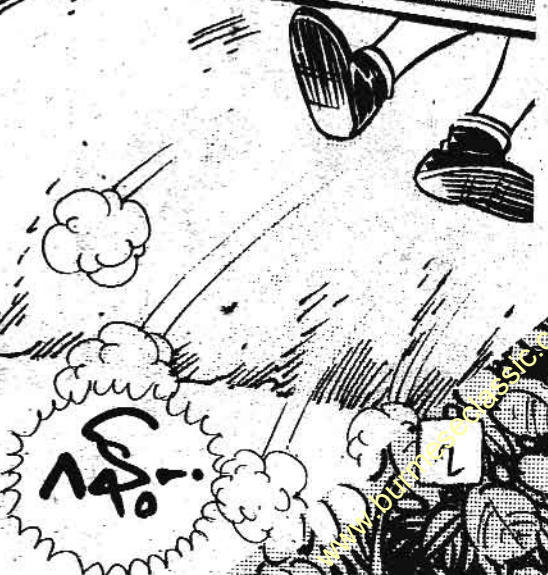
သစ်သားကွန်ဒိုမိနီယံက
မုဆိုးမကို ယူလို့ဆိုပြီး ရောဂါ
ရှာကြတာ ကျုပ်မိန်းမကိုလာဆော်
တော့ မိန်းမရဲ့အမျိုးတွေက
မခံနိုင်လို့ ဖြစ်တယ်...

ဟဟ... အဲဒါ
ခင်များကကားယကံရှင်ပဲ
မရှင်းဘူးလား...

အို... ကျုပ်က
တိရစ္ဆာန်ပဲများ...
အနောယကြီးပါ...

တောင်ပေါ်ကမှ စွာဖြင့်
သန့်စင်ခန်းသွားဖို့...
အတွက် အပြင်မှ
အခန်းဝင်ခါ... ချက်
ချထားရမိ... နို့ ညှို့
စိတ်ပျက်ညည်း ညှောက်
ကုတင်ပေါ် ဖြန့်လျှောက်
လာခဲ့သည်...

နွေကောင်
တစ်ညလုံး ဒုက္ခပေးပြီး
အိပ်နေလိုက်တာများ...

ခရမ်းကိုကြည့်မိမှ သူ့စိတ်ထဲ မပျိုးမထန်ဖြစ်လာပြီး...
အနံ့ခံကာ ဟိုဟိုသည်သည် ဂှာကြည့်၏...

သူကတင်ခြေရင်း၌ သေတ္တာပေါ်မှာ တင်ထားသော
လောင်းဟိန်နှင့်အင်္ကျီကို ခေါက်ရိုးမပျက်အောင် မရှေ့...

သက်ကောင်
ဖြစ်သောနေရာ
ကို... နမ်းကြည့်
လိုက်သည်...

အား... ပေါ့...

ငါ့အင်္ကျီဟော
သွားပါ ဇွဲကွာ...

ဘာဖြစ်
တာလဲဟ...

ဒီမှာငါ့အင်္ကျီသွားပြီ
မင်းတစ်ညလုံး ချေးလှည့်ပန်း
ထားလို့ ငါ့ရဲ့ တစ်စုံတစ်ခုပေးသော
အင်္ကျီ သွားပြီ...

ဪ... ဝမ်းနည်းစွာ
စားထားမိလို့ပါ ချီးညှို့ရာ
ဒါလည်း မဟောက်လို့ပါ...

ဟေ့ကောင်...
မဟောက်စာဆဆိုတာ
လူ့အန္တရာယ်တွေရဲ့ ဆင်ခြေစကား
ကွ... ငါ ဒီနေ့လူတွေ့စစ်ဆေး
ခံဖို့... ဘာနဲ့ သွားမလဲ

ငါဟာ
ယူဝတ်ကွာ...

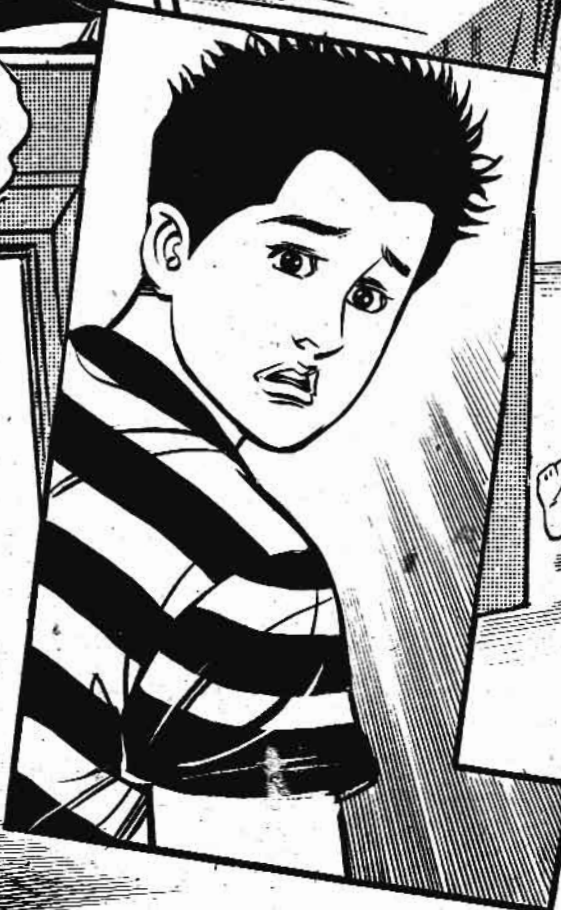

မြောရင်း ခိုး၌ စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ သေတ္တာကို လက်ဖျံနှင့် ထိုးပစ်သည်...

ဖွီး... မပျော်ဘဲနဲ့ မရယ်လို့နဲ့ ဖြန်သိပ်ထားပြီး ဖြေထက်တဲ...ကောင်များ ထင်နေလား...

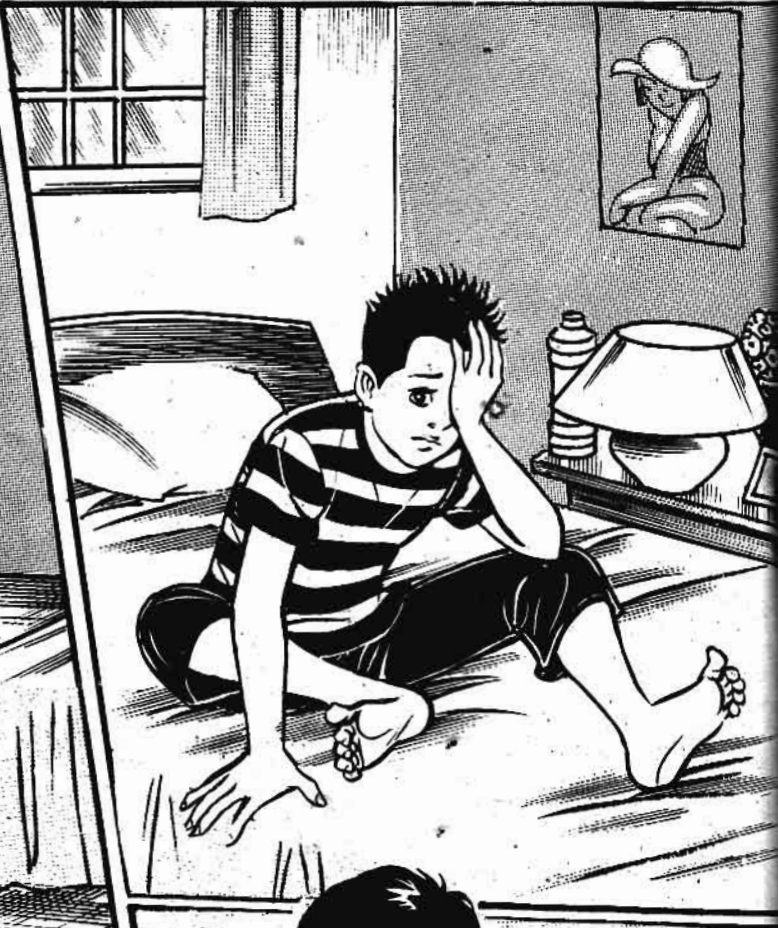
စောစောစီးစီး ဘာတွေဖြစ်နေပြီ တာလဲကွာ...

မိုးညို... မိုးညို
ထပါနဲ့ ဟ....

မိုးညို လူ့လူထုကြီး ကျိန်းစပ်နေသော မျက်လုံးတွေ
ကို... ဖွတ်သပ်နေသည်... ..

တံခါးဖွင့်လို့ မရဘူး
ဖြစ်နေတယ် မိုးညိုရ
လုပ်ပါနဲ့...

မဖွင့်နဲ့လေ မထွက်ခင်
ချင်လို့ အပြင်ကချက်ချ
ထားတာလေကွာ...

ငါထွက်ချင်...

ဟေ့...

မိုးညို သဘောပေါက်သွားကွာ နှာခေါင်း
ပိတ်ပြီး အဆန်းတံခါးကို သွားထုသည်..

ပေါက်ပြဲ...

ပေါက်ပြဲ...

မင်းထင်တော့... မေ့...
နည်း... နည်း...
မင်းထင်တော့... နည်း
နည်း

ဘ...ဘင်...
ပတစ် တစ် တစ်
ဟစ်

မိုးညို အနံ့မခံနိုင်
တော့... ဖြောင်းပေါက်
ဖြေးဖြေးပြီး အဖင်က
လေခွအေးလေးကို
တက်ပြီး ချည်းပြီးမှ
ဖြန်ဖြောက်လာခဲ့
သည်...

ဒီလိုလုပ်ကွာ ဒါမျိုးက
အောက်က လျှောက်ဆိုတော့
လောလောဆယ် ကင်း ဖြီးကောက်
ထောင်ထားလို့က်...

မင်းလုပ်ဖူးလို့လား...

လာခမ်းပါကွာ...

ဟာ...ဟာ...ဒါ
အနိုးပင်စိုက်တာကွ
မို့ညှို့ရ...

ဖြစ်နိုင်တယ်
အဖွဲ့အဖွဲ့တွေကောင်းအဖွဲ့
နေပြီ...

ခရီးမှာ ဆိုသည့်
ကောင်ကအဖွဲ့ထက်
ပိုစွတ်၍ များပို
ဆက်မပြောလော့...

အဖွဲ့ဖူးရော
ထွက်နေလား...

ဒွေးကောင်..

အင်း အဆင်ပြေ
သလိုပဲ... ဒီလိုမျိုး...
တယ်လောက်ကြာကြာ
နေရမှာလဲ...

သက်သာလား...

မင်းရဲထွပ်ဦး
ကုန်လွှေ ဂိုဏ်းဝင်
ဖြန်ရောက်တဲ့အထိ
ပေါ့ကွာ...

ငါတော့အိပ်ဦး...

အိမ်ထဲ
ဟုတ်သလိုတော့
ရှိသားဟာ...

အတန်ကြာသည်အထိ
အညှိုးပင်စိုက်နေပြီး
အတော်လေး
သက်သာလာ၍...
အညှိုးပင်လွှဲကာဖြန့်
ထရပ်လျှောက်သည်...

ဟင်

ကုတင်နားရောက်မှ မှိုက်က
ဖြန့်ရစ်လာသဖြင့် အသား
အယာဇြိမ်ပြီး ရပ်လျှောက်သ

လွတ်သွားပြီဟ
ဖြန့်ယူလျှောက်ပြီးအိမ်
အော်လှည့်လေးနဲ့...

ဟင်...

ဒါး ကျွတ်ကျွတ်
ပြန်တို့လား...
ဒါး...

ခရမ်း အနွယ်စိုက်ဖို့ တံခါးနား
ပြောကပ်ဖွား ဖော်လည်း... ခြေလှမ်း
တွေက မရောက်တော့ပါ...

ထိုကြောင့် နှိုညှို ကုတ်ခြေရင်းရှိ
သေတ္တာပေါ်မှာပင် ဖင်ထိုင်လျက်
သည်...

သွားပြီဟာ

နာဂစ်
များလား

ဟူ...
ဘူး...

ခရမ်း စကားဖြတ်ပြီးမှ...
သူ့ကုတင်ခြေရင်း
တစ်ဖက်ခြမ်းဖောက်သည့်
လှမ်းနှိုက်၍ အလုံးလိုက်
လုံးထုပ်ထားသော အထက်
ထုပ်ကို မဖြုတ်... ..

ငါလည်းမလွယ်လို့ ငြီးလိုက်
ရတာပါ မင်းထင်ကျော်ရာ ဖြစ်ခဲ့
တော့... ဒီမနက်အင်တာဗျူးဖြေဖို့
ညကမီးပူထိုးထားတဲ့... ..

သို့အဝတ်ခေါက်
ပေါ် တက်လိုင်မိ
ရက်သား ဖြစ်သွား
တယ်...

ကော်ဖီ ငါသဘောပေါက်
ဖို့...မင်းတို့ ပြဿနာ ထပ်မံဖြစ်ခဲ့တော့...
ငါ့အထက်တစ်ရံ ဒီကောင်ကိုပေးလိုက်
မယ်... မင်းလည်း ကိုယ့်အထုပ်ကိုယ်ရှင်း
ရင်း... အဝတ်တွေလည်း လျှော်ဖို့
ကွာ...

မင်းဘက်ခြမ်း
ကြည့်လိုက်ရင် ပွလန်နေ
တာပဲ... မိုးညိုကလည်း
အသန် ကြိုက် မင်းကလည်း
ညစ်ပတ်အိုး...

ဒီကောင်ကိုက
ပဲများလွန်းတာ
ပါကွာ...

မင်း ပါးစပ်ဝတ်တော့...
မင်း အလည်ကိစ္စကရော
ဘယ်လိုလဲ...

ငါးခုလောက်
လျှောက်ထားတယ်...

ငါ့ညို ဖြစ်ဝင်လာအဖြင့် မင်းထင်ကျော်က....

မင်း ဒီနေ့ကသွားဖို့
အထက်ပို ရှိသေးလား...

မရှိဘူး...

ကဲ...ကဲ...
ငါလေး မယ်
ဟုတ်ပြီလား...

နော်ဟေ့ဟေ့ မင်းထင်ကျော်
ငါမသွားတော့ဘူး...

ဟာ... မသွားရင်
အခွင့်အရေးတစ်ခုလက်လွတ်
သွားမှာပေါ့...

မင်းထင်ကျော် ဒေါင်းကို ဒါယမ်းဖြီး
အခန်းထဲမှ ထွက်သွားလေတော့၏...

နောက်တစ်ခု
ထပ်ပြောကပ်မယ်...

ဟဲ့

မင်းထင်တော့ ထွက်သွားမှ ခံရမယ်... ..

မင်းတကယ်
သွားတော့မှာလား
မိုးညို...

ငါ
ခွာဖြစ်မယ်...

ဘာကွ... ဘာကိစ္စ
ဖြစ်ရမှာလဲ မင်းကွာ
ကလေးကျနေတာပဲ...

မိုးညို ကုတင်ပေါ်မှာ မြောက်အိပ်နေရာမှ...
ပုန်းခနဲ ထထိုင်ကာ... ..

ကလေးလိုလို ခွေးလိုလို
ကောင်က မင်းကွ ငါဖြစ်မှာ
မင်းလို ချည်းမဲ ကမ်းမဲကောင်မျိုး
နဲ့ မနေချင်လို့ကွ ဖြင်းလား...

ခရမ်း အောင်သက်သွား
ကာ... ဦးညိုကို ထူးဆန်း
သလို ငုံ့ကြည့်သည်
ကျောင်းတန်းတလည်း
တစ်ခန်းတည်းတစ်ဆောင်
တည်း... လေးနှစ်လုံး အတူ
နေလာခဲ့သည် ဒီဇွယ်နာ
မဖြစ်ခင်ကအထိ အတူ
ရှိခဲ့ပြီး အာဇာနည်မှာမရှိ...

အခု ဒါလေးကျမှ ခရမ်း တွေးရင်း ဒေါသ
ဖြစ်လာပြီး ဦးညိုကို ပြောဖို့ဟန်အဖြစ်...

မိုးညို ပျိုတက်ကာ တစ်ခါတေ၊
ထိုအနိချနေရာ ခရမ်း ခေါ်သ
တွေ လွင်ပျောက်ကုန်ကာ...

မိုးညို ရရဲလား
ဘာဖြစ်တာလဲ...

မိုးညို မအေ့နိုင်ဘဲ အနိချ
ဖို့... အားယူနေ၏...

အစာတွေ အနိတာ
မျိုးတော့ မဟုတ်
သို့သော်... ရွေ့ယာ
ပေါ်... အနိချတော့
မလို... ဖြစ်နေရာ
ခရမ်း ဖြေ့သွား
ဖို့ လက်ခုပ်
ကလေး ထိုးခံပေး
ထားသည့်...

ခိုးသူ ဝါးပေလေးဟာက လျှာတွဲလွဲ
သွားရည်တန်းလန်းနှင့် ခရုဇက်ကို ခေမာ
ကြည့်သည်...

အန်ချင်
အန်ချလှိုက်
သူငယ်ချင်း

ခရုဇက် က
ဒီကောင် ရှေ့က
တစ်ခုခုများ ဖြစ်
နေသလားဟု
တွေးနေချိန်
တော်ခန့် အန်ချ
လှိုက်ချေ...

လက်ခုပ်ထဲ ချွဲတွေ တွေးခန့် ကျလာလေတော့၏...

ဒါပင်... ဟန်နီ ဂျိမ်ဒန်
ခေမာင်တန်းက ဒုလ္လိများအန်ချားတယ်နော်

ဟန်တယ်လေ
ဒါပေမယ့် ဒါက
အဝေးလေးပဲ

မင်းထင်ကြောက်
သန့်စင်ခန်းထဲမှ
ထွက်လာပြီ
စားသောက်ခန်းထဲ
သို့ အဝင် ညှိမလေး
လှည့်ချို အား
လငပုပ်ဖမ်းထား
သော မျက်နှာနှင့်
ထိုင်နေတာမြင်
လျက်ရင် ခြေပွမ်း
တွေ တွန့်သွားသည်...

မင်းထင်ကြောက် မျက်နှာအာချိုလေး
လှုပ်ကာ ဆက်ဝင်လာခဲ့သည်...

ဟိုကောင်တွေ
ငန်းဒိုင်းကြိုလို့ ညှိမလေး
ဦးသွားကြော...
ဒုက္ခပါပဲ...

ကိုကိုလင်းလင်း
အာစောကြီး နှီးနေပါလား
အာတော်ပဲ တို့ဖော်ခွမ
နှစ်ယောက် ကော်ဖီ အာဂူ
သောက်ကြရအောင်...

မလို့ပါဘူး
ကိုယ်ပါးစပ်နဲ့
ကိုယ်သောက်တာ...

ညှိမလေး
ကလည်းကွာ...

လလင်းသိုဏ် မျက်ဝန်းကလေး
တွေ...လက်ခနဲတောက်ပသွားအောင်
ကြည့်လို့က သမ္ဗု...

မရှိနှစ်ယောက်ကို
ညှိမလေး မောင်းချရ
မလား...ကိုကိုဘာသာ
ရှင်းမလား...

မင်းထင်ကျော် မျက်နှာလေး
နှိမ်းဆေးဟောက် ဖြစ်အံ့သွားကာ

ကိုကို ရှင်းပါ့မယ်
လဝန်း ရယ်...ခဏ
လေးပဲ စောင့်...

ဘယ်လောက်စောင့်ရမှာလဲ
အခုပဲ ပါလ ဖြည့်တော့မယ်
အလုပ်ရှာတယ်ရှာတယ်နဲ့...
အကဲအတာလာထိုင်
စားနေတာ...

ဒေါင်းစဉ်အစ်သူ
ကောင်မလေးပါမိသက်
ထိုင်စားပေရော့ဟဲ့
ဟိုး ဟိုး ဟိုး...

မဟုတ်ပါဘူးလဝန်းရယ်
သူတို့တကာယ် အဆင်မဖြေ
ပေးလို့ပါ မှီးညှို့ဆို ဒီနေ့
အင်တာမျိုး ဖြေဖို့...

ဖြောဖြော လဝန်းချို ထွက်သွားသဖြင့် အခန်းထဲဝင်လာ
သော... နိုင်ညိုနှင့် ဆုံကာ ခရုတ် အား...

ကောင်းဖြစ်လေ
နောက်နှစ်လထပ်တောင်
လို့မှ မဖြောင့်လဲရင်
ညိုမလေး မေမေကို
ဖြော့လာခိုင်းလျက်မယ်
ဒါပဲ...

လဝန်းချိုက
ပန်းနှင့်တိုးတိုက်
ကာ ဆက်ထွက်
သွားသည့်...

ဒါလေးများ...

ထိုင်ကြကွာ ရှာဖွေတိုက်တော့
မကောင်းဘူး ပေါင်မုန့် မီးကင်ချင်ရင်
လည်း... ကိုယ့်အာသာကင်ကြပေ
တော့...

ခရမ်းက အူအထုပ်လေးကို
ခွဲလွတ်တစ်လုံးပေါ်တင်စဉ်း

မခွက်က
ဖြာနာကြောင်
လား.....

မေးမနေပါ
နဲ့တော့ကွာ...

မင်းထင်တော့က
စိတ်မပါသလို
ဖြောင့်... ဗိုင်းညို
ထံ... အကြည်
ရောက်သွားသည်...

ဗိုင်းညို
ကော်ဖီယောက်လေး...

ငါ့ဘာမှ စားချင်
ထောက်ချင်စိတ်
မရှိဘူးကွာ...

ဟေ...ဘယ်လို ဖြစ်လို့တုန်း...

ထိုအခါ ဆုမ်းက
စားလက်စ...
ပေါင်မုန့်ကို...
အတင်း မျိုချဖို့

မင်းကောင်
ဘာဖြစ်နေလဲ
မသိဘူး...

စောစောကလည်း
မှူးတယ် အန်တယ်နဲ့ဆေးဆန်း ဘာလေး
ဖြောင့်ညိုဦး ငါနဲ့ တစ်ဆန်း တည်း
နေတာဆိုတော့... ဟော် ကြာ.....

ခွေးကောင်
ဆုမ်း... မင်း...မင်း...

မင်းထင်ကျော်က တွေးတွေးဆဆ
ဟန်ခွင့်...

ဟာ...
မင်းထင်ကျော်

ဒီလိုလုပ်ကြည့်
ပါလား... ကိုယ်အာသာ
ခံကြည့်လို့ရတဲ့
ဟာနဲ့...

မိုးညို မျက်နှာကြီး နီဖြူ ကြုံးအော်၍ ခရမ်းတို့ တစ်ခါ ရယ်ကြသည်...

အိအိ အိအိ

ဟာ...စောစော
စီးစီး အယ်က
ဖွန်းလဲဟာ...

ဖြောရင်း မင်းထင်ကျော်
ဧည့်ခန်း အက် ထွက်လာ
ခါးသည်...

မင်းထင်တော့ ထွက်ခွာဖို့
ခက်ခဲက...

ငါ အကောင်းမေးတာ
မို့ညို မင်းဘယ်လို
ခံစားနေရလဲ...

မသိဘူးကွ
ခိုတလောငါ့စိတ်ထဲ
တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်လာရင်
ပျိုချင်အနိချင်တယ်...

ခံရမိရေ
မင်းရဲ့မုန်းကွ

ဟာ...ငါ့ခြေ
ဆိုပါလား...

လာဇွီဟေ့...လာဇွီ...

ငါ့ညို အခန်းထဲ
ဝင်လာခိုက်
မင်းထင်ကျောက်က
အဝတ်တစ်စုံယူ
ဆောင်က လျှောက်ဝင်
လာခါ့ သည်...

အလုပ်ရင်
အလုပ်ရင်ကွ
ဟတ်...ဟား

ဟုတ်လား ဘယ်က
ခေါ်တာလဲ...

ဟိုတစ်ပတ်က
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ
စကားစပ်မိသွားတဲ... ဝပ်ရှော့
ဆရာလေကွာ အခု... သူ
သူငွေ... ဝပ်ရှော့မှာလုလို့
လို့... ဆိုပြီး အကြောင်း
ကြားတာ...

အင်း...ကောင်း...အားပဲ
ဝယ်ရှေးဆိုတော့ မင်းလို
ညစ်ဝါး...ညစ်ပတ်ကောင်နဲ့
အံလိုက်ပဲ...ဒေး...ဘာပဲ
ဖြစ်ဖြစ်...

ငါ့ကောင်တွေ
ဖြန့်ဖြန့်အဆင်ပြေ
ကြပါစေလို့ ဆုကောင်း
ပါတယ်ကွာ...

ရေရာမရှိအောင်
ဖွန်းနေပြီဟ...

ဘာလဲ...မင်းက
မကျွေးနိုင်ဘူးလား...

ကျွေးနိုင်ပါတယ်
မင်းတို့ကမေးနိုင်
တာ...

စားနိုင်အောင်
ဆွေမျိုးတော်
လုပ်ကလေ

ဘာကွာ...

လဝန်းချိုရေ...
ဟေး... လဝန်းချို

ဟေ... တောသူမရဲ့
ဒီမှာလူခေါ်ခေါင်းလောင်း...

သိသာပဲ... ဒီနေ့မှ
မီးမလာတာ...

ဒါဆိုလည်း
ခေါ်ဟာ... ဟဲ့ ဒါက
ခိုင်အသံကပို
အောင်တယ်...

ဟဲ... မိန်းမတွေ
ဒါ နင်တို့နောက် ရပ်ကွက်
လိုများ မှတ်နေလား...

အောင်မာ ကျောင်းကြေးမ
ဘာရပ်ကွက်ပဲဖြစ်ဖြစ် လူနေ
ရပ်ကွက်တွေချည်းပဲ...
နတ်နောက် ရပ်ကွက်
မရှိဘူး...

ရှိတယ်...

ဖြတ်ဝင်လာသော
အသံကြောင့်
အားလုံး လှည့်
ကြည့်ကြသည်...

နတ်တွေ
ဆိုတဲ့ ခုပြုကွက်
ရှိတယ်...

ဒီမက အသွက်ခရာ...

ဘယ်မှာလဲ...

တောင်ဖြိုးလေ
တောင်ဖြိုး...

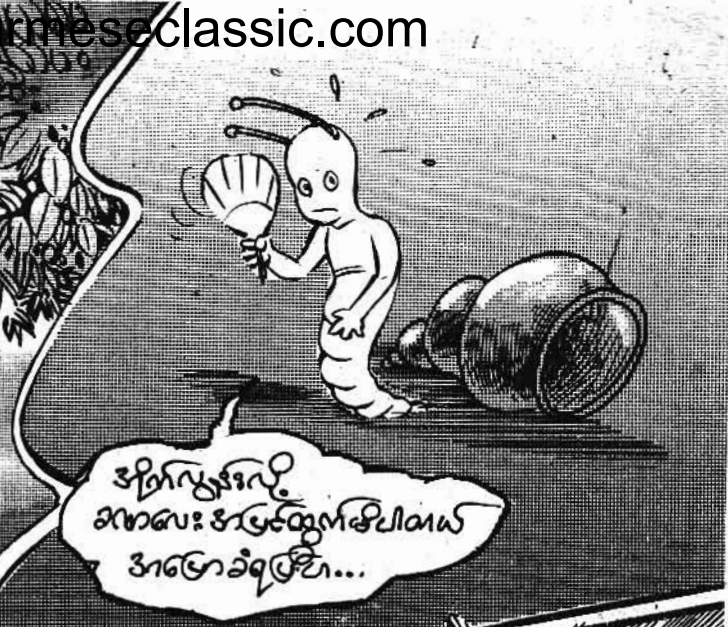
လှိုင်တော်လေး
ဖြိုးလှ ချည်လား

ပြုံးပြုံးဆိုတဲ့နေ့ရက်
ဝစ္စာစား သာကြည့်လကွဲ့

လဝန်းချိုက...
မျက်စောင်းထိုးကာ...

လာပါဟာ
အလကား ခရုဆံ
ကျွတ်တွေ...

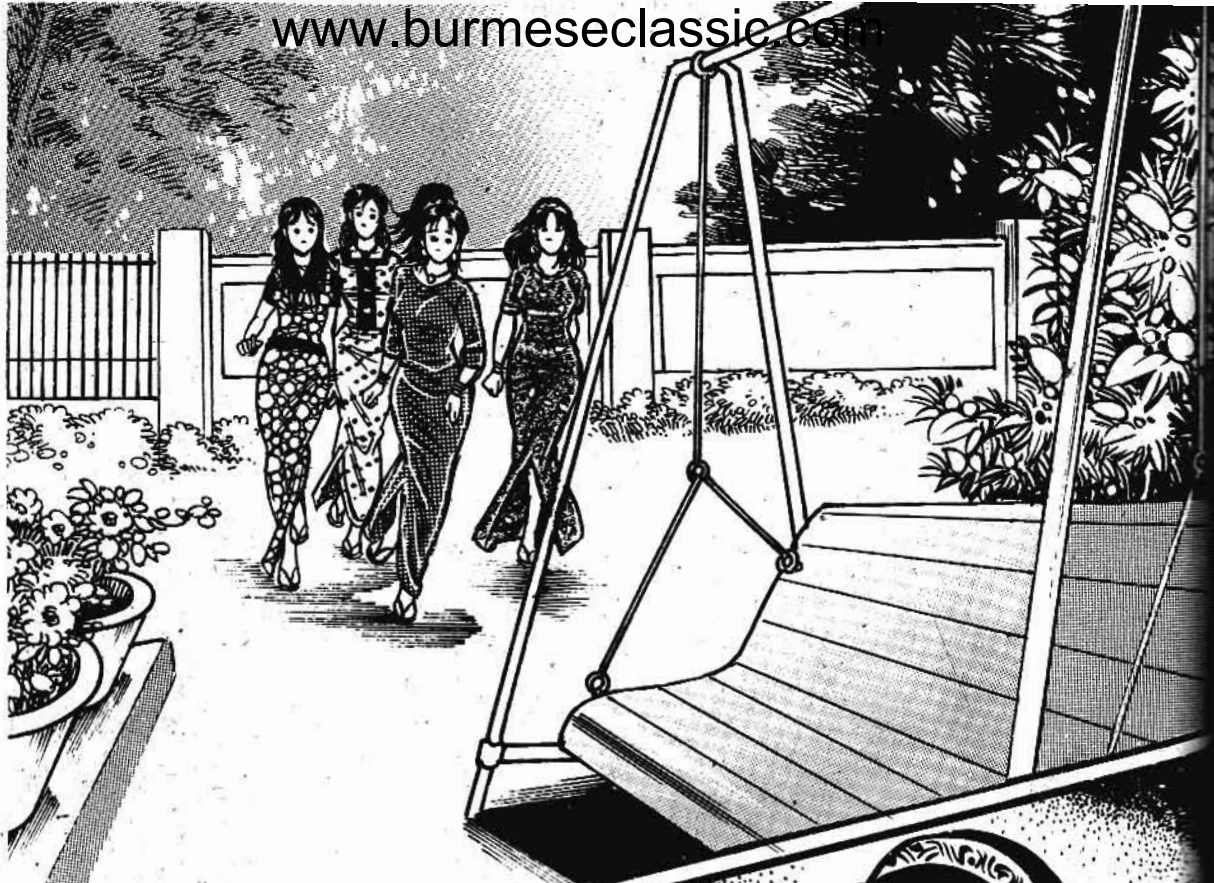

အိုက်လွန်းလို့
ခါစာပေး အဖတ်ထွက်မိပါတယ်
အဖောခံရဖို့ပါ...

လဝန်း: ချို
စကားကြောင့်
အားနာယလို့ဖြစ်ကုန်
ကြပေမာလည်း ခရုဆံ
က... အဖြူးမပျက်ဘဲ
အိမ်တို့ကိုထောက်
နှိုက်ဆက် သွား သည်...

ဟွန်း: ... တောသားကပ်ပါ
ကောင်တွေ ငါ့အစ်ကိုလို့လူအဆို
သူတို့ကို အကပ်ခံနေတာ...

အဲဒါ နှင်ဖြောတ်၊
ကျောင်း ပြီးလို့ အလုပ်ရှာ
နေတဲ့... နှင်အစ်ကို
အငယ်ချင်းဆိုတာလား...

အစ်စ်ပဲလေ
စွတ်ဖြောတ်နေတာ
ကြည့်ပါလား...

ဟဲ့... နှင်ဖြောတ်၊
ဟိုတစ်ယောက်
ဆိုတာလား...

မစုတ်ပါဘူးဟယ်
ဘေစုတ်လောက်တော့
လတ်ပါသေးတယ်...

ဇွဲဇွဲ စည်ရာဟယ်
ဒါဇွဲကို ငါကစင်ခွန်
ရမှာလား...

အဖေတို့အုပ်စု ကြွက်စီ
ကြွက်စီနှင့် ဒါန်းဖွဲ့စုံမှာ
ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်...

လင်းလင်းသာက
အလှစိုက်ပန်းအိုး
နားမှာ ထိုင်ရင်း...

နင်စိုက်ထားတာလား
လဝန်း...

အဖို့... ငါပန်းတွေ
မကြိုက်ပါဘူးနော်
စိတ်လည်းမဝင်
စားဘူး

ဒါဆိုလည်း
ငါ့ကိုပေးပါလား
ဟယ်...

နင်လို့ ဆင်ရင်
ပိုင်ရှင် ဆီ သွား တောင်း
လျှောက်ပေါ့...

ဘယ်သူ
လဲ

ကိုကို့အုငယ်ချင်း
ဦးညိုပေါ့ အဲဒါ သူ အဆောင်မှာ
နေကတည်းက ခိုက်ထားတာတဲ့ ဒီကို
ပြောင်းလာတော့ အဲဒါတွေပါ သယ်လာ
ခဲတယ်... ခြံထဲမှာ လူ ချုပ်ရုံတင်
အားမရလို့ ပန်း ဒဏ်တွေပါ လာချုပ်
ထားတာ သိပ်မုန်းတာပဲ..

သူမ
ပြောဆိုနေတုန်း
ဦးညို... အိမ်ထဲ
မှ... ထွက်လာဖို့

သူမတို့ဘက်
တစ်ချက်စောင်းငဲ့၊
ကြည့်ရင်း ခြလမ်း
အတိုင်း ကျောခိုင်း
ပြောကပ်သွားသည်...

ဟင်... အဲဒါ ကိုကို
ရဲ့... အင်္ကျီနဲ့ဘောင်းဘီပဲ
ကြည့်စမ်း ကိုကိုရော
သိရဲ့လား မသိဘူး...

မို့ပဲ ကြားသွား
သောအခါ
ခေါင်းဖြူးတွေပါ
ထောင်ကုန်ပြီး
ရှက်ရွံ့နေသော
မျက်နှာနှင့် ဖြန်
ပြောကပ်လာခဲ့သည်...

သူမတို့ အနားရောက်မှ နိရဲ့သော
မျက်နှာကို ငဲ့ချလျက်...

အမှန်တော့
ငါလည်း မဝတ်ချင်ပါ
ဘူးဟာ မင်းထင်ကျော်
က ဝတ်သွားဆိုလို့ ...

သူမ၏ ခပ်ငေါ့ငေါ့လှည့်က
မိုးညို ရင်ညွှန်တည်တည်
စူးအောင် သွားစေသည်...

ဒါဆိုလည်း ဇိုးတာပဲလေ...
ရှင်ကြည်ရတာ အထော်ရှက်
နေပုံပဲ... ရှက်တတ်ရင် သူများ
ဟာ... မငြိုးရအောင်
ဇြိုးစားပေါ့...

ခံစမ်းကွာ..

ထိုအခိုက် မင်းထင်ကျော်
ထွက်လာပြီ...

ဟာ... မိုးညို
မင်းမသွားသေး
ဘူးလား...

အထွေအနေကို
မင်းထင်ကျော်
သဘောပေါက်
သွားပါသည်...

ထို့ကြောင့် ဗိုးညိုကို
ပစ္စည်းဖမ်းဆီး ခြံဝဲဘက်
ခေါ်ထုတ်လာခဲ့သည်..

ငါတောင်းပန်ပါတယ်
ဗိုးညို...

ခုပါတယ်
မင်းထင်ကြော်
ခု...

မင်းထင်ကြော်ကို နားလည် အားနာမဲ့ကြောင့်
မျိုးချ ချုပ်တည်းထားရသော ခံစားမှုက
လည်ချောင်းဝအထိ တစ်ဆင့် ဖျိတက်လာခဲ့
သည်... ခြံနှင့် အတော်ဝေး ဝေးရောက်မှ
တစ်ချက်နှစ်ချက် ဖျိအနိထွက်ကာ
ခွဲတွေ့ပါ ဥတ္တံခွေသွားတော့သည်..

မင်းထင် ကျော်
ကျော်လာသဖြင့်...
လဝန်းချိုတို့
ရယ်ပွဲ ဖွဲ့နေခဲ့ဖူး
ရယ်ကာ ဆေးကြည်
ကြသည်... ..

ညီမလေး: ခဏလျှင်
ခါးလေး ဒီမှာပဲ
ပြောရမလား...

သူမက ထိမထင်သော
ဟန်နာမည်နဲ့... ..

ကိုကိုလူက
ဘာပြောသွား
လို့လဲ...

သူ့ဘာမှမပြောဘူး
ကိုကို ပြောချင်တာ...

ပြောလေ...

လူများစင် အရှက်ရှိတယ်
သိက္ခာရှိတယ် လဝန်း လူကြားထဲ
လွှဲကပြီ တောင်းရမ်းစားနေလို့
အရှက်သိက္ခာ မရှိဘူး
မထင်နဲ့...

အရှက်ကလေး
ရှိနေလို့လျှင်
ဆန့်နေတာ

အရှက်ကလေးကိုပဲ
အားလုံးရရင် အရမ်း
ကောင်းမြှာနေမှာ

အရှက်သိက္ခာကို
ရောင်းချစားလို့ရတဲ့ နေရာ
မသွားချင်လို့ ရှိသားရွာကောင်း
စားနေတာဟာ အရှက်
သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်း
ခြင်း... တစ်ချိုးပဲ...

အခုကိစ္စမှာ
မိုးညိုက တောင်းဝတ်
တာ... မဟုတ်ဘူး...
ကိုကိုပေးဝတ်
လျှင်တာ...

ဒါကို မိန်းကလေး
တွေကြော့မှာ... အရှက်ခွဲ
ပစ်တာကတော့
လွန်တယ်ကွာ

ကောင်းဖြစ်လေ ညီမလေးလည်း
မြေချင်တယ် အိမ်မှာ ကိုယ် ဒွမ
အပျိုလေး ခြုံပါလျက်နှင့်... အူစိမ်းယောက်ျား
နှစ်ယောက် ခေါ်တင်ထားတဲ့ ကိစ္စ အိပ်
လွန်လွန် သွားတယ်...

မာရ်မာရ်
ကုန်းကုန်း
ဘရမ်း

မာပါဗျာ
ကုန်းကုန်းပျိုပျို

ဘာဆိုင်လို့လဲ
ဒီကိစ္စက ညီမလေးကို
တိုင်ပင်ပြီးလျှင်
တာပေ...

အို... မလှီချင်ဘူး
မကျေနပ်ရင် ဒယ်ဒီနဲ့မာမိ
ဆီ... လှမ်းတိုင်လို့ကလေး
လဝန်း မြေစကား...
နားမထောင်ဘူးလို့...

တောက်...
လဝန်းချို...

ကိုကိုနော်
လာဖို့ တောက်
မပေါက်နဲ့...

မင်းထင်တော့မှ ရင်ထဲ
တက်ပိတ်ပိတ်တက်လာသော
ဒေါသအား အနိုင်နိုင် ချီချီကာ
အိပ်ဆန်းတက် ချာခနဲ လှည့်ဝင်
လာခဲ့တော့သည်...

နင် နည်းနည်း
လွန်တယ် လဝန်း...

ဟုတ်တယ်ဟာ...
နင် အစ်ကိုပါ
အရှက်ကွဲ ပြန်ဖို့...

ကွာ...

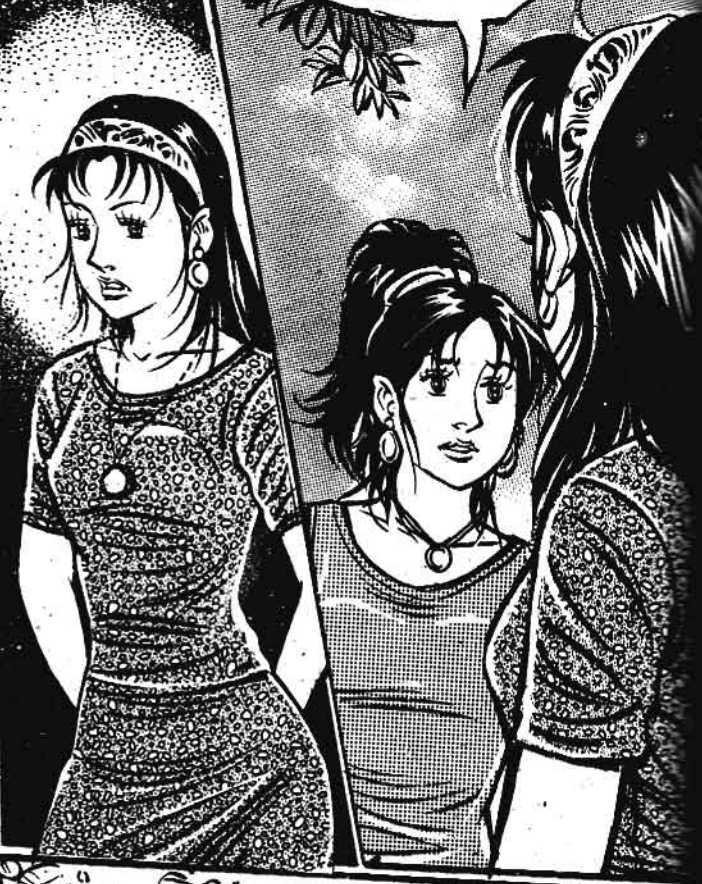

မေပျိုတောက်ကို အားလုံးကပိုင်း၍
တောက်ခံကြလေသည်...

ငါ့သားပဲ
တောင်ပြောနေတာ

မဖြစ်သင့်
ဘူးလေ...

ဟဲ့... နင်တို့က
ငါ့အစ်ကိုကို ခြံဥာ
နေကြတာလား

ဟုတ်တယ်...

ဘုရား... သုံးယောက်လုံး
အေး... ငါ့သွားပြောမယ်...

ဟဲ့... ဟဲ့...
မိလားနိုး... ငါတို့နောက်
တာနိုး...

ကဲပါဟယ်...
ရောက်တာလည်းကြာပြီ
မိုက်တွေလည်း
ဆာပြီ...

အမြင်ကတ်တယ်
မကျွေးဘူး...

ကျွေးပါဟယ်
စားပြီးရင် သိချင်
ဆိုကြမယ်...

ဟုတ်တယ်
အဖီအမိအစဉ်ကောင်း
တယ်... သွားစို့...

လဝန်းချိုက...
မဲ့ကစွဲက
လုပ်နေသော်လည်း
ပြုံးမြင်စွာနှင်ပဲ
ပေါ်လာခဲ့ပါသည်...

သူမတို့အုပ်စု ဧည့်ဆုံးထဲ
မှာ... ပွဲကစားညှိနေသဖြင့်
မင်းထင်ကျော် အပေါ်ထပ်
လျှောက်ကားထိပ်မှ ငုံ့ကြည့်
လိုက်သည်...

ဧည့်ဆုံး ဆက်တိုက်တွေ
ဘေးကပ်ပြီး မြောင်ရှင်း
သွားသော မြမ်းမြင်မှာ
ကျောက်ကျောပန်းကန်
ခွင် ထိုင်ကြသည်...

လစန်းချိုက
ကရာအိုကော
ဆိုဖို့ စိစဉ်
ပေးသည်...

ဟဲ့... ဒီအိမ်
ခိုင်အသံကတင်ရာမော်
နဲ့ တူတယ်... ခိုင်ဆို...

ငါကတော့...
သိချင်ကိုအိပ်မိပြီး
နားထောင်ရမှ
ကြိုက်တာ...

မေပျိုက ဟိုအိပ်မိပြီး ဟိုဟိုသည်သည်
ဖုန်းကြည့်သည်... ဟိုနောက် ဖုန်းခုံလေးနား
တင်ထားသော အထုပ်ကို ထဆွဲကာ...

ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ အစားအသွယ် ပစ်ချချင် ခေါင်းအုံး အိပ်ပစ်လိုက်သည်...

ကနိုင်း...
ဆိုကြ...ဆိုကြ...

ဟိုက်...
ဟိုက်...

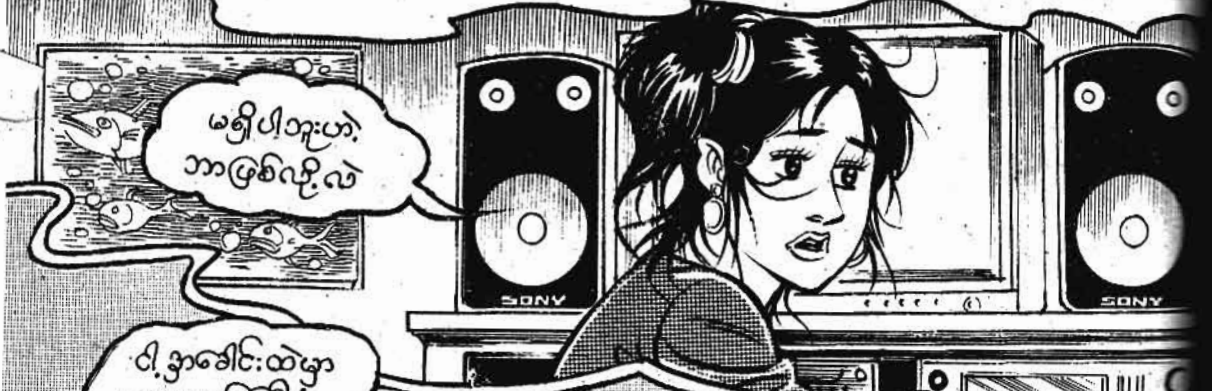
မင်းထင်လျက် ကြည့်နေရင်း မျက်လုံးပြူး
အားသည် အထုပ်က ခရမ်းအထုပ်
ညာက ပန်းမိုးရွာထား၍ ဒီနေ့က လျော်ဖွဲ့ဖို့
ပြင်ရင်း ဖုန်းလာ၍ မေ့ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်...

ပြေးသွား
စဉ်...

ဟဲ့... နိုင်တို့ အိမ်မှာ
ကြောင်ရှိသလား... ဒီနားမှာ
အနံ့ နံ့ဖလှယ်ပဲ...

မရှိပါဘူးဟဲ့...
ဘာဖြစ်လို့လဲ

ငါ့အခေါင်းထဲမှာ
ချေးစော်ကြီးနဲ့
နေတယ်...

အိမ်အခေါင်းထဲ
မှာလဲ နေရမယ်...

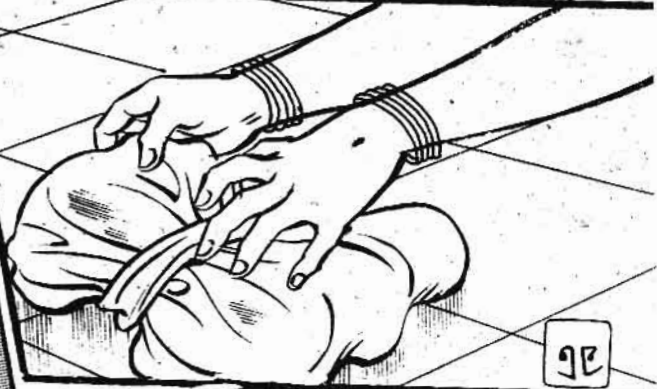
မေပျို မြေမှ... အားလုံး သတိထားမိကာ ဝိုင်းရှာကြသည်...

လင်းလင်းသာက စေ့စပ်သည်...
လေးဘက်ထောက် အနံ့ခံရင်း...

အားလုံး အထုပ်နားဝိုင်းလာကြပြီး
လက်ဖြင့်သော အိမ်က နှိုးနှိုး
ဆက်ဆက် ဖြည့်ချလျက်သည်...

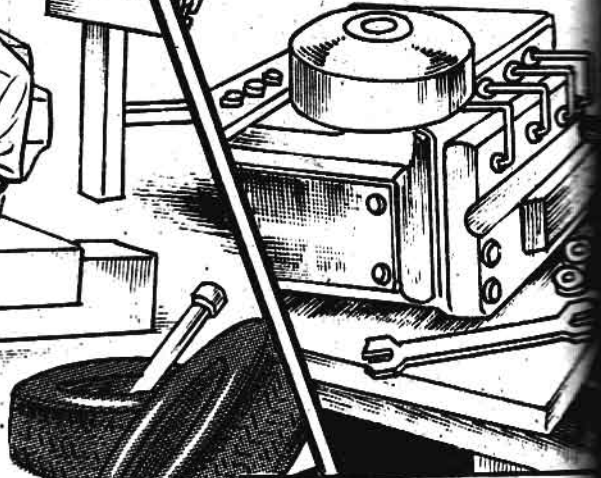
ဟဲ့... အနံ့က
ဒီအထုပ်ထဲ
ကဟဲ့...

ဟာ... အို အို... ခွေ...

ခရမ်း... ရောက်ရှိနေသော သံကြော အလုပ်ရုံ
ကြီးကို ကြည့်ပြီး အတော်ကိုကျေနပ်
သွားသည်... သူ့ဖွဲ့စည်းမှု သံကြောတွေထဲ
မှာတော့... တကယ်ကို အဆင်ပြေသံကြောပင်...

ခရမ်း... ရောက်နေသည်မှာ
တစ်နာရီခန့် ကြာပြီဖြစ်
၍... သူ့ဖိတ်ခေါ်...
ကိုအောင်ကြီးက...

သူဌေး နည်းနည်း
နောက်ကျမယ် ထင်တယ်
ဖြစ်ရဲ့လား...

ရပါတယ်... အောင်ရင်းနဲ့
ဝင်လေ့လာမယ် ဗျာ...
နော်...

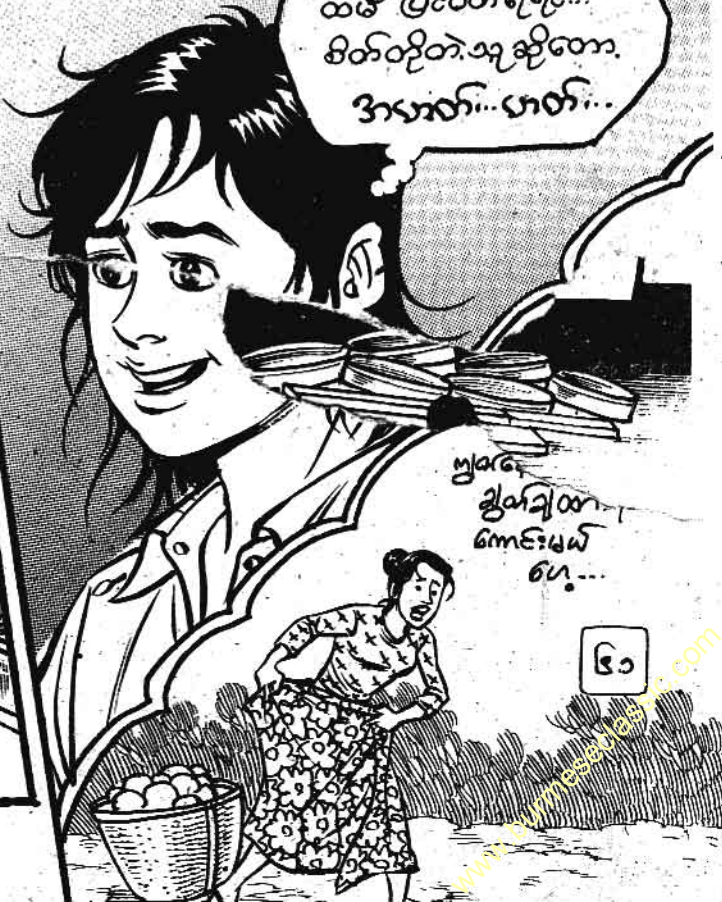

ကိုအောင်ကြီး
လှမ်းတားဖို့ မြင်
သော်လည်း ခရမ်း
ခြေထောက်တွေက
ဖြန့်လှပေသည်...

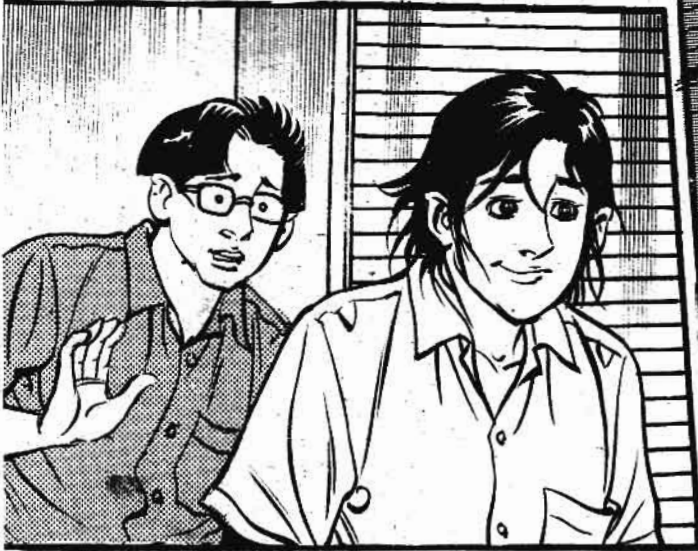
ထစ်စုံတွေကတော့ ရှယ်ပဲ
ကု... တောင်းဖို့နဲ့ အင်္ကျီ
တစ်ဆက်တည်းပဲ... ကြီးတော်ကြီးကို
လက်ဆောင်ပေးရရင် အနိပ်ပဲဟာ...

သူက အလုပ်လုပ်ရင်း
ထမီ မြင်ဝတ်ရရင်...
မိတ်ဝတ်တဲ့သူဆိုတော့
ဒါဟာ...ဟာ...

ဗျာရ
ချွန်ချွန်
ကောင်းမယ်
ပေါ့...

ခရမ်း အင်ဂျင်နာနထံ ဝင်ကြည့်နေတုန်း
ကိုအောင်ကြီး ရောက်လာတာ...

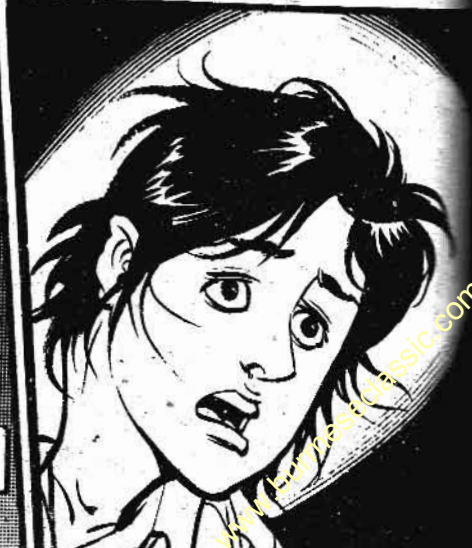
ခရမ်း ဝမ်းသာအားရ ဖွဲ့အထွက်...

ကိုခရမ်း သူဌေး
ရောက်ပြီဗျ...

ဟုတ်လား...

အင်ဂျင်ခန်း ကြမ်းပြင်ပေါ် ပျစ်
ခဲည်းကြုတ်သွားတာကြည့်ဖို့
ခရမ်း အားနာသွားသည်...

တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ
ကျွန်တော် အလုပ်လေးခု
မလဲဟင်...

မလို့ဘူး
ခင်ဗျားလစ်တော့...
ကျွတ်...

ခရမ်း အားနာနာနှင့်
ထွက်ခွာရသည်...

သူ၏ ဦးခေါင်းနေရာ
မှစ၍ ပို၍နှစ်နေ
သောကြောင့်... သူ
ခြေချရာ...
တစ်လျှောက်လုံး
မျှစ်ပလဲကျန်ခဲ့သည်
သန့်ရှင်းနေသော
အလုပ်ရုံထဲမှာ
ခရမ်း၏
မွတ်ကြောင်းကြီးက
အထင်းသာ...

ထိုစဉ်...

အာ... အာစ်...

ကောစ်...
လုပ်ကြပါဦးဟ...

အာ

ခရမ်းတို့
အဖြေရောက်
သွားချိန်မှာ
အထုပ်ကုံထဲမှာ
အဝက်
စုတ်စုတ်သံသံ
ဖြစ်သွား၏...

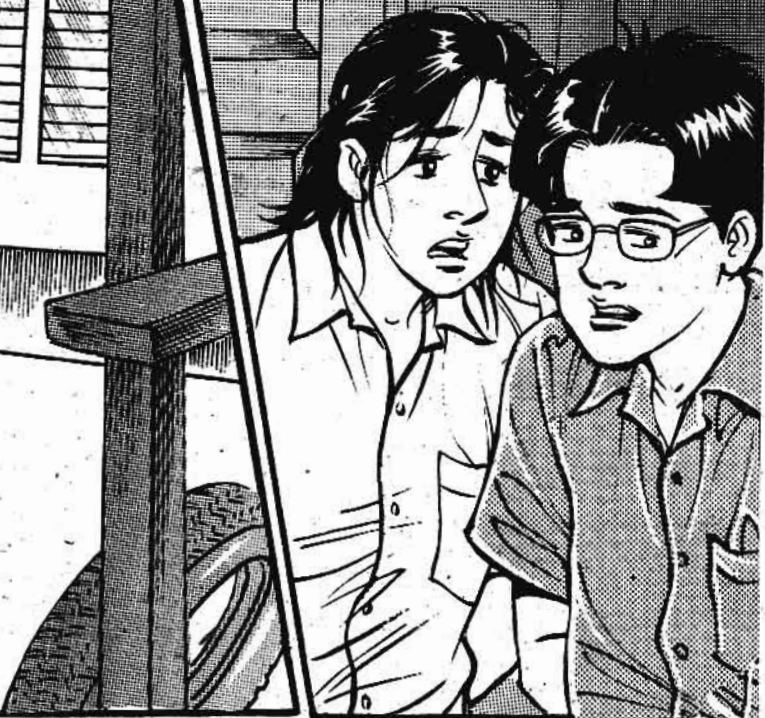
ဒီ... ဒီလိုပါ
အာစ်ရယ်...

မိလို့ဘူး ဘုန်းရှင်းရေး
ညံ့တယ် အားလုံး
ဝရုံးခန်းထဲလာမို့
အိပ်...

ကိုအောင်ကြီးနှင့် ဒဂုမ်းတို့...
ချောင်းကပ်နေကြရသည်...

ဘာဖြစ်တာလဲ
ကိုအောင်ကြီး...

ဘာဖြစ်ရလဲ
သူဌေးက အနောက်ပေါက်က
နေ...ဝင်စစ်တုန်း ခင်များဟာ
တွေ...တက်နင်း ပြီးချော်လဲ
တာလေ...

ဟင်... သွားပြီ
ထင်တယ်...

ကဲ... ခင်ဗျားက
နောက်မှသွား ကျွန်တော်က
အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဆိုတော့...
ရုံးခန်းထဲသွားရတော့
မယ်...

စာစောင်

ခရမ်း အကြီးအကျယ်
စိတ်ဓါတ်ကျသွားသည့်
အခမ်းမခန့်ခင် ပါမစ်နစ်
အဖြတ်ခံရဖို့ သေချာ
သွားပြီ...

ကျွန်တော်ပါ
လျှောက်ခံမယ်...

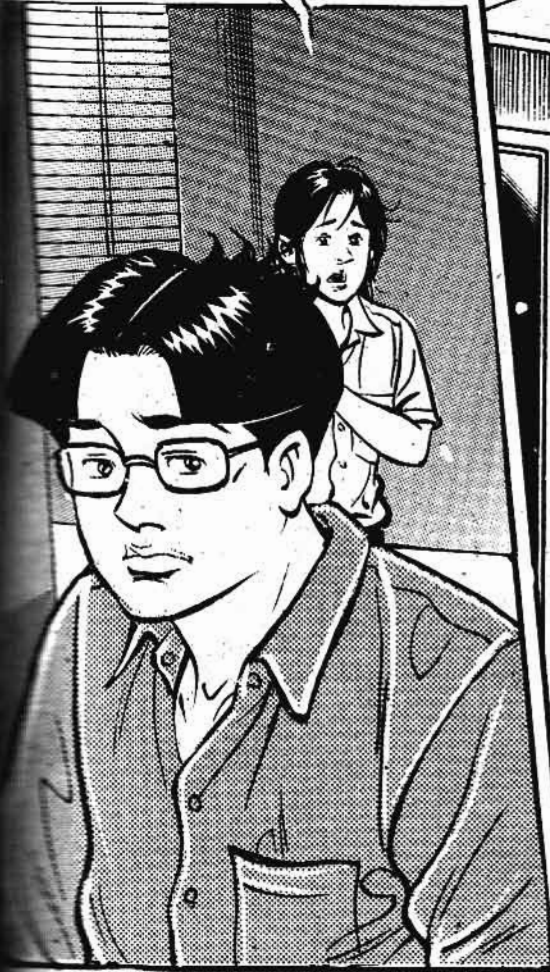

ဟာ... ဘယ်ဖြစ်မလဲ
ဒါ... ခင်ဗျားပြဿနာလေး...
ကျွန်တော် အရင်ဝင်နှင့် ပြီး...
အခြေအနေ ဖြည့်ပြီး ဖြ...
အို... ရှုပ်ပါတယ်ဗျာ... ခင်ဗျား
နောက်ထပ်အလုပ်တစ်ခုသာ
ရှာပါတော့... သွားတော့

စိတ်ချပါ...
ကျွန်တော်လည်း
နောက်ထပ်အလုပ်
တစ်ခု ရှာဖွေပါ...

ဟေ့ဟေ့ဆယ် ကျွန်တော်.
အဖြစ်အတွက် ကျွန်တော်ဝန်ခံ ငြိ
ဘာဖြန့်ပေး ဆယ်ရမလဲ အဲဒါကို
ရှင်းလင်း သွားချင်တယ်...

ကိုအောင်ကြီး လူထူးလူဆန်း တစ်ယောက်ကို
ဖြေရသလိုမျိုး အံ့ဖြာသနင်း ကြည့်မိသည့်
ထို့နောက်...

ရိုင်း...လာမှာ
ဘယ်လိုခံခံ, ခံရမှာ
ပဲ... ခံကြကလေပါ...

ဒီလို စီးကမ်းဆိုတာ
ဖိလ်စ်တွေ ဆင်းရဲနေမှာပဲ
ဝ စိတ်ဆိုးလယ်...
အားကြီးစိတ်ဆိုးလယ်...

ခရမ်းတို့နှစ်ယောက် ရုံးခန်းအထဲ
အဝတ္တု ရောက်သွား၍ သူဌေး
ကား ဖြတ်ပြီး လှည့်ကြည့်သည်...

သူဌေး၏
ဖြတ်ခံနေသူ
များကလည်း
ခေါင်းငုံ့ကြည့်
ကြသည်... ..

www.burmeseclassic.com

ခရမ်းကို
ခြင်လောအခါ
အသံတိုက်နည်း
နှင့် မေတ္တာ
ပို့ကြပေတော့
သည်... ..

ခရမ်းကတော့ အားလုံးကို ညီတူ မှုတူ ပြုံးမဖြိုး ဖြစ်လျှောက်လာခဲ့သည်...

၆၉

အင်ဂျင်ဗိုင်း စိုထား၍
လမ်းလျှောက်တိုင်း
တရွပ်ရွပ် ဖြည့်သံကဗ်
ခရမ်းအတွက်... အဖို့နဲ့
အင်္ဂါတစ်ခု ဖြစ်နေ
သလား မဆိုနိုင်...

အုဗ္ဗေ:၅၅ စဉ်ကော့ ရပ်လျှင်ဘော
ခရမ်းကို ဖြည့်ပြီး အုဗ္ဗေ:၏ မျက်လုံး
ကျဉ်းကျဉ်းလေးတွေ ကျယ်ကုန်သည်...

မီးက ဘယ်
ဘာလုပ်တာလဲ

အလုပ်
လာလျှောက်
တာပါ...

ဘာ...မီးကို
ဘယ်သူ ခေါ်လို့လဲ
အခု ထွက်အဖွားခမ်း...

မအဖွားနိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ
အခု အလုပ်ရုံထဲမှာ ညစ်ပတ်
အဖွားတဲကိစ္စ အုဗ္ဗေ: ဖျော်လဲတဲ
ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဖန်ခဲစရာနဲ့
ရှင်းလင်းစရာရှိလို့ပါ...

မိလိဘူး
မီးကို ဝ မီးသိဘူး
မီးထွက်ပြားပါ...

မသွားနိုင်ပါဘူး စစ်ဗျာ
ဒီဗြဟ္မနာအားလုံးနဲ့ တိုက်ရိုက်
ပစ်သက်ပြီး အမြစ်ရှိတ် သူ
နှစ်ယောက်ပဲရှိပါတယ်...

သူတို့အားလုံး
အမြစ်မရှိဘဲ အဆူခံ
နေရတာ မကောင်း
ပါဘူး...

မိ: သွားလား...
မိ: သွား သွားလား..

မသွားပါဘူးခင်ဗျာ
အဖွဲ့ရှိတဲ့သူ နှစ်ယောက်
ထဲက တစ်ယောက်က
ကျွန်တော်ပါ...

နောက်တစ်ယောက်က
သူငွေကိုယ်တိုင်ပါပဲ...

ဟဲ... မိ:
မိ:... ခြေကားလယ်..

သည်းခံပြီးနားထောင်ပါ
ကျွန်တော်သာစည်းကမ်းရှိရှိနဲ့
ကိုယ်နဲ့မဆိုင်သေးတဲ့နေရာတွေကိုလျှောက်
မသွားဘဲ နေမယ်ဆိုရင် ဒီအင်ဂျင်ပိုင်ခွက်
ကို... တက်နင်းမိရော အကြောင်း
မရှိပါဘူး...

မိကမယ်နှစ်
အိုးမဲသုတ်မယ်ကလေးမျိုး
မမွေးမိစေနဲ့ဟေ့

စိတ်ချ
စိတ်ချ

ခုတော် ကျွန်တော်
စည်းမဲကမ်းမဲနေမိလို့
အခုလို စိတ်ရှုပ်စရာ ဝန်ထမ်းတွေ
အလုပ်ယက်စရာတွေနဲ့
ကြုံရတာပါ..

ကျွန်တော်မှာ အပြစ်ရှိ
ပါတယ် သူဌေးကြိုက်သလို
အရေးယူပါ ကျွန်တော်
ခံယူပါမယ်...

ဒေါသကြောင့်
တုန့်ခါနော့သော
ပေါက်ဖော်ကြီး
ငိုကျသွားသဖြင့်
အားလုံး အံ့အ
ကုန်ကြသည်...

ထိုနောက် ပေါက်ဖော်ကြီးက...

အားလုံး ကိုယ်အလုပ်
ကိုယ် ဆက်လုပ်ကြပါ...

ဇိုးနော့ပါ
ထိုင်ပါ...

အခု အံ့အသွားပါသည်...

ဗို: နာမယ်...

ခရမ်း:

အာ...ယား...ယား...
အိပ်ပေးပဲ ကောင်းလယ်
ဘွဲ့ရ ဖြီး ဖြီးလား...

ဟုတ်ကဲ့
သင်္ချာနဲ့ ဘွဲ့ရထား
ပါတယ်

စင်ချာ... ကောင်းလယ်
ဝ...ဗို:ကို အလုပ်ခန့်
လှိုက် ဖြီး...

ခင်ဗျား...

ဝ-ခရမ်းသုံးခွက်ကို
လူနို့နာထောကြာပြီ
ဝနားမှာရှိလဲလူအားလုံး
ဝဘာဟောဟော အိကုန်
ခေါင်း ဖြစ်လယ်...

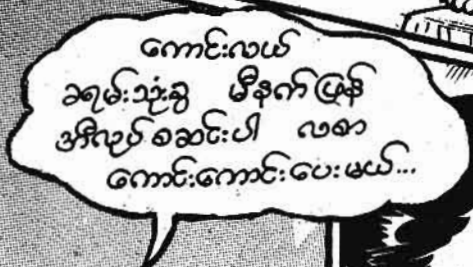
ငှင်းဒ...
ငှင်းဒပြီးဟ

ဟက်ပါ!
ငှင်းဒပြီးပါ
ငှင်းဒပါ...

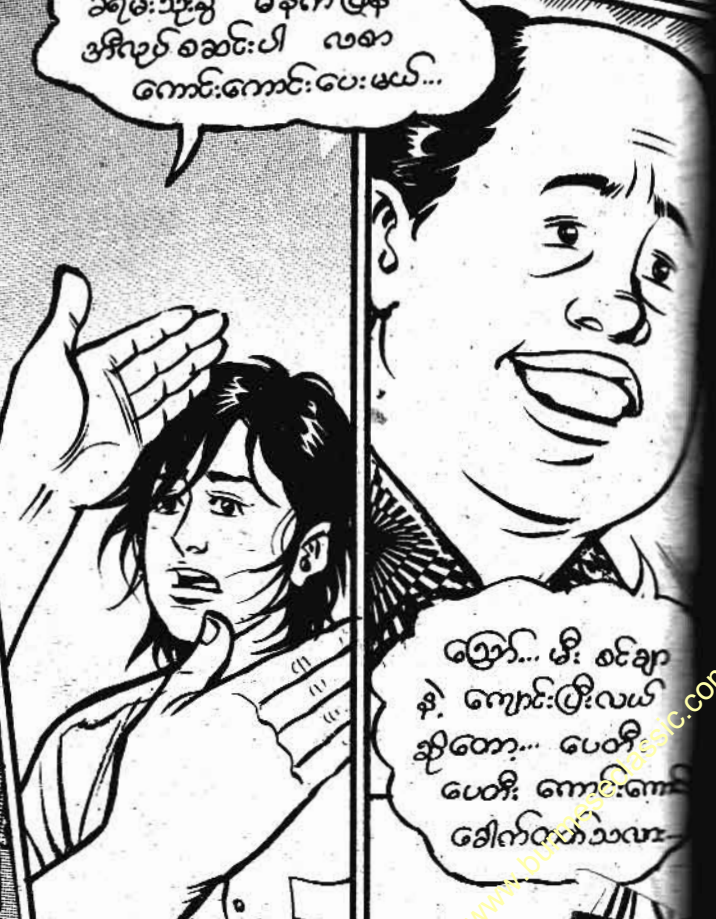
ဒီက
ဒီက

ဝ... အဲလဲဟ မိကြိုက်ဘူး
ဝ မှားရင် မှားလယ်
ဝပ်သိမိမိထောက်ပြ
ခိုင်ရမယ်...

ကောင်းလယ်
ခရမ်းသုံးခွက် မိခက်ဖြန်
အိကုန် စဆင်းပါ လစာ
ကောင်းကောင်းပေးမယ်...

ဖြော... မီး စင်ချာ
နဲ့ ကျောင်းပြီးလယ်
ဆိုတော့... ပေတီး
ပေတီး ကောင်းကောင်း
ခေါက်လက်သလား

ဟာ...ပေသီး မအေါကတတ်
ပါဘူး ခင်ဗျာ (CALCULATOR) ပဲ
ကောင်းကောင်း ကိုင်ခိုင်
ပါတယ်...

ရလယ် ဖြစ်လယ်
ဖီး...ဝတ်ဆော့လည်း မိခင်း
ရဘူး... ဝနားမှာ နေမယ်
ဖီရင်း...ဖီရင်း ကိုင်မယ်...

အဆင်ပြေ
ပါတယ် ခင်ဗျာ...

ခရုမာ ပျော်လွန်းစွာ
ရုံးခန်း ထဲမှ ရွမ်းထိုး
ထွက်ပစ်ချင်တော့
သည့်...

တစ်ဦးချင်း အလှည့်
ကျ... ဖြေဆိုသူများ
အနက်... ဗိုးညိုက
နံပါတ် <၂၂>...
လောလောဆယ် <၁၈>
အပေါ်တက် ဖြေဆို
နေချေ ဖြီ... ...

သူ့နောက်မှာလည်း အများ ဖြီ... ..

တောက်... ဗိုက်ကလည်း
ဆာလာ ဖြီ... ..

လူတွေ အဆစ်ဆေး
ခံသူ နံပါတ် (၁၈)
ဖြန့်ဆင်းလာရင်
အားလုံး ဝိုင်းဝေး
ကြသည်... သူဝင်
မမေးဆော်လည်း
ကြားနေရပါသည်...

ဟဲ့...
ဘာမေးလဲ

မင်းကြီးဒေါ်နဲ့
ငါ့ကြီးဒေါ် ပေါင်းမိရင်
ဘာဖြစ်မလဲတဲ့...

အဲဒါ...

နင် ဘယ်လို
ဖြေလိုက်လဲ...

အတင်း တွတ်ကြမယ်
လို့... ဖြောင့်လိုက်တယ်
အမှတ် မြင့်ပဲ...

သိလား ဟုဗွားဟု
* * * * *

ဒီ...ဖြောင့်လို့ဟု
* * * * *

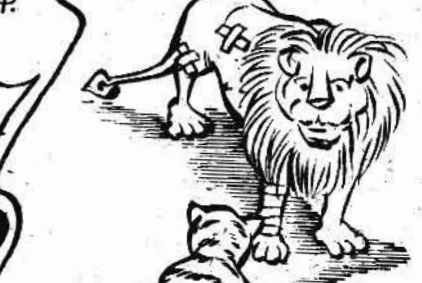

အားကျ
လိုက်တာနော်
ဟဲ့... နောက်
တော့ရော...

ဇာလီ တစ်ကောင်မှာ သွားဘယ်နှစ်ချောင်း
ရှိလဲတဲ့ ငါလည်း ကျားရဲ့ အရေအတွက်နဲ့
အတူတူပဲလို့ ဖြေလိုက်တယ်...

ငါက ဒီပျို:တစ်ချောင်း
အပိုပါတယ်လေ၊

ပျိုချစ်လှပင်
မျိုးကလေး!

ဟုတ်လို့
လာပါ...

အို သူလည်း
ကျားပါးစပ် ဖြစ်ရဉ်
ရဲလို့လာ

ရယ်ကြသည်...
ဗို:ညိုကတော
စိတ်တွေညစ်ပြီး
ခေါင်းတွေချည်း
ဖိကုတ်၏... သူ
တစ်ညလုံး...ကျက်
မှတ်ထားသော
ကမ္ဘာ စီးပွားရေး
ဖွံ့ဖြိုးရေး
နိုင်ငံတော် တစ်ခုမှ
မေးသံမကြား...

၈၁

ဒါ... ကမ္ဘာလှီ
အင်တာဗျူး မြေခိုင်ဖို့
စိတ်မခံ့တဲ... သူတို့ပဲ
ပိုင်းကျ မြင် သင်ဆိုင်းရ
မလုပ်ဖို့ ဖြစ်နေပါလား...

ခွေးသားကြီး
ခွေးသားကြီး

ဇွဲ...
အာရ... အာရ...

ရှင်က
နံပါတ် (၂၁) နော်...

ဦးညို စော့ဇာလှိုင်တော့ သစ်မက်မူးမွယ်ရာ

အလှတရာ: ဝေး...

ဟုတ်တယ်
ဝေး...

ကျွန်မက (ပါ) ပါ၊
ရှင်ဦးတော့ ကျွန်မပေါ့၊
အခု ဟိုဘက်နား ခဏ
လှိုက်ခဲပါလား

ဒါ... မလှိုက်ရပါဘူး
ဟိုက ယောကျ်ားပေး...

ဦးညို ကယ်လို့သတော့ပေါက်
ရမှန်း မသိသော်လည်း အများ
ရှေ့မှာ ဖြစ်၍... မိန်းကလေးကို
ငဲ့ညှာစွာ ထလိုက်လာခဲ့သည်...

အင်္ကျီ ငြီးထစ်လာတာ... ..

ရှင်မိတ်မဆိုး
နဲ့နော်...

၈၄

ဘဝမှာ ဤမျှ ခိုက်ကျဆုံးပါးစွာ ကံကြမ္မာ
အဆင်သင့်ချိုး ဘယ်တုန်းကမှ မကြုံဖူးဘူး...

ဒီအင်္ကျီက နှစ်ယခုစ်လောက်
က... ကိုမင်းထင်လောက်ကို ကျွန်မ
မွေးနေ့မှာ အမှတ်တရ အဖြစ်
ပေးခဲ့တယ် အင်္ကျီလေး...
မယ့်ရင် လက်မောင်း
အတွင်း ဘက်ကို
လှန်ကြည့်လိုက်

M ဆိုတဲ့ အက္ခရာကို
တွေ့ရောင်နင်းထားတယ်..

မသေမချင်း
ဝတ်နေမှာ... ဒီက
နေ့မှိုင်းနဲ့ မှိုင်း
ရုဗျာ... သိရဲ့ဟာ

ကောင်း ငြိလေ
ရှင်အရှက်ကွဲမှာစိုးလို့
ဒီဘက်ခေါ်ပြောတာ

ကိုယ်တိုင်းကို ဘယ်တုန်းက
သိထားတာလဲဟင်... ဒေကတိုင်း
စောင်လုံအယ်... ရှယ်ပ...
မယ့်ကြည့်ရင်
ကျွန်မ ဂရု
မစိုက်တော့ဘူး..

အခုရင်ဘက်ထဲ ခုအောင် နာကျင်လာအောင် ခံစားရသေး အိမ်ထဲမှာ မျိုးခွင့်...
အင်အောင် အင်အင် အဖွားကို ဖြစ်ကြည့်သည်... ...

မိ.န..

၈ ဟု ရေးထားသော ဓမ္မရောင်စာလုံးပေးက
မိုးညို အား တစ္ဆေ တစ်ကောင်လို ဖြစ်ကြည့်
သည်... ..

သေလို့က်
စမ်းကွာ...

ဟော့ချစ်လှိုက်သည်...

ကျွန်တော် အခု ဇန်ချွတ် ပေးရမလား....

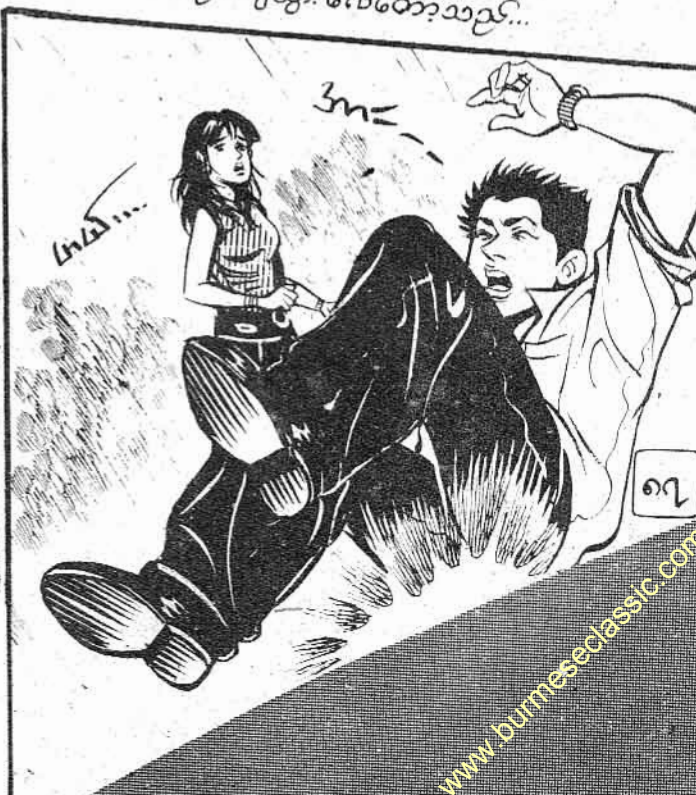
ဟင်အင်း ခင်လူတွေ့ဖြေ ပြီးမှ ချွတ်ပေးပါ...

သူမ ငေါ့ပြီး ချာခနဲ ဖြည့်ထွက်သွားမှ...

ဒါက... ချွတ်... ချွတ်...

ရှင်ဘက်ထဲက... ဆုတ်ညွှတ်ထားသလို ခံစားလိုက်ရ မှုက... လည်ချောင်း တစ်လျှောက် ဆွဲကျဉ်တက် လာက ဖင်ထိုင်ကျသွား လေတော့သည်...

ဟင်... ချွတ်...

ဒါက...

ချေးထုပ်ကို ခေါင်းအုံးမိသော ဖြောင့်ကြောင့် သောင်းကျန်း
ပြီး...ထွက်သွားသော လဝန်းချိုကို လှိုက်ရွှေ့ဖို့ ဖြစ်ခေါ်လာမို့
အိမ်ကအထွက်...

လက်ကိုင်ဖုန်း: ဖြည့်သံ
ကြောင်... ဖုန်း: ဖွင့်လှိုက်
သည်...

၈၈

ဟင်...
မိ... မိဘာ...
ဖွန်မိဟာရဲ့
ဖုန်းပါလာ...

ဘုရားသခင် ဆောက်ဆုံခွဲတစ်ခွဲ
လုံး... အဆက်အသွယ်ဖြတ်ပြီးမှ
ဖြန်ခေါ်သော ပထမဆုံးဖုန်းဖြစ်
ချိ...ရင်တွေတဒိန်းဒိန်းဖြစ်ကာ...

ဟယ်လို
ဖီယာ ကိုယ်ပါ
မင်းထင်တော့

ရွှေလှိုင်
အထူးကုဆေးခန်း
ကို... ချက်ချင်း
လာခဲ့ပါ...

ဟဲ...
ဖုန်းချမှားပြီ
ဟဲ...

ကြိမ်မိလာဟာ...
ခေါင်းရဲ့အထက်ဗူးကလေး
ဘာမဟုတ်တဲ့ အထင်လွှဲ မှ
တစ်ခုလေးနဲ့... အဆက်အသွယ်ကို
အစိမ်း ဖြတ်... ဖြတ်ပစ်တဲ့
ချစ်သူလေး....

ဖုန်းခေါ်မယ်
ခေါ်တော့လည်း ဆေးခန်း
ကို... ဘယ်လို ကြီးလည်း
တို့ဘယ်လိုနားလည်း
မလဲ... ချစ်ဦး မေ
အဲ... ဖို....

မင်းထင်တော့ အူဖူးပြီးအတွေး
ကျယ်နေခိုက် ဖုန်းထင်လာတာပဲ
ကားကို လမ်းဘေးရပ်ကား...
ဖုန်း ဖွင့် ဝတ်လျှင်အသည်း...

ဪ... ညီမလေး
စိတ်ပျက်စိတ်ရတာ
ညီမလေး ချ
ကိုကိုခေါ်နေတာ
ဘာလို့ ဖုန်းပိတ်
ထားရတာလဲ...

အခု ဘယ်မှာလဲ
ကိုကိုလာခေါ်မယ်လေ..

ဟိုကောင် ခရမ်း
စည်းမဲကမ်းမဲလုပ်လွန်း
လို့... နားရင်းခွန်ချက်
အုပ်ပစ်လိုက်တာပဲ
ဟဲ... ဟဲ...

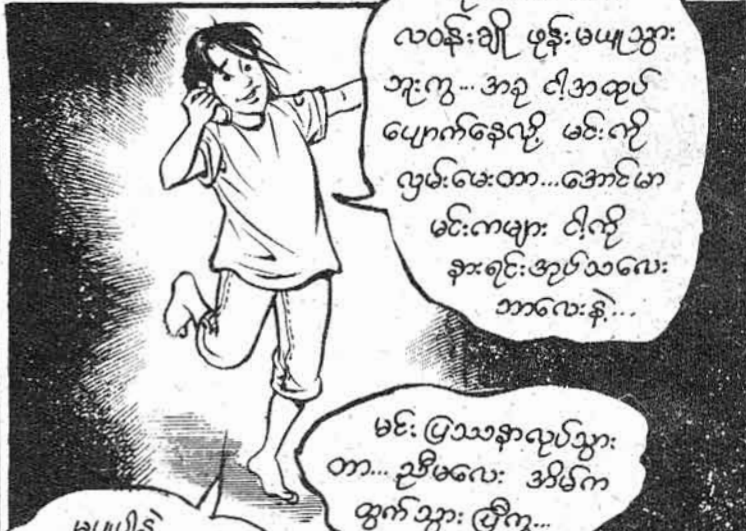
ဟိုက်ကောင်
မင်းထင်တော့
ငါ...ခရမ်းကွ...

ဟင်...
မင်း...မင်းက...

ဟင်...

ဟိုက်ကောင် ငါပဲ
လဝန်းချို ဖုန်းမယူသွား
ဘူးကွ... အခု ငါအထုပ်
ပျောက်နေလို့ မင်းကို
လှမ်းမေးတာ...အောင်မာ
မင်းကများ ငါ့ကို
နားရင်းအုပ်သလေး
ဘာလေးနဲ့...

မင်း ပြဿနာလုပ်သွား
တာ... ဦးမလေး အိမ်က
ထွက်သွား ဖြိုကွ...

မယူပါနဲ့
ငါအထုပ် ခုသွားပြီ
ဘယ်လောက်ကုန်ကုန်
ပြန်ရှာလေး မယ်

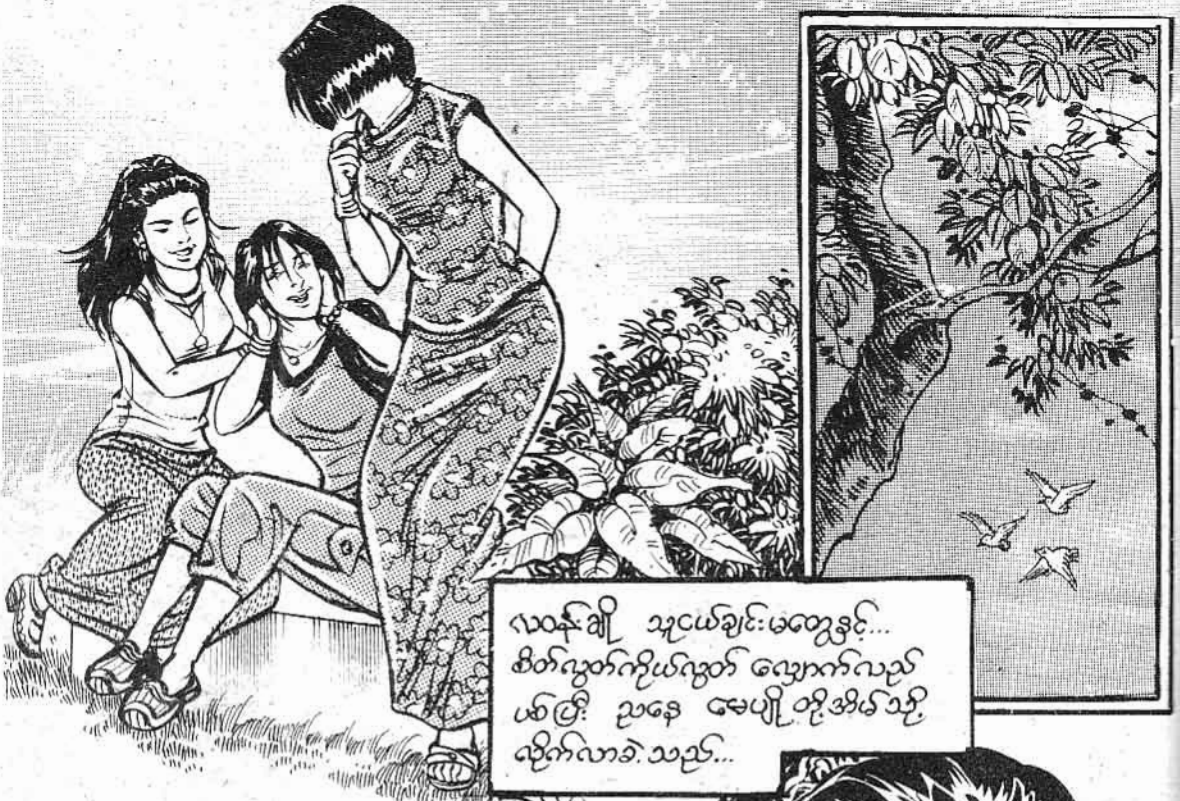

ဟေ့ကောင်
ဖုန်းချလို့က်
မင်းအထုပ်...ရေချိုး
ခန်းထဲမှာ...ခု
သွားရှင်း...

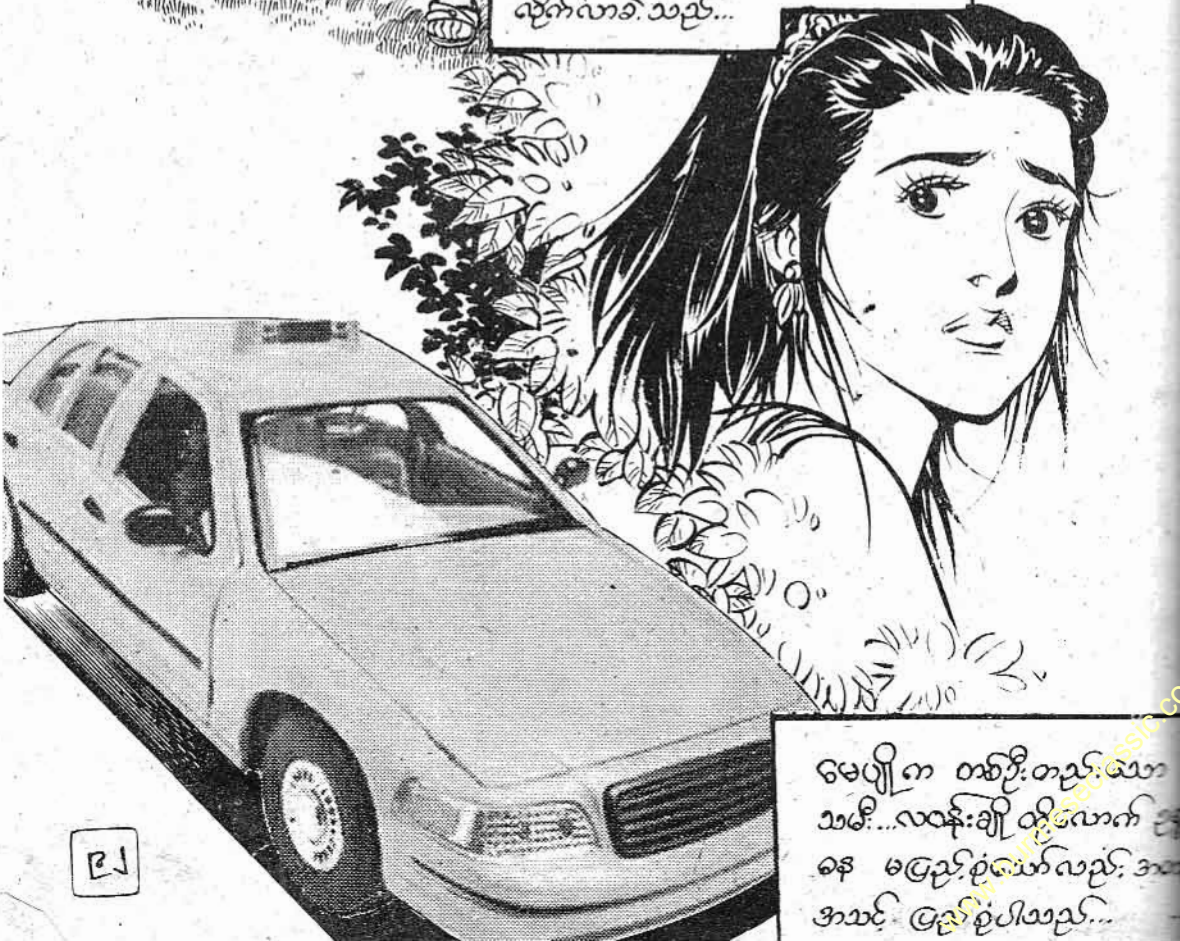
ဟင်ချ
ခုမှာလား...

ကောင်...
ကွ...

မင်းထင်တော့ မျက်လုံး
ပြူးသွားသည်... ..

လဝန်းချို သူငယ်ချင်းမတွေနှင့်...
 စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် လျှောက်လည်
 ယ်ဖို့ ညနေ မေပျိုတို့အိမ်သို့
 လိုက်လာခဲ့သည်...

မေပျိုက တစ်ဦးတည်းလာ
 သမီး...လဝန်းချို တို့လောက် နေ
 နေ မဖြေ့စုံဖော်လည်း အား
 အောင် ဖြေ့စုံပါသည်...

လဝန်း... ငါ့စင်စုတာ
မဟုတ်ဘူးနော် မသိလို့
မေးတာ အန်တီနဲ့ အန်တီ
အပျိုကြီးက... အန်ကယ်
နောက်... အ ဖြီးလို့က်
သွားကြတာလား...

ဟင်အင်း...
အပ်ဒီက... သူ့ကုမ္ပဏီမှာ
အလုပ်နေရပေါ့လို့ ဒေါ်လေး
ကို... လှမ်းဒေါ်တာလေး...
အဲဒါ မေမေ ကလည်း...
စက်ယူ ရှေးပင် လုပ်ချင်
တာနဲ့ ဒေါ်လေးကိုလှိုက်
ပို့ရင် သွားကြတာ...

ပြော... အဲဒါကြောင့်
ကိုမင်းထင်ကျော်က...
သူ့ဘေးဒါတွေပေါ်ထား
တာကို... ဟဲ့... နင် ဒီမှာ
ညွှန်ပေးမယ်ကိစ္စပုန်းဆက်
လို့က်ပါလား... တော်ကြာ
စိတ်ပျနေဦးမယ်...

ပျဉ်း
ငါ့ဂရုမစိုက်
ဘူး...

ကပါ... ငါပဲ
ဆက်လို့က်ပါမယ်
နင်အစ်ကိုမိကို
တော့... မဟုတ်ဘူး
ကိုမိုး... ညို... ဆီ...
ခဲ... ခဲ... ခဲ...

ဟေးဟေး
လှိုက်က...

မေပျိုနော်...

အမလေးနော်
ရှက်နေလျက်တာ...

တယ်လီဖုန်း
လေးရယ်...
ဒါနဲ့တယ်
ဟယ်...

မေယျို ဖုန်းခုံခိုရာ
လျှောက်သွား ဖြီး ဖုန်း
ခေါ်လို့က်အခု...

လာပါလို့...
လာပါလို့...

ဟာ...
အမိန့်... ခြံပါ...

ဘယ်သူလဲဟင်
ကိုမင်း... ထင်ကျော်လား...

ဘာ...
ချီး... ထုပ်
မဟာ... ငြိ...

BURMESE
CLASSIC

ဟာ...
စော်ကား... လွ
ချည်လား... မင်း
ဘယ်သူလဲ

မေပျို... မေပျို...
ရှင်ကို... မိုက်အတ်ချင်
နေတဲ့... မေပျို

မြေမျိုတယ်
ဟုတ်လား
ဘယ်မှာမျို
တာလဲမျို

ဟာ... မဟုတ်
ပါဘူး... အခုမင်း... ပါ...

တစ်ဘက်က
ဖုန်းကို ဝှပ်ခနဲ
ချပစ်၍ ခရမ်း
ဖန် သွား ဖြီး
ပခုံး တွန်း
ပြူးကာ
ဖုန်း ချထား
လှိုက်သည်...

အဟတ်...ဟတ်...
ငါ့ကို ဖျား ချိုး ထုတ်တဲ...
အဲ...ထမင်း ဒါ့...
အဲ...ထမင်း ဒါ့...

ဒီဖိုခန်းကို သတိရအောင် ဝေဖုန်းသွန်းကာ
ဖုန်းပြေးလာခဲ့သည်... ..

BURMESE CLASSIC

အားပြန်ပြန်
နောက်ထပ်...
အားပြန်ပြန်
နောက်ထပ်...

ဟိုက်...
ရေခန်းကန်
ဖြိုဟ...

ဦးနှောက် ရေတစ်ခွက်ပြေးဆက်ဖြို ထမင်းအိုးထဲ
လောင်းထည့်ကာ ဖြော့အသည်...

BURMESE CLASSIC

ဖြိုမှ လက်ခွတ်ရှာကာ
ထမင်းရည် ဖြိုချတော့အသည်...

ဟင်...
ထမင်းရည်လည်း
မထွက်ပါလား...

ကိုင်ရတာလည်း ကိုးလို့ကန်လန်နဲ့...
ဒါနဲ့များ ထမင်းပေါင်းအိုးကို ရှေးကြီး...
ဝယ်ဆုံးတာ အံ့ပါရဲ့ကွာ...

မင်းထင်တော့ အိမ်ကို မှန်း မြန်ဆက်ကြည့်သည့်...

ခရမ်းလား.....

ပေါင်းအိုနဲ့
ချက်တံ ပျော့
သလား...

BURMESE CLASSIC

ဗိုဗို
ပြန်ရောက် ဖြစ်လား.....

ဟား...ပေါင်းအို
နဲ့...ချက်ပါတယ်ဆိုမှ...
ထမ်းရည်ငှဲ...ရမား...
ကွ... ခွီး မှတ်...

မင်းထင်ကျော်...
မိတ်ဆွတ်သွားသည်... //

ရှင်သူငယ်ချင်း
ကိုဦးညိုရှောင်
ဖြစ်ဖို့ ဆေးရုံ
တစ်ထောင့်
တယ်...

ကို...
မင်းထင်ကျော်

ဟင်...
ဖွန်ဖိုဟာ...

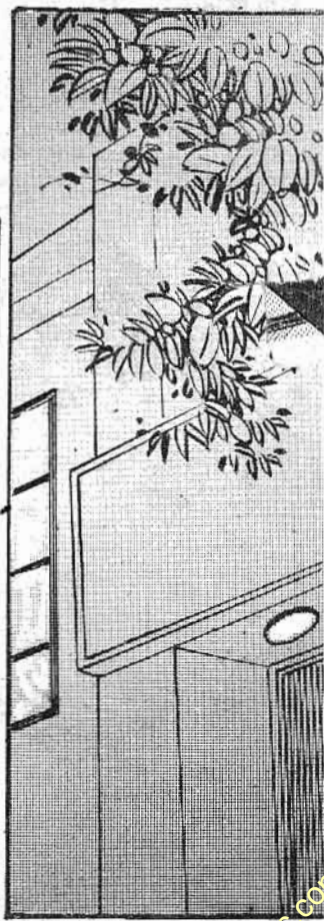
ထို့နောက် လူနာခန်းရှိရာသို့ သူမက
ဦးဆောင် ခေါ်လာရှင်း... ..

အင်း...
 သူငယ်ချင်းတွေ
 အတွက်... ချစ်သူ
 တစ်ယောက်လုံးကို
 တောင်း... အဆုံး ရှုံးခံ
 ခိုင်းပေးတာပဲ...

သူမ စကားနာထိုးနေမှန်း သိ
 ယော်လည်း ဗိုလ်ကြီး ချီရာ
 တက်ဆိတ်ခွာ လိုက်လာခဲ...
 ...

သူ့မှာ ရောဂါ
ရှိတာ သိသလား...

ကိုယ်တို့ ကျောင်းမှာ
တုန်းကတည်းက အတူ
တွဲလာကြတာပဲ...
ဘာမှ...

BURMESE
CLASSIC

ဆရာတို့ကို ဂြောဟ်
ချက်အရ Heart သိထား
ပြီးလို့ ငြောတယ် သူ့မှာ
ဒီလို အခြေအနေ
ရှိမှန်း သိရင်...

သူမ ကော့သံတွေ
အဖျားဆွတ် တုန်ခါ
သွား၍... ..

ဘယ်လို ဖြစ်တယ်
ဆိုတာ... ဖြေပေးနိုင်မလား
မိသား...

ကျွန်မ
အူဝတ်ထားတဲ
အင်္ကျီကို
ဖြန့်တောင်း
လိုက်မိတယ်...

?

ဒီတော့မှ မိုးညိုကို အူ
ပေးလိုက်သော အင်္ကျီကို
သတိရအဖူး... သည်...

ပေးနဲ့
ရှောင်ချ
ဒါးစုမ္မာ
ပေးကမ်း
ခွဲနဲ့ကြဲခြင်း
လုံးဝခွင့်မပြု

မိန့်

ကံဆိုးလှ
ချစ်လား...
မိုးညိုလှ...

သက်သာခဲ့လား
ဇီညို...

အေး... သက်သာတယ်
ငါ ဒီမှာဆက်နေချင်
တော့ဘူး...

ဟာ... မင်းကျန်းမာရေး
အတွက် နေ့မှ ဖြစ်မယ်
လေကွ...

ဆရာဝန်ကြီး ကို
မေးကြည့်လေးကွ

မင်းထင်ကျော် မငြင်းဘာဘဲ အခန်းထဲမှ ထွက်လာ
ခဲ့တော့မည်...

မိုးညိုနှင့် နှစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့ချိန် ဇွန်ဖိုယာက...

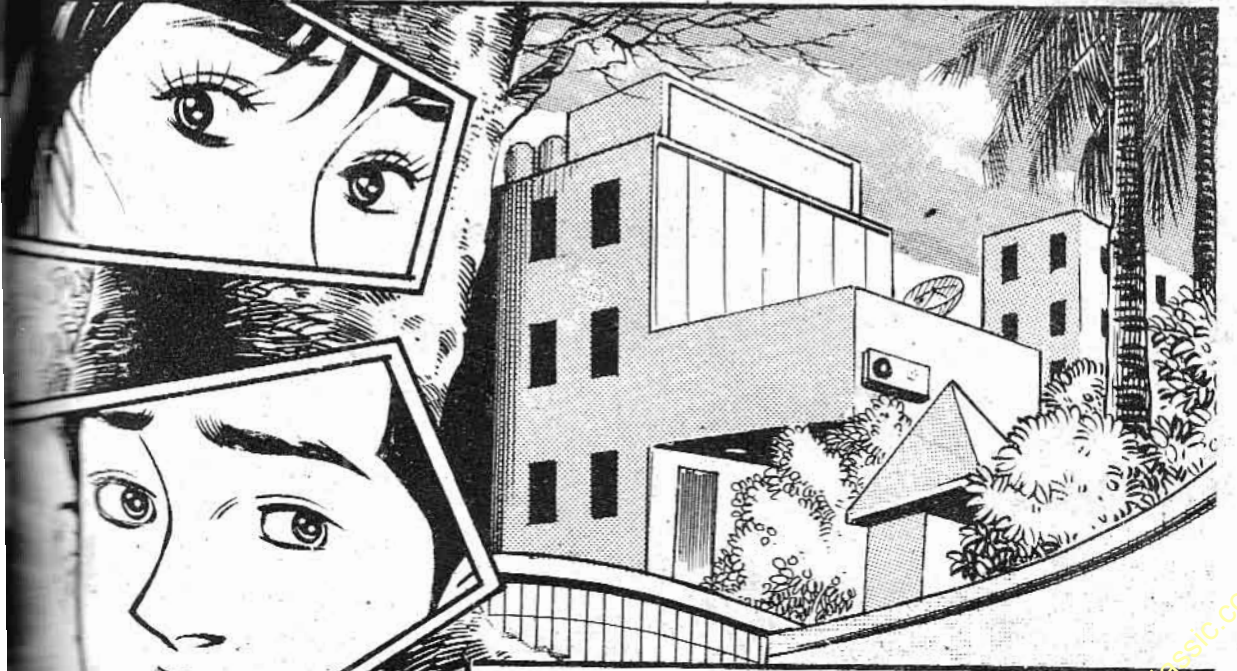

တောင်းဝန်ပါတယ်
ကိုမိုးညို... အမှန်တော့
ကျန်မ ဒီကိစ္စကို...

ကိုမင်းထင်ကျော်နဲ့ပဲ
ရှင်းသင့်တာပါ....

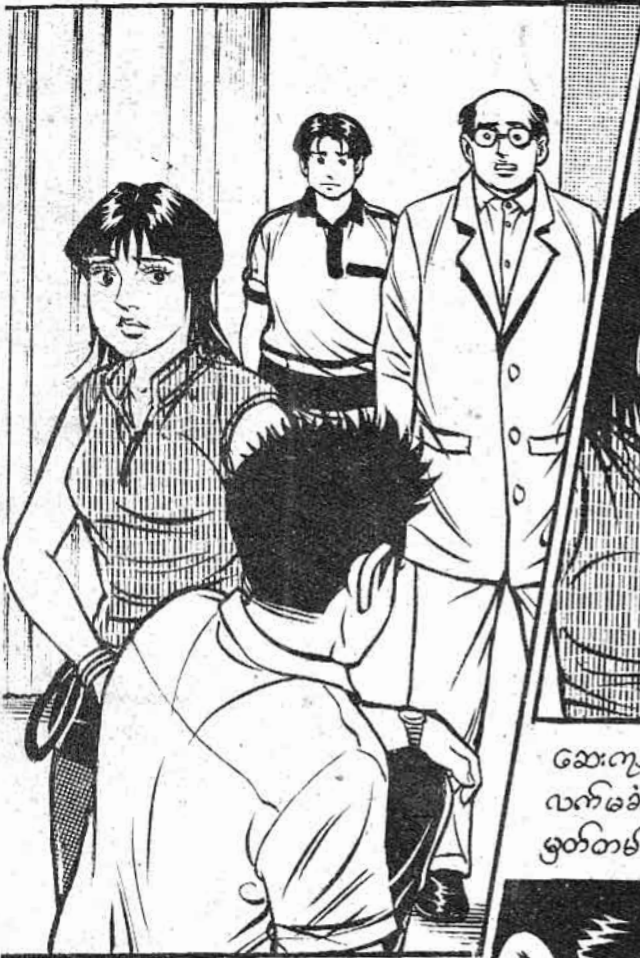

ကျွန်တော်တို့
မေ့ရင်စွယ်ခဲကြား
မဟုတ်လား...

အမှတ်တစ်ခု အကြောင်းပိုင်း ဆုံ့လျက်ရသည့်ခဏ ခြေရာ ၁၀၅
မကြောက်လော ဆိုငင်မှုတွေနှင့် တစ်ကံ မငယ်ကံနေမိ
ကြသည့်... ...

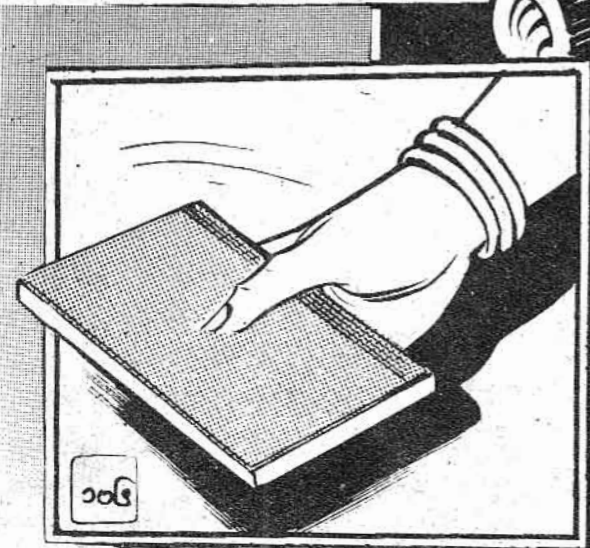
ထိုစဉ် ဆရာဝန်ကြီးနှင့် မင်းထင်ကျော်တို့
ရောက်လာကြသဖြင့်... သူတို့နှစ်ဦး သတိဝင်
ကာ... အကြည် ဖွဲ့ ကြသည်... ..

ဒေါ်ချင်ဒေါ်
သွားလို့ ရပါပြီ...
ကျွန်တော် မှာထား
တဲ့ အတိုင်း...

ဂရုစိုက်ပြီး
ဆေးမှန်မှန် တွက်
ပေးရင်ပဲ ရပါပြီ...

ဆေးကုသစရိတ်ရှင်း မှုကို ခွင့်မီယာက... သူ့ရှင်း မှာ
လက်မခံဘဲ သူ့မှ ကိုယ်တိုင်ရှင်း ပြီး ဆေးနှင့်... လူနာ
မှတ်တမ်း ဒါား မင်းထင်ကျော် ဒါား ဖွဲ့ပေးရင်း...

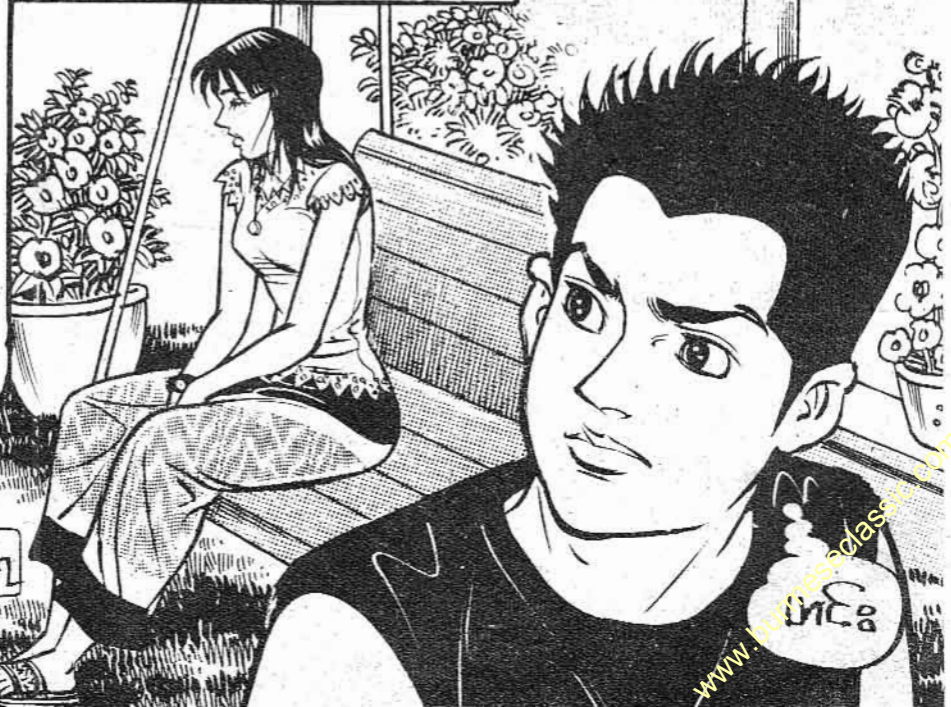

ဖျန်ခဲ...
အင်္ကျီကို ရှင်းကိုင်
ဖြန် ခဲ့ပါ...

မနေ့ညက ဖြစ်ခဲ့တာကြောင့်
အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း
မင်းထင်ကျော် ဆူကြိမ်း
ထားရှိ... ဖြစ်ရမည်...

ငိုထားရှိ မို့အစ်
နိနေသော
မျက်ဝန်းအစုံနှင့်
ညိုနေသော
လဝန်းချို၏
မျက်နှာကြောင့်
သူ ပင့်သက်
ခိုက်မိသည်...

တစ်ပွင့်တည်း... သော ဇာတ်ကား... ရောင်ခြင်း... ဆီကို
အာသာအာသာ ဆွဲယူနှိပ်... ဖြောင့်နေသဖြင့်... ..

တွေ့ရင်းက သူ အဆောင်က
နေ... ပန်း... ဒါ... တွေ့ယူလာသော
နေ့ကို အမှတ်ရ
အား... သည်...

ဟွန်း...
လူလာရှင်ရဲတင်
အား... မရလို့ ပန်း... ဒါ...
တွေ့ပါ... ခြံထဲလာရှင်
တာတာ... လွန်
လွန်း... တယ်...

ဒီကောင်မလေး
ပန်း... တွေကို ဘယ်တုန်း
က... စိတ်ဝင်စား
အား... တာလဲ...

အဲဒီတုန်းက
ဖြောင့်... စကား... လေး
နား... ထဲမှာ ခုထိ ကြား
နေတုန်း... ကြား
နေတုန်း...

အော်... ဥပီးလေး
ရယ်... အပြင်မှာချေးကြီး
ပေးဝယ်ပြီး ပန်စရာမလို
တော့ ဘူးပေါ့...

နားလည်ပါ
နားလည်ပါ

စိတ်မဝင်
နားကျခဲ့

ဟယ်...
ငါ့ကိုအပြင်
နေတယ်ဟဲ့...

၁၀၀

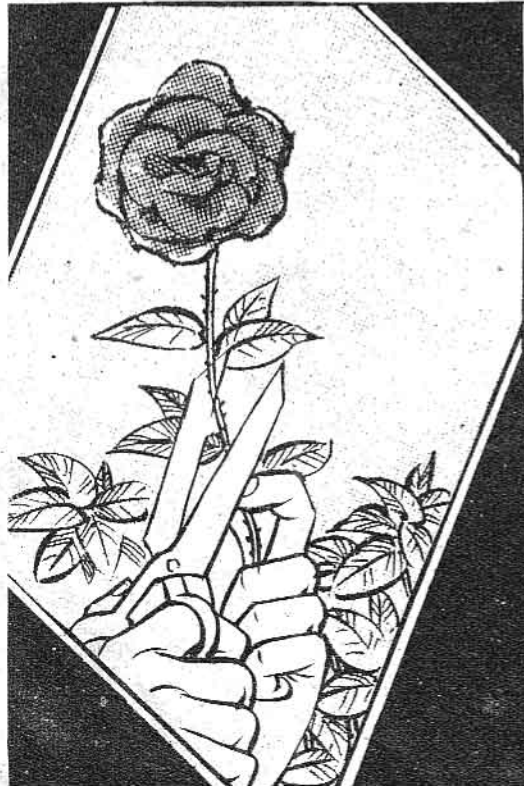

လက်ထဲက ဆွန်းခဲများကို ချာ
ဆေးခံကာ လက်ရှိ နှစ်ချွေးခဲတော

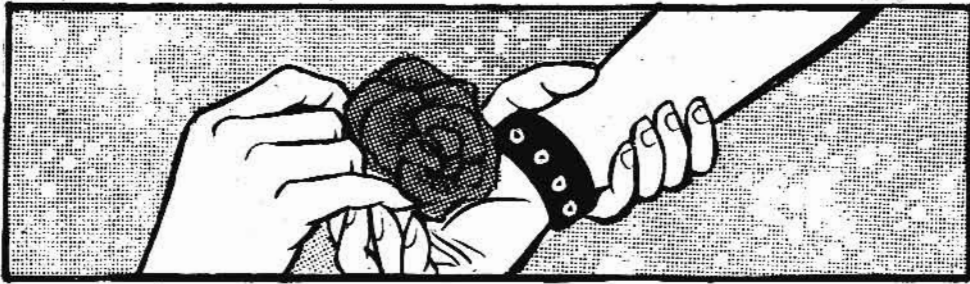
ကြက်သွေးရောင်
ဒွင်းဆီပွင့်အား
ရိုးတံရှည်ရှည်
လေး...ထားရ
ကိုက်ဖြတ်
လျှိုက်ဖျါ...

ဆု့များအား စိတ်ရှည်
လက်ရှည် ဆုတ်ဆင်တုံး
ထိပြီးမှ... သူမှထံကမ်း
ပေးလျှိုက်ပါသည်... ..

ဒါပေမဲ့
ပန်းတွေကိုချစ်တယ်
မဟုတ်လား
လသန့်...

လဝန်းချို ဘာမှ မနေမတော်ဘဲ မျက်လွှာ ချပ်စရာ သူ ပြုံးလျက်ဖြင့် လက်ကို
ဖြစ်ဆွဲလျက်ကား... ဖမ်းပွင့်ပေးကို ထည့်ပေးလျက်ပါသည်... ...

ရုန်းဆွဲဖို့ ငြင်းဆန်ဖို့ ဆိုသော အခြေအနေတွေ အားလုံး ဖွင့်ဖြန့်စွာ ဖြစ်ပျက်မှုထဲမှ...
လွှင့်ခင်သွားစဲယာဖြင့်... ရင်တွေ ခုန်လာသည်... သူ့ကတော့ ပေါ့ပါးစွာ ပြုံးရင်း... ...

အဲဒီကော...
ညှိမပေး ခွန်သက်ရင်
ခိုးပါ ပန်ပါ ဟုတ်ဖြိုလား...

ပန်းဆိုတာ
သဘာဝအတိုင်း အပင်မှာ
ဖွင့်နေတာ မှီဖြိုးတင်တယ်
တယ်လို့ ဆိုပေမယ့် ပန်ဆင်သူ
မဲ... အဝနဲ့... ထီးထီးကျန်ကျန်
ညှိခွမ်း ကြွေကျသွားရတာ
မပြီးပေတော့ သနားစရာ
ကောင်းဖြန့်ကျော့...

မော့ဇီး မိုးညို ဆေးပုံး
ဆွဲကာ ထွက်သွားသည်..

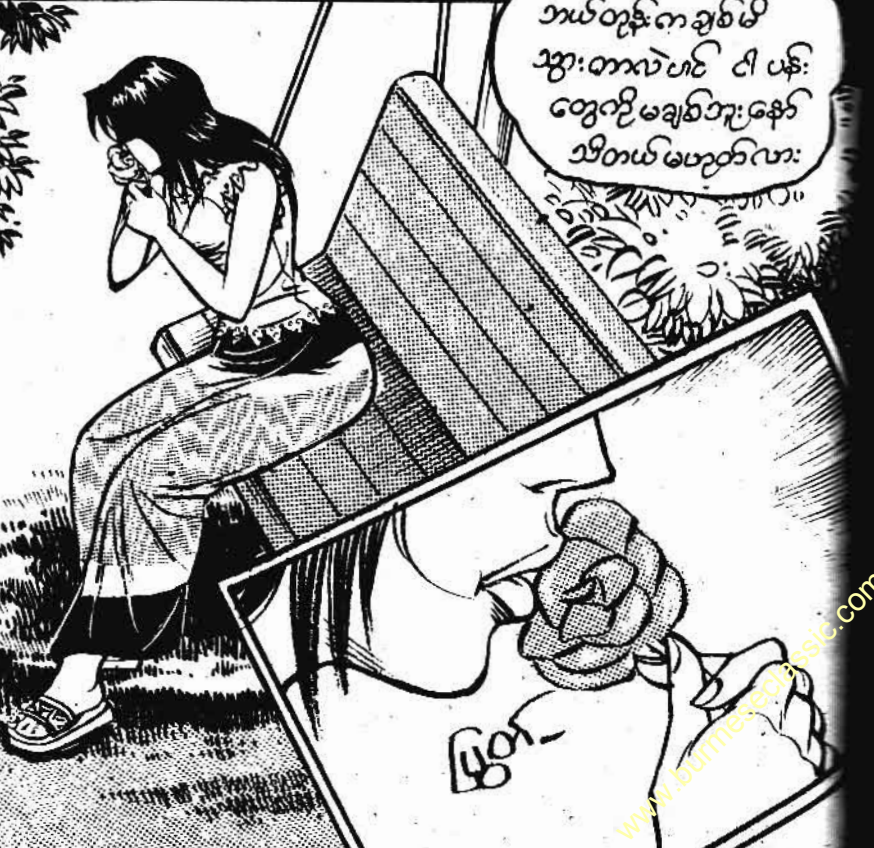
လဝန်းချို ကားနဲ့
ကရင်ကြီး ဖြစ်လာ
ခါက ကျော့ခိုင်း
ထွက်သွားသွားလော
မိုးညိုကို ဝစ်ဆွက်
လှမ်းကြည့်ပြီးမှ
လက်ကဲ့ နှင်းဆီ
ငုံ့ ကြည့်သည်..

နင်းကို ငါ
ဘယ်တုန်းက ချစ်မိ
သွားတာလဲဟင် ငါ ပန်း
တွေကို မချစ်ဘူးနော်
သိတယ် မဟုတ်လား

၁၀၂

အခု နင်းကို
ငါ တပျာဏ
နမ်းပွေးမိတာ
ဘယ်သူကြောင့်လဲ
သိတယ် မဟုတ်
လား...

မိုးညို မည်ခန်းထဲ ဖြစ်ရောက်လာရ... မင်းထင်ကျော်က...

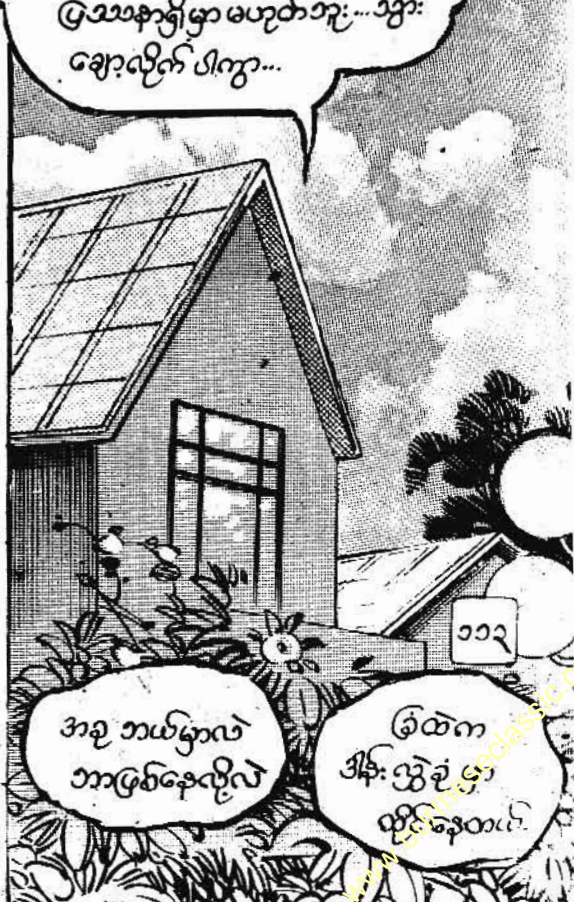
မင်း မနက်ခင်း
သောက်ရမယ်. ဆေးတွေ
သောက်ပြီး ဖြိုလား...

မိုးညို ခေါင်းညှိတ်ဖြုတ် ခွဲလွတ်
တစ်လုံးမှာ ထိုင်လိုက်သည်... ..

ငါတို့သာ ရောက်မလာရင်
မင်းတို့ မောင်နှမ ဘာမှ
ပြဿနာရှိမှာ မဟုတ်ဘူး...ဘူး
ချော့လိုက်ပါကွာ...

ညက လတ်နိုးကို
တအားဆူပစ်တာ
မကောင်းဘူးကွာ ဖြစ်
စဉ်းစားကြည့်ရင် ဘူမှာ
အဖြစ်မရှိဘူး...

အခု ဘယ်မှာလဲ
ဘာဖြစ်နေလို့လဲ

ခြံထဲက
ဒီနိုး ဖြစ်ခဲ့မှာ
ထိုင်နေတယ်.

ဒီလောက် သွက်တဲ...
ကောင်မလေး တအားငို
သွားတယ်... အဲဒါကြောင့်...
ငါလည်း ပန်းတစ်ဖွင့် ချ
ပေးထားခဲ့တယ်...

မိုးညို ဒေါင်းဒါ ဖြုတ်လုပ်သည်... ..

၁၁၄

ဘာ... သူ့မှာ ပန်း
မကြိုက်တာ မင်းကို ခြိုက်
မလွှတ်လိုက်ဘူးလား

ခရမ်း အလုပ်သွား
ပြီ... မဟုတ်လား ငါ
ထမ်းချက်လို့က်မယ်...

အမေလေး
နေပါစေ... မိုးညိုရာ
ငါ့ဘာသာပဲ ညှိမလေးကို
ချက်ခိုင်းပါ့မယ်... မနေ့က
ခရမ်း... ပေါင်းဒွိုကို
ရေငွေချက်လို့ လွှင့်ပစ်
ရဖို့ ပြီ...

ဟဲ...
ဒီစရာသားတွေ
လျှပ်စစ်မှမဖြင့်
ဘူးတာ...

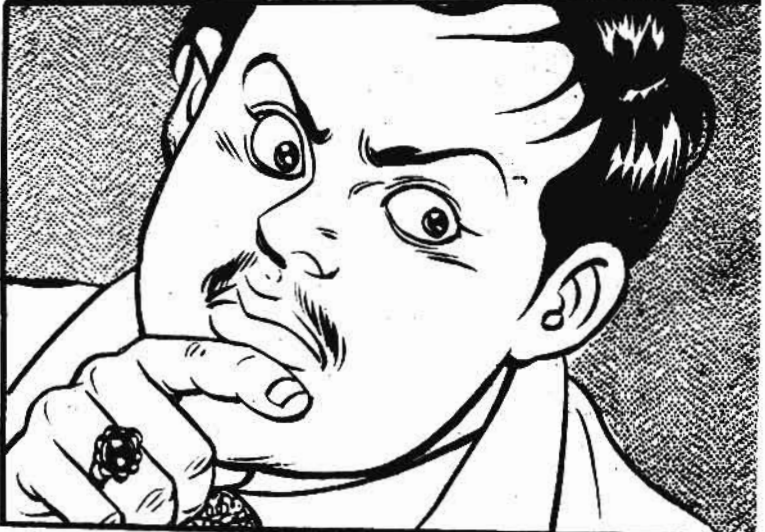

အံ့ဟ
မင်းကရော..

ငါက တောသားလေး...
လျှပ်စစ်လောက်ကလေး
ဒေး... စေးပဲ...

သူမ၏ မျက်စိကော်ကော့
နက်နက်ရှည်ရှည်ကြီးတွေ လျှင်ခါ
သွားခြင်းကိုက ရင်ခုန်ချင်
စရာမဟု... ဦးထက်ခေါင် တွေးထေး
ကာ...တံတွေး မပါဘဲ...
အခွင့်အရေး ရလျှင်... ...

တစ်ဖက်ခြားတည်း တစ်ဖက်ခြား ခံစားပစ်ချင်သည်
ဆိုသော် ထိုစိတ်ကူးမျှော်လင့်ချက်များက မာကျောကျော
နိုင်လှသော သူမ၏ ခြလှံသားကို ထိုးဖောက်နိုင်မိ့ကား...

ကဲ...ဘယ်လိုလဲ
ရှင်ဆောင်ရွက်ပေး
နိုင်မယ် မဟုတ်
လား...

အိုကေ
ဖွန်မိဃာ...

မင်း တောင်းဆိုတဲ့အတိုင်း
မို့ ညှို့ကို အလုပ်ခန့်ပေး မယ်
တကယ်လို့ မင်း သာ ကိုယ်ရဲ့
အတွင်းရေး ဇနီးလုပ်ခွင့်
မယ်ဆိုရင်ပေါ့...

ရှင်မာ
ရှင်နေတယ်
မဟုတ်လား...

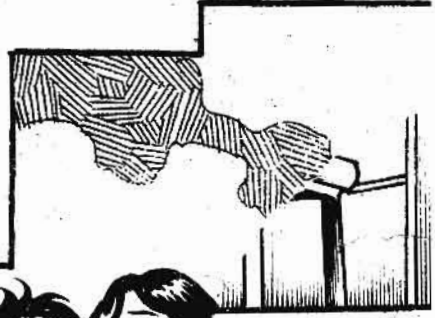

မင်းရောက်လာရင်
သူ့ကို ဆိုက် မောင်းလှိုက်
မယ်လေ...

ဒါဆိုလည်း
မန်နေဂျာကို မောင်းလှိုက်လေ
ကျွန်မလည်း ဟားနာနာနဲ့...
မန်နေဂျာရာထူးလောက်
တော့ လက်ခံနိုင်ပါတယ်...

ဦးထက်ခေါင် စပ်ဖျဉ်း
ပုလောင်သွားပြီ... မျက်လုံးဖြူ
လာသည်... မနိနေရာတော်ရှိစိန်...
ဦးထက်ခေါင်၏ တရားမဝင်ရေး
တစ်ခုလုံး အားဖြင့် သူမ ဖခင်
အပေါ် သစ္စာဖောက်ခဲ့သော
ဦးထက်ခေါင်၏ သူလျှစ်။

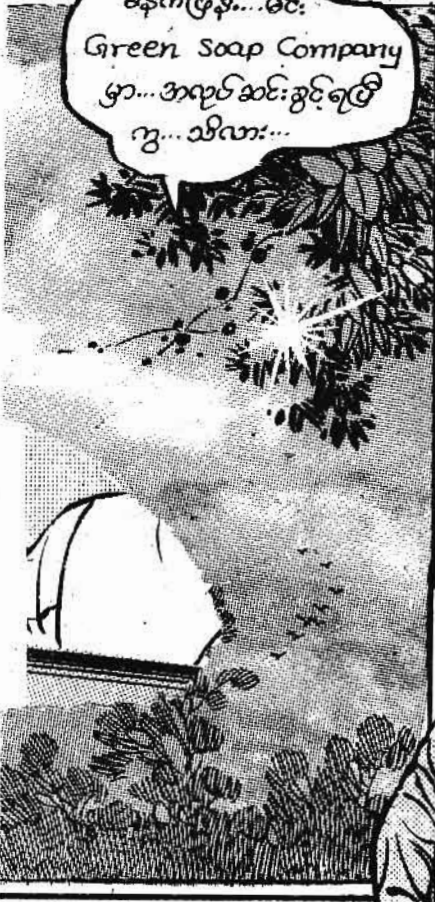

ဇွန်မိယာအဖို့
ကုမ္ပဏီကို ရတုဘဝ
နှင့်... ဖန်လည်ဝင်ရဖို့
ဤစားရခြင်းက
ဦးထက်ခေါင်အဖို့
အမျက်အားဖြင့် သော
မိုးတစ်လုံးကို... ..

မိစ္ဆာပျံ
ခါးပိုက်ပိုက်
ဟာထက်
ဆိုးမော့...

လက်ခံထားရကျတော်
ဦးထက်ခေါင် သိအပ်
သလောက် သိပါသည်
ခက်တော့ ခက်နေပြီ...

မနက်ဖြန်...မင်း
Green Soap Company
မှာ... အလုပ်ဆင်းခွင့်ရဖို့
ကွ... သိလား...

ဘာ...
မင်းဘာပြော
လျှောက်တယ်...

အခုနီးထဲ ဝင်လာရင်... အားရ
ထမ်းတာ မြောဆိုသံကြောင်...
မို့ညို ကုတင်ပေါ်မှာ ခုန်
ဆင်းကာ...

ဆောရီး...
မင်း... ထမ်းတာလုံး
ဆိုပြီး ဆေးရုံပြန်
ရောက်ဖွားမှ...

ဖြည်း ဖြည်း
နိုးထောင် မင်းလျှောက်တဲ
အလုပ်ရဖို့ အခုပဲ...
ခွန်ဖိယာ ငါ့ဆီ ဖွန်း
ဆက်တယ်...

ဟင်...
ငါလည်း ဘာမှ...

ယုံလျှင် မိုးညို
Green Soap က
ခွန်မိယာ အမေ
ဦးလေယျာပိုင်တဲ
ကုမ္ပဏီပဲ...

ဦးလေယျာ
ဆုံးသွားပြီ တဲနောက်ပိုင်
တခြား တစ်ယောက်ဆီ
လက်ကွဲရောင်းလျှင်
တာဆိုတော့...

ခွန်မိယာ အနေနဲ့
လူတစ်ယောက်ကို
အလုပ်ကွဲပေးတာ
အယုန်း မကြီးလောက်
ပါဘူးကွာ...

အင်း...
ဒါဆိုရင် ခွန်မိယာ
ဆိုတဲ မိန်းကလေးက
အဝတ်စိတ်ဝင်စာ
စရာပဲ...

လဝန်း: ခါတုန်း အခုတုန်း ပြီး
လေး: တောင် မိုးညိုမော့တဲ့ညာဖွင့်..

ကိုကို
ထမ်းစား
ဖြစ်မယ်

လဝန်း: အရမ်း
ဖြောင်းလဲသွားတယ်
မိုးညို

အိဒီတော့
မင်းဝမ်းမသာ
ဘူးလား....

ပြဿနာမလုပ်
တော့... ဒီတစ်ခုလုပ်ရအုံး
ပေါ့ကွာ ဒါပေမဲ့
ကိုယ်ဖြင့်နေကျဆဲလိုက်
မျိုး မေးခွဲတိုတော့
တစ်မျိုးပဲ...

မင်းထင်တော် အံ့ဖြူမည်ဆိုလည်း အံ့ဖြူစရာ...
အိမ်မှာ အိမ်ရှင်မသဖွယ် လုပ်ကိုင်နေဖြေ...

သူ့နှင့် ခရမ်း အပေါ် ဆက်ဆံသည်
အဖြူအမူကအစ ဘိမ်မွေ့ ဖြစ်ဖြူ
လာခဲ့သည်... ..

ဟီး...ကြွ...

ဟယ်
မိဘမေတ္တာ
ဟဲ...

ဇော်...ကိုမိုးညို
မနက်ဖြန် အလုပ်ဆင်း
ဖြေ...လဝန်း ထမင်းချိုင့်
စိစဉ်ပေးထားမယ်
သိလား...

ညောင်မယ်
အဝတ်တွေရှိရင်
ဟိုက ခြင်းထဲမှာ
ထည့်နော်...

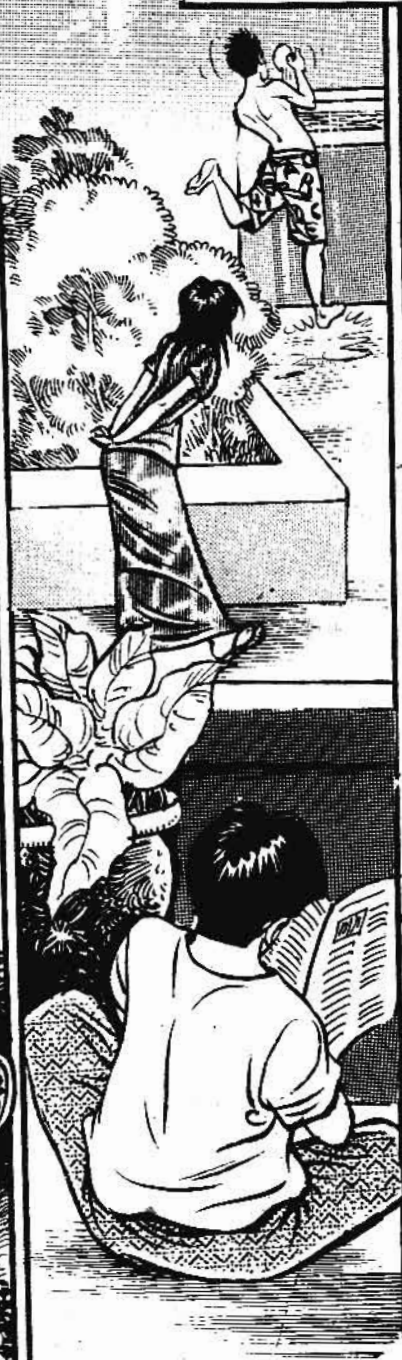

၁၂၁

မည်သို့ဆိုစေ နေ့ရှိသရွေ့ မှီအင်
နေတတ်သော သူတို့အိမ်ကလေး
အတွင်း ရာသီဥတု ဖြည့်လင်
လာခဲ့သည်။

ခက်တာလ လဝန်းချို
ခွတလော အဖောင်းလဲကြီး
ဖောင်းလဲဖို မှီညိုကို
ဖြည့်တတ်သော သူမ
မျက်လုံးတွေက တစ်မျိုးကြီး

မင်းထင်ကျော် ဖြစ်သ
ထလာသဖြင့်... ခက်တာ
တော့... အိမ်... အိမ်
ရက်... ဖြစ်သဖြင့်...

ဝေ... ဝေ...

ကားယူကာ အပြင်ထွက်လာခဲ့တော့သည် ပုံမှန်အတိုင်းဟု ဖြောင့်ဖြောင့် မိုးညိုနှင့်ခရမ်းတို့က...
မနက်လင်းသည်နှင့် အလုပ်သွားဖို့ ထွက်ဖို့... မိုးချုပ်မှ ဖြစ်ရောက်ကြသည် လမ်းလည်း
ကျောင်းသွား သူလည်း ဆီထုတ်ရက်က မွဲလို့ ကျန်သည်ရက်များ လျှောက်သွားတတ်သည်...

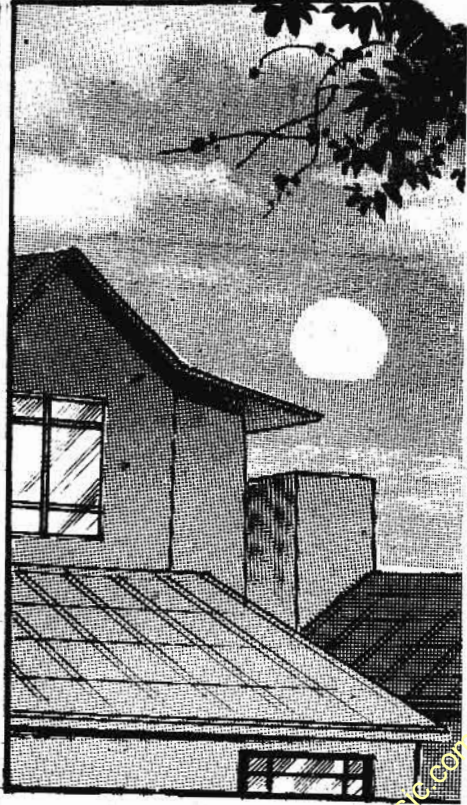

တောက်...
မိုင်းလိုက်တ.
ကား...

မိမိ
မိမိ

ငါတို့
အစ်မသား...

အိမ်မှာ လူခွဲချိန်ကတော့...
ညလျော့နာရီ ကိုရီးယားဇာတ်လမ်း
တွေဖြောင့်အချိန် ဖြစ်ပါသည်...

မင်း
ဒီကားမှာဘယ်သူ
ကို...အကြိတ်
ဆုံးလဲ...

နာယောင်းတို့
အမေမိကြီးကို...

ဒယ်လား

ဟာ...
မုဆိုးမကြီးကို
ကြိုက်တယ်...

သရုပ်ဆောင်
တာကို ပြောတာက
မုဆိုးမကြီး ကြိုက်လေ၊
ကြိုက်မယ်ကြိုက်
နာယောင်းလေးဖြစ်ဖြစ်
ဒါယောင်းလေးဖြစ်ဖြစ်
ပေါ့... ငွဲ... ငွဲ...

ဟေ့ကောင် မိုးညို
မင်းလည်း နာယောင်း
ငေးကို သဘောကျ
နေပြီ မဟုတ်လား...

မဖြစ်ဘူးကွ...
ငါ့မှ ဟင်းရည်နဲ့
ကျိတ် မလုပ်တတ်
တက...

ငါကတော့...
ခိန်းကလေးကစပြီး
ချစ်ကြိုက်တာ...
ကိုရီးယားယဉ်ကျေး
မှုကို မကြိုက်
ဘူးကွ...

ဒီကောင်
စကား အဆံ
ပါတယ်နော်...

လုံးလုံး
ဝေကြီးကို
မကြိုက်
တက...

ကြောင်... ယဝန့်... အို၏
စိတ်ထဲ ရှိနိုး... အနံ့...
လိမ္မော်ရောင်... ဝါဆို
ကြော်ငြာဆီ အကြည့်
ပိုထား... သည်း... ဒါကို
မင်း... ထင်လောက် ဒါပါ
သည်း... သိအောင်လည်း
ဖော့... ဖြစ်
သည်း...

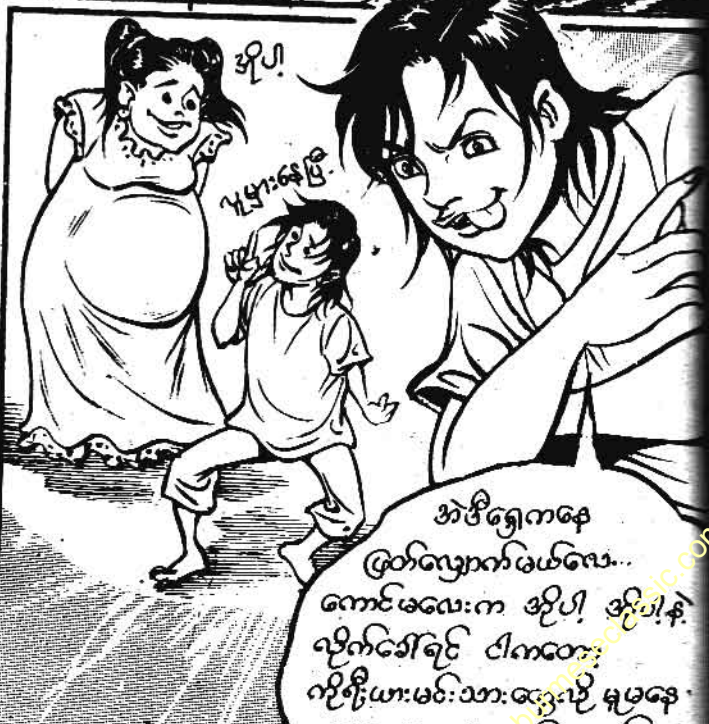
မင်း... တို့... စား
ကြည့်... အခု... တို့...
မလေး... တွေ... ကို... ယား... ကား
ကြည့်... ဖြီး... မိန်း... ကလေး... က
ခစာ... ခရိုက်... တွေ... ဝင်... နေ... ဖြီး...
တွေ့... လည်း... တွေ့... နေ... ဖြီး...

ဟော့... လား...
ဘယ်... နား... မှာ
တွေ့... လဲ...

မင်း... ကတာ
လုပ်... ခဲ့... လဲ...

နာ... လိုက်
တာ... ကွာ...

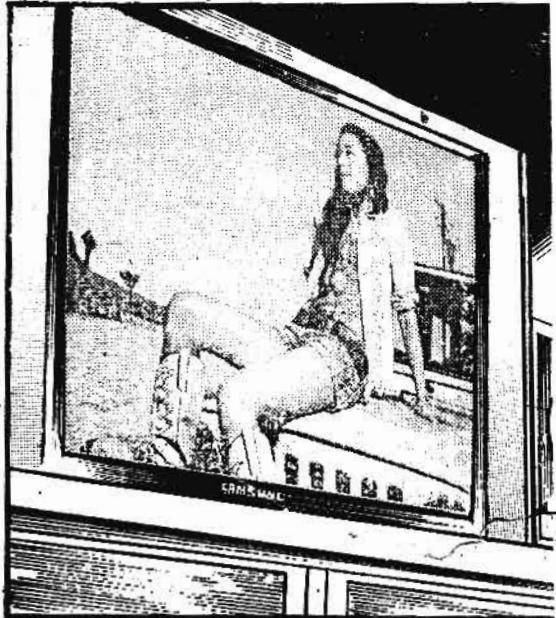
အဲဒီ... ရွှေ... ကနေ
ဖြတ်... လျှောက်... မယ်... လေး...
ကောင်... မလေး... က အို... ပါ... အို... ပါ... နဲ့
လိုက်... ခေါ်... ရင်... ငါ... က... တေး...
ကို... ရှိ... ယား... မင်း... သား... တွေ့... လို့... မူ... မနေ...
တော့... ဘူး... အ... မတ်... မတ်...

သိပါတယ်
မင်းက ဘူးချင်
နေတဲ့ကောင်
ပဲ...

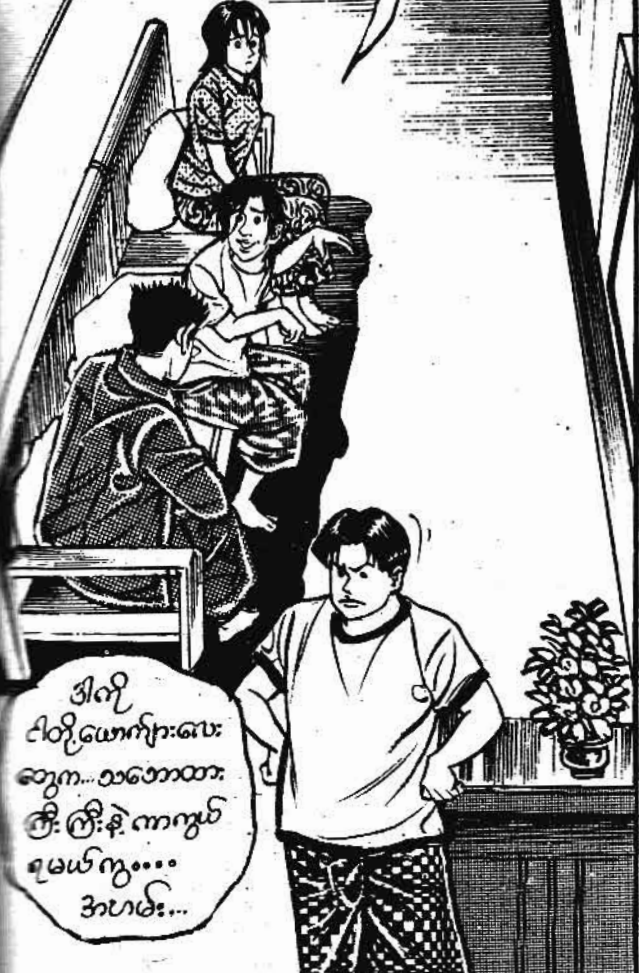

ကြော်ငြာ ဖြီးသွားရင် ဆတ်လမ်း ပိုပြီး
ဖြန့်စားပေးဖို့ အားလုံး အသံတိတ်တာ
တိတိ နှစ်သား ပြင်ပေါ် အကြည့်
ရောက်သွား ကြသည်... ..

ဟဲ... ဘူးချင်တာ
မဟုတ်ဘူးကွ သူတို့ရဲ့
ကားအိမ်ခြေကို ကာကွယ်ပေး
ချင်တာ... မိန်းကလေးတစ်ယောက်
အချစ်အတွက် ကိုယ်သိက္ခာကို
မင်းကွက်ဖတ် လိုက်ရတာ
ဘယ်လောက် သနား ဖို့ကောင်း
သလဲ....

မင်းထင်ကျော်ကတော့ သိသိသာသာ
မူပုဂ္ဂိုလ် နေသော လမ်းချိုကံသာ...

ဒါကို
ငါတို့ယောက်ျားလေး
တွေက... သဘောထား
ဖို့ ဖြီးနဲ့ ကာကွယ်
ရမယ်ကွ...
အဟမ်း...

မကြာခင် အကြည့်ရောက်
နေတော့သည်... ..

ခရမ်း ထမ်းချိုင့်အွေ့ အိမ်ကတော့လာ
ကြီး...ထုံးစံအတိုင်း ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်ကြီး
ရှေး... လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဝင်တိုင်သည်...

မနေ့ညက
မောင်: ဘယ်ဒွယ်...

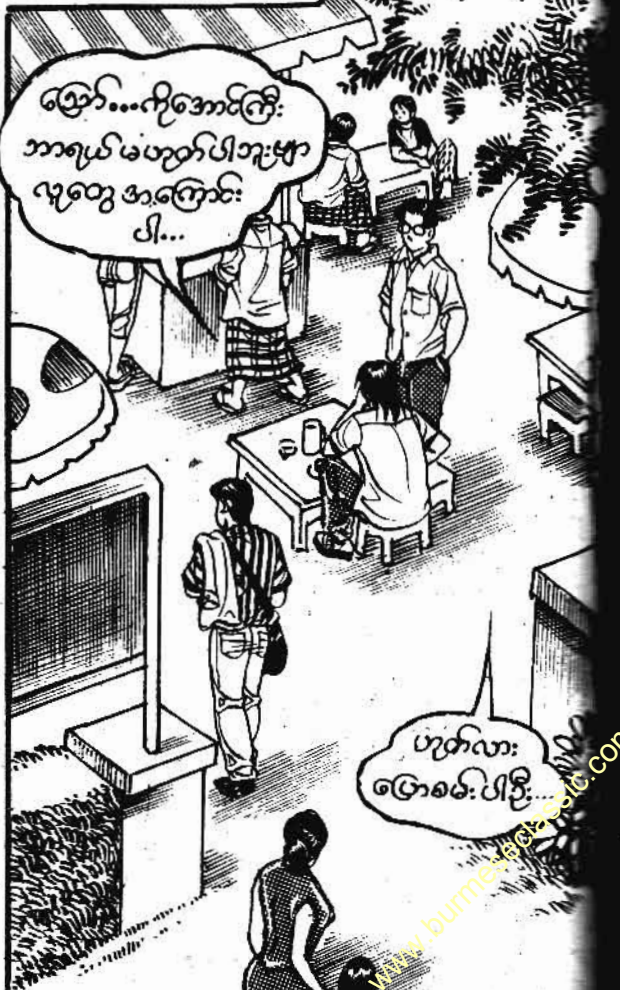
ကွ...

၁၂၈ ထိုင်နေကျဖြစ်၍ ခရမ်းကို ဖြင်သည်
နှင့်... လက်ဖက်ရည် ချိုပေါ့ကျနှင့်...
ရှုအိတ်တစ်ပွဲ လာချပေးသည်... ...

ခဏကြာတော့ ဝမ်းရှေး
ဆရာ ကိုအောင်ကြီး
ရောက်လာသည်...

ဟေ့လူ
ဘာတွေတွေ့နေ
တာလဲ ဗျ...

ဖြော်...ကိုအောင်ကြီး
ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူးဗျာ
လူတွေ အကြောင်း
ပါ...

ဟုတ်လား
တေးစမ်းပါဦး...

ကျွန်တော်တို့တွေမှာ...
 ခွားတွေအများကြီး မွေးပြီး
 ဇွဲကိုလည်း အကြီးကြီးခတ်
 ထားတယ်... အဲဒါကို
 ခွားခြံလို့ခေါ်တယ်...

အင်း...

အခု... ဒီအထဲမှာ
 လူတွေ အများကြီး
 နေကြတယ် ဇွဲကိုလည်း
 အကြီးကြီးခတ်ထားတယ်
 အဲဒါကို ခွေ ဖြိုတော်
 တဲ့မှာ... လူခြံလို့
 ဘာလို့ မခေါ်
 ကြတာလဲ...

နည်းနည်း
 ဖေးတော့လို့
 နေဦး...

စားလိုက်ပါနဲ့
 နောက်တစ်ခါ သေချာ
 ညှိနှိုင်း ခွဲပေးပါ...

... ဝမ်းကြောင်း ကိုအောင်ကြီး အိကြာကွေးကို လက်ဖက်ရည်
 ... ကန်နှင့် ရေခွေးပန်းကန် မှား၍ တိုးနှစ်မိသွားသည်... ...

ဦးဦးလားဗျာ...
လူတွေအကြောင်း...

အင်း... မပြောဘဲနေတာ ပိုကောင်း
မလားလို့ ပြောရရင်တော့ မနေ့က
ကားပေါ်မှာ သံဃာခွံမှာ ထိုင်နေတဲ့
လူ့ချစ်သန့်ကြီးပေါ့ဗျာ တစ်လမ်းလုံး
သူ့ဘေးမှာ မတ်တပ်ရပ်နေတဲ့
ကောင်မလေးကို ငမ်းလျှိုက်တာမှ
မျက်လုံးကို ပြူးနေတာပဲ...

ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးလည်း
ကားပေါ်တက်လာတာဖြင့်
ရော... ချက်ချင်းအိပ်ငိုက်
ပစ်တာဟောကိသံပါ
ထွက်နေတယ်...

အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း
အမြင်ကတိပြီး ခေါင်းကို
ခေါက်ပစ်လိုက်တယ်...

ခေါက်

ဟဟ... ပြဿနာ
တက်ရော့လား...

အင်း... ကျွန်တော် ပြဿနာက
မနေ့က ပြီးသွားပြီဗျာ... အခု ခင်ဗျား
ပြဿနာက ဆေးလိပ်ကို ပြောင်းပြန်
မီးညှိနေတယ်...

ထိုအချိန် နှစ်ညို ရောက်
လာသဖြင့်...

ကျွန်တော် အဲဒါကြောင့်
လူတွေ အကြောင်းကို
မကြေစရာဘဲ...

ကဲ ကျွန်တော်
သွား နှင့် တော့ မယ်
ကို ခွဲရမ်း...

အုံးခင်...
အုံးခင်...

ခရမ်းက... မိုးညို
လှမ်းတင် လှိုက်လှာ
ချိုင်ကို ဖွင့်ရင်:

မှန်း... အိမ်သူ
သက်ထားက...
ဘာဟင်းများ:

ဟေ့ကောင်
မင်းဘာစကား
ပြောတာလဲ...

ဟေ့... လူစကားလေ
လဝန်းချိုက မင်းကို ဘယ်လို
ခါတ်တည့်သွားမှန်း မသိလို့
ပြောနေတာ မင်းနဲ့ ငါနဲ့
ကောင်... တူညီလား...

ဒါက မင်းအိမ်ကနေ
ထွက်ထွက်သွားတာ
ဖော်တာကိုးကွ...

ကျွန်...
ကိုရီးယားကားတွေ
ကြည့်ပြီး အခမမ်းပါနဲ့
မိုးညိုရာ မင်းကို အိပ်ပါ
လိုရောခေါ်သေးလား

တော်ပြီ ခရမ်း... ငါ...
သားရေပေါ်အိပ်သားရေနှားစား
မလုပ်ချင်ဘူး...

အေးလေ ဒါက မင်းစိတ်နဲ့မင်းကို
အုတ်စိတ်နဲ့ အုတ်ကတော့ ငါအနိမ့်နိမ့်ပေးလောက်
မင်းဆင်ကျော်ကို ယောက်ဖ တော်စေချင်
ပုံပဲကွ... ...

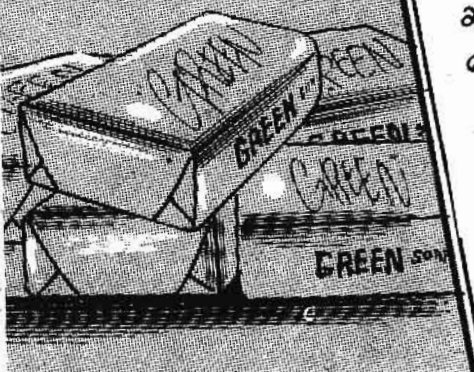
ဟာကွ...
ကဲ... သွားမယ်...

ဟင်... မင်း...
လက်ဖက်ရည်...
မသောက်တော့ဘူး
လား...

မိုးညို ဘာမှ ဖြစ်မဖြစ်ဘဲ
ခါင့်ဆွဲ ထွက်သွားသဖြင့်...

အင်း... အဲဒါကြောင့်...
လူတွေ အကြောင်း မဖြစ်ချင်
တာ... ဟေ့... ပျက်ဆုံးရှုံးမယ်...

မိုးညိုတို့ လုပ်ငန်းတာဝန်
 မှာ... ကုမ္ပဏီမှ ထုတ်လုပ်
 ယော အစိမ်းရောင်ဆပ်ပြာ
 အား... တခြား နာမည်ရ
 ဆပ်ပြာအမျိုးအစားများနှင့်
 ခြားကွက်အတွင်း ရင်ကောင်
 တန်းခိုင်ရန် သုံးစွဲသူ
 လက်ခံ ဝိုက်ရိုက် ဖြန့်ချိ
 ကော်ဇြားပေးရင်း ဖြစ်သည်...

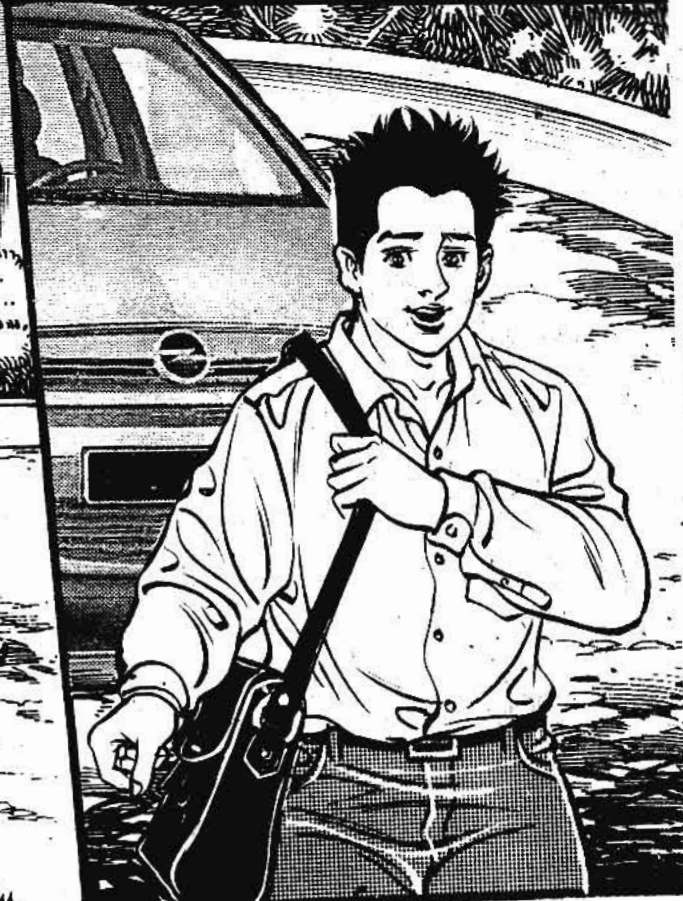
လုပ်ငန်း လိုအပ်ချက်အရ
 Promotor အဖွဲ့ (၁၀) ဖွဲ့
 ဖွဲ့ထားပြီး တစ်ဖွဲ့လျှင်
 ကားတစ်စီးနှင့် နေထမ်း
 ဆယ်ယောက် ပါဝင်သည်...

မိုးညိုတို့က
 အဖွဲ့ (၂) ဖွဲ့ပြီး
 အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
 မှာ... ဇွန်ဖီယာ
 ဖြစ်ပေသည်...

တို့တောင် မွန်ဖိယာနှင့်
မိုးညိုတို့ အချိန်ကလ
ကလေးတစ်ခု အတွင်းမှာ
ခင်မင်ရင်းနှီးမှုလေး
ဖြစ်ထွန်းလာခဲ့တော့
သည်...

ရုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ မိုးညိုအတွက် အစပိုင်မှာ
အခက်အခဲကြုံရသော်လည်း နောက်ပိုင်း အလုပ်နှင့်
ရူအာဖားကျကာ အဆင်ပြေလာခဲ့သည်... ...

ဟောဒီက
ဆပ်ပြာဆိပ်...
...

ရုပ်ကွက်တွေ ဝင်သည်အခါ နှစ်ယောက်
တစ်တွဲ တွဲ၍ တစ်လမ်းဝင် တစ်လမ်းထွက်
တစ်အိမ်တက် တစ်အိမ်ဆင်း ဖြန့်ချိရောင်း
ချကြသည်...

မေမေရဲ့ အိမ်ကြီးမှာ
ညောင်သစ်ရောက်
နေတယ်...

မေမေ ဒီဦးဦးက...
သမီးတို့ကို သင်္ကြာလုံး
တွေ... လေးတယ်...

ဒါ... အစ်မကြီးရဲ့
ကလေးတွေလားဟင်...

ဟုတ်ကဲ့ ဟိုတစ်ယောက်က...
အနောက်အိမ်ကပါ... ကျန်တာ
ကျန်မ ကလေးတွေပါ...

၁၃၆

ကလေးတွေက လိမ္မာလိမ္မာ
ကြတာ... ကြီးလာရင် ပညာတတ်
ကြီးတွေဖြစ်မှာပဲ သိလား...
ဥာဏ်ရည်ထက်မယ်ပုံပဲ...

မိုးညို... ပင့်သန္တာရခဏက...
အမျိုးသမီးကြီးအား... ဖိတ်
အော်သွားပေါ့သည်... ထို့နောက်
မှ... ..

ဒီလိုပါ ကျွန်တော်တို့က Green Soap
Company ကပါ...

မိုးညိုက အသင်
ဖွီးပြီးသား ဆပ်ပြာပိုင်း
လေးကို တရိုတသေ
ကမ်းပေးရ်...

အပစ် မကြီးဘူးဆိုရင် ရေကလေးနဲ့
ဆုံးဖြတ်ပါ စစ်မှာ အမြှုပ်ထွက်တာ
နဲ့ ညံ့တာ အနံ့ယဉ်တာက အာစီ ဖိတ်ကြိုက်
တွေ့သွားမှာပါ...

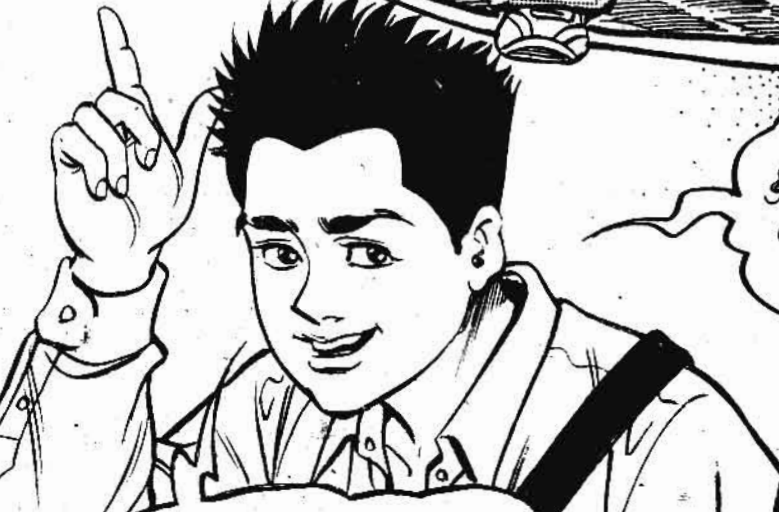

အင်း... အနံ့လေးက
ချစ်စရာလေး...

ဟုတ်ကဲ့ မနက်အိပ်ရာထ
မျက်နှာသစ်တဲ့ အင်္ဂါ ဟောဒီဆပ်ပြာနဲ့
သာ... သစ်လျှော်ပါ... မနက်ခင်းရဲ့ အလှတရား
လို့... ခါတိုင်း တွေ့ဖူးတာထက် မတူတဲ့
အလှသစ် အဖြင့်သစ်ကို လင်းခန့်တွေ
လျှော်ရပြီ ဗိတ်ကို ဖြည့်လင်းသွား
စေရမယ်...

ဒီဆပ်ပြာ တစ်ခဲယာ... အိမ်မှာ
ရှိနေရင် ရေဖွေးသုံးစရာ မလို
တော့ဘူး ခေါင်းလျှော်ရည်ဝယ်
စရာ... မလိုတော့ဘူး...

ရေမသန့်လို့ ရာသီဥတုနဲ့
ပတ်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းမှု အားနည်းလို့
အရေပြားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ရောဂါ ဖြစ်လာမှာ
မပျံ့ရတော့ဘူး ဒါတွေ အားလုံးကို
အကောင်းဆုံး ကာကွယ်ပေးမယ် ဗိတ်မင်
(ဇာ)မျိုးစလုံး ဟောဒီ Greenလေးမှာ
ပါဝင်နေတာ သိသွားမှာပါ...

၁၃၈

မိုးညို၏ အဝဇ္ဇန်း
ကောင်းကောင်းကြောင့်...
သယ်တဲ့ တစ်ပါကင်ကို
နင်ခနဲ အားပေးသွားမှာ
ကြောင့်... ရွှန်မီယာ
အံ့ဖြူမဆုံး ဖြစ်သွား
လေတော့သည်...

ဟေ...ငါတော့ ကိုယ့်ညိုကို လျှော့တွက်
မိတာ... ဖားသွား ငြိမော... ဒီနေ့ ကိုယ်တွေ့တွေမှ
အစ်ဇော်တောင် ဆွေဆွေခွန်အောင် ပြောနိုင်မှန်း
အိရတယ်... အဟင်း... ဟင်း... ဟင်း

ခွန်မိယာ စကားကြောင့် ခင်မြမြက... ..

အစ်မက ကျွန်မ ပြောတာမှ မယုံတာချည်း
ကို... ဟိုးတစ်ရက် အယ်နဲးကျန်းတက် တုန့်က...
မိန်းမကြီး တစ်ယောက်က အိချင်းဆိုပြီး ကပြရင်
တစ်ပါးကင် ယူမယ်ဆိုလို့ ကိုယ့်ညိုလေ... ဆစ်... ဆစ်...

ဟေး...ဟေး...
ခင်မြမြ...

မိုးညို အချိန်မီ လွှဲထားသော်
လည်း မပီပါ... ..

အာပုံတော် မင်းသားကြီး
တစ်ယောက်ဆုံးအောင် ကပြတာ ခွေး
လျက်ဆွဲလို့ ဆင်ဖြာထုံးနဲ့
ပေါက်ပြီး မောင်းယူရ
တယ်... ဒီ... ဒီ... ဒီ...

တစ်ဖြူလုံး ပါးဆန်ရယ်ကြဏ်း..
မိုးညို ထပြေးပေးတော့မည်..

ဟဲ့... အဲဒါ
နင်တာလို့စောစောက
မပြောတာလဲ...

မပြောရင်
နို့တိုင်း မုန့်ဟင်းခါး
ကျေးမယ်ဆိုပြီး ပိတ်ထား
တာပေ ဒီနေ့မကျေးလို့
ပြောတာ...

ရယ်ကြပြန်မည်...

ဟားဟား
ဟားဟား
ဟိုဟို
ဟိုဟို

ကပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါတို့အဖွဲ့ရဲ့
ထူးခြားတဲ့ promoterတစ်ယောက်
ရဲ့... ခွမ်းဆောင်ရည်အဖြစ် အသိအမှတ်
ပြုရမယ်... အဲဒါကြောင့်... ကိုမိုးညိုကို
လက်ဖြတ်အနေနဲ့ ဒူးကလေးလက်ခုပ်တီး
ဇာပါ...

အဖွဲ့သားများ လက်ခုပ်တီးဖြင့်
မိုးညိုကို ရွာကြသလား... ..

ဝင်ဖြင့်... လက်ညှိုး ညွှန်ရာသို့ ဖြမ်းကြည့်
ကြရာ... မိုးညို တစ်ယောက် လက်ကော်ရည်ဆိုင်ရှင်
ဒူးကလေး... ဆင်ဖြူကြွေးကြော် ဝင်နေလေ၏... ..

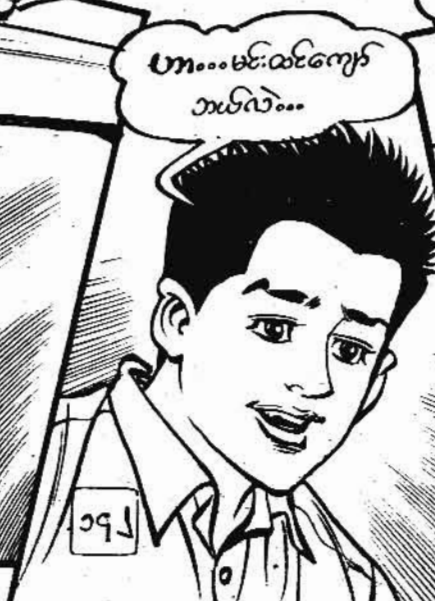
ဟာ... ဘယ်ရောက်
သွားပါလိမ့်...

ဟော...
ဟိုမှာဟဲ့...

ဒီနေ့ လာအိုက်ရက် ဖြစ်ချိန်
ပုံမှန် အလုပ်ဆင်း ရက်များထက်
စောစီးစွာ ဖြန်ချောက်လာကြ
မည်... မိုးညိုနှင့် ခရမ်း အား
မင်းထင်ကျော် မြို့ဝင်ဂိတ်မှတော့
က...နေသည်... ၀၀၀

စက်ထုကနေ မိုးညို အရင်ချောက်လာရင်ကောင်းမယ်ဟု
ဖြေတမ်းနေချိန် မိုးညို ကားပေါ်က ဆင်းလာတာ
ဖြေလျှောက်ရသဖြင့်... မင်းထင်ကျော် ကားထဲ ဖြန်ဝင် ဖြို...
မိုးညို လျှောက်လာရာဆီ မောင်းဖွားသည်... ၀၀၀

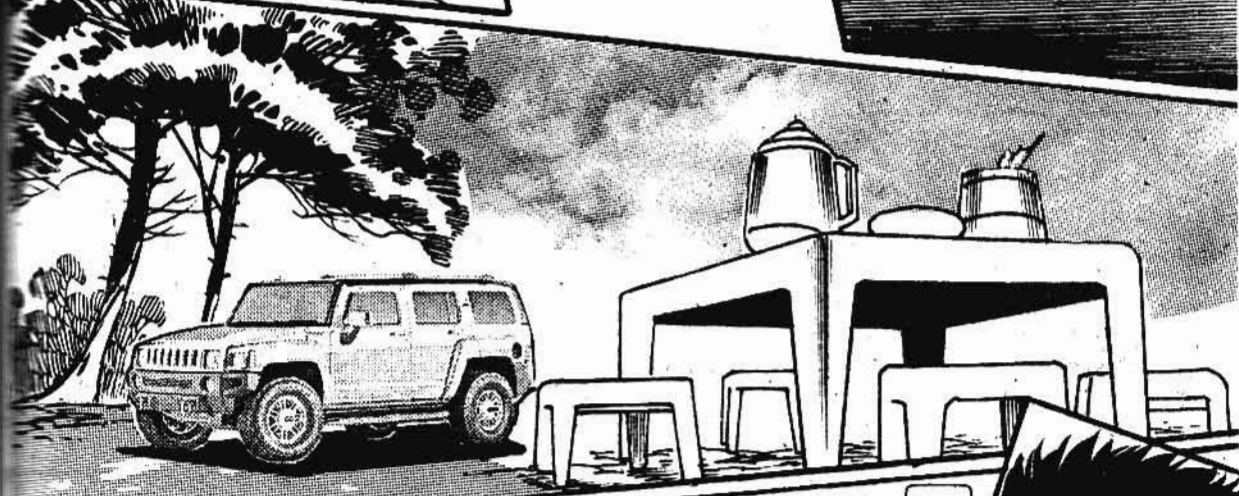

ဟာ...မင်းထင်ကျော်
အာလဲ... ၁၄၂

ဟေ...
တက်ကွ...

တက်ဆိုတော့လည်း
 မို့ညို၊ မေးမနေတော့
 ဘဲ... ကားထဲဝင်တိုင်
 လျှက်ပေါ်...
 မင်းထင်ကျော်က
 လျှင်မြစ်ကမ်းနံလား၊ ဤ
 'ဟင်းလင်းဖြင့်' ကဖီ
 ဆိုင်ဆို မောင်းလာခဲ့ပါ
 သာဉ်... ..

ဒီဆိုင်လေးကို
 အဆောင်ကနေ မင်းထင်ကျော်
 တို့... ဒါပဲကို မောင်းလာပါစ
 က... တစ် ငြိမ် တိုင် ဖူး ဖြီး...
 လက်ဖက်ရည် အရသာ
 ကောင်း ကောင်း မို့ညိုပဲ
 ထားသဉ်..

အိုဇေ...!
 ဒီနေ့ ငါလစာထုတ်လာ
 တာ... ငါတို့ကမ်း..

www.burmeseclassic.com

ကားရပ်ပြီး ထိပ်ဆုံးစားပွဲမှာ ဆိုင်ကြည့်ဖို့...

နေ့ညီညီနဲ့ အဖူငွေကို သုတ်သင်အောင်
လေပေနှင့် မြစ်မြစ်ကို လွတ်လပ်စွာ
ပေးကြည့်ရအောင် အရသာကို ပစ်ချပြီး
မိုးညို လှည့်ကြည့်အောင်... ..

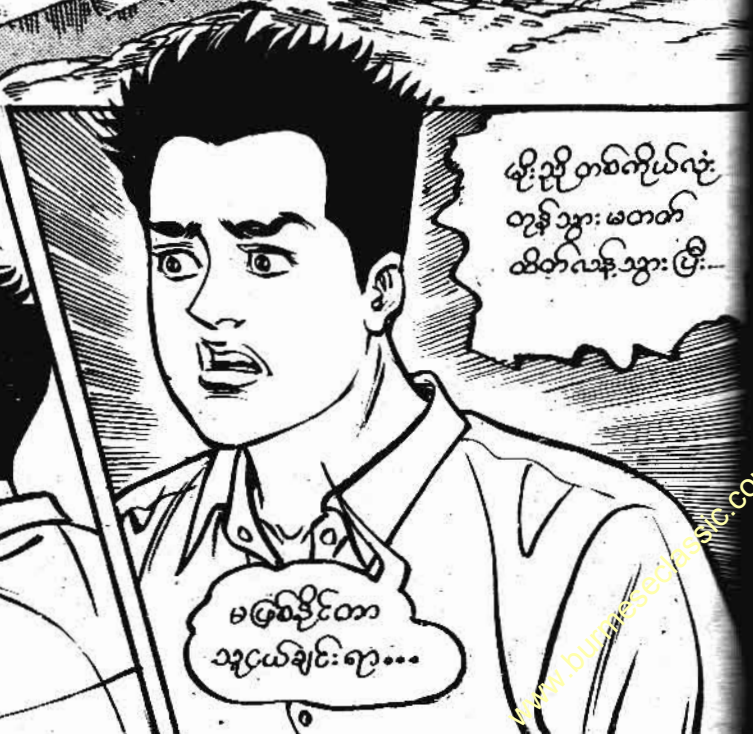

ငါ့ညီမလေး
မင်းကို ခြိုနှိမ်နေပြီ
မိုးညို...

ကား...

မိုးညို တစ်ကိုယ်လုံး
တုန်သွား မတတ်
ထိတ်လန့်သွား ပြီ...

မဖြစ်နိုင်တာ
သုငွေချင်းရာ...

မင်းထင်ကျော် ဖတ်ပိုင်း၏ နိဗ္ဗာန် အရှင် အာတုဒိတ်...
ဖြင့် ဖတ်လိုက်ရင်... ..

မင်းထင်ကျော် ပင်ဆန်ရှိုက်ချဖို့
လက်တစ်ဝါးစာခန့် ခြံလော
အိပ်ဆောင်မှတ်တမ်းစာအုပ်လေး
ထုတ်ပေးသနည်း...

ဖော်ပြပါက...

15. SEP - 2007

ဒီနေ့လိုလို သူငယ်ချင်း
နှစ်ယောက် အိမ်ခေါ်လာသည်
ကျွန်မ အင်္ကျီအကျယ်ပေါက်
တွဲဖြီး စက်မှုပညာ ပုန်းဆက်
တိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်သည်.....

16. SEP . 2007

ဖုန်းမဆက်ဖြစ်တော့ပါ...
လို့လို့လာ ချော့ရွံ့ မဟုတ်ပါ...
ကျွန်မတို့ယ ကျွန်မ တို့တို့လေး
ဝန်ခံပါသည်.....။
ဟို.. တစ်ယောက်ကို... ကျွန်မ
အင်း... <ရှက်တယ် >

20. SEP - 2008

လွန်ခဲ့...တစ်ကယ်လဲကောင်းပါသလား
'ထမိန်စော့' လို့ ချစ်သူတစ်ယောက်
ခုချင်သည်ဟု... ဒီတိုက်လွှဲယဉ်မိသည်... အခု...
လွန်ခဲ့ ဘုရားမှာ... 'ထမိန်စော့' ရောက်နေပါပြီ... ဟိုဟို...

1. OCT. 2008

'မေမျို' လို့... လွန်ခဲ့ရင် ဖွင့်သည်
< သူ့လို လွန်ခဲ့ရင် ချစ်သည်... > မေမျိုက
ပြောပါသည်...။ နင်တို့ ငြိမ်မာသေချာ
တယ်တဲ့... လောကဗျာ ဆန်ကျင်
ခြင်း... အပြန်အလှန် ဆိုအားပြင်
စွာ... ဆွဲငင်ကြံတာဟာ... ကျွန်ုပ်
နိယာမ... တရားတဲ့လေ...

အဲဒါကြောင့် သူက
တည်ငြိမ်တယ် အေးဆေး
တယ်... နင်က ပျူ့ချချ
ထက်ထက် မြက် မြက်...
ဒီအတိုင်း လေးသာနေ
သေချာတယ်တဲ့...

ကျေးဇူးပြု နှင့်ကို
ဟိုလူပုန်း အ... ခရမ်း
ဆိုတဲ့လူနဲ့ မိတ်ဆက်ပေး
ရမယ်...

10 - OCT - 2008

ခရမ်းဆိုတဲ့ လူကြီးက မုန့်ချင်စရာ...
ငယ်တုတ်တုတ်တောက်၊ ငရမ်းမဟာ...
ကိုကိုမိုးညိုနဲ့ များကွာလို့တက... ဖွန်း...
ဒီလူကြီးလို့များ... မေပျိုက မဆိုပါဘူးတဲ့
ရှံ့စရာကြီး... < နှလုံးချေးတဲ့လောင်း >

15. OCT . 2008

ဘုရားသခင်... သူယောင်
တတ်တယ်တော့...။ ဖေဖေ
လည်း... သူ့လိုပဲ ယောင်တတ်
တယ်...။ ဖေဖေဆိုရင်ညည
ယောင်ဖြိုး ထမင်းထိုင်စားတာ
ခုယ်စရာကြီး...။

သူပေး... ဂျွန်မအခန်းထဲ
ဝင်ဖြိုး လာနဲ့အယ်... မင်းထင်
ကျော်.. မင်းထင်ကျော်နဲ့.. အယ်
ကိုကိုအခန်းနဲ့ များကွာလေ...
အခမဟေတော့ ဂျွန်မ လန့်ဖြိုးခက်
မလို့ပါ...။ သူ့လိုဗြည်တော့...
မျက်လုံးဖြိုး မှိတ်ဖြိုး ကစမ်းကထိုး
နဲ့၊ ဂျွန်မ ခြောက်လည်း ခြောက်
ခုယ်လည်း ခုယ်ချင်... ရင်တွေခွန်
လှိုက်တာလည်း အရမ်းပဲ...
တော်ပါသေးရဲ့... လိုလို့ ရှောင်
လာလို့...။ မဟုတ်ရင်...

ရှက်စရာ ငြိုးပဲ ပြောပါမယ်...
နောက်တစ်နေ့ည... သူ ဒိပ်ယောင်
ထဲ ငြိုး ရောက်လာ မလားလို့ ဖျော်မိ
တယ်...။ မလာပါဘူး... သူယောင်
ရမ်း ငြိုး လျန်မဆို ဘယ်တော့မှ
ရောက်မလာ နိုင်တော့ ပါဘူး...။
ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့...။ လူ့လိုလ
သူတို့လို သတိုင်း အပြင်ကနေ တံခါး
ချက်ချထား ငြိုး... မနက်လင်း မှ ဖွင့်
ပေး တော့ တယ်လေ...။
လူ့လို သိပ် ဆိုးတာပဲ...။

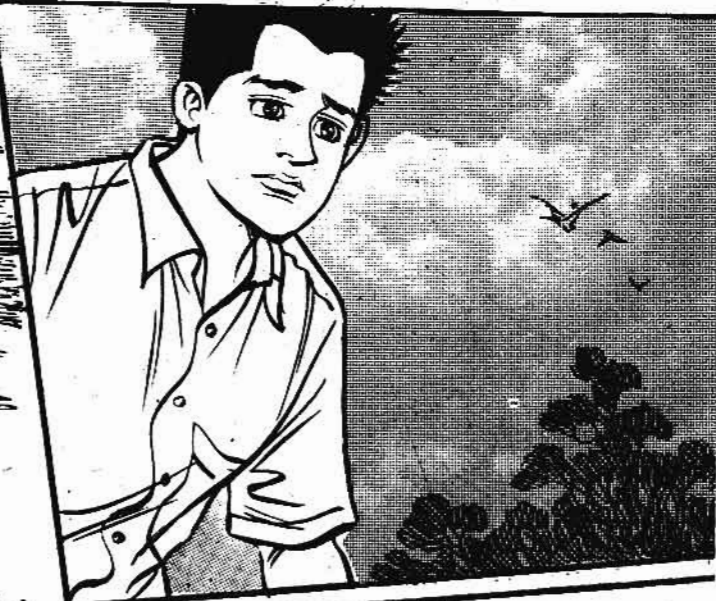
19. OCT - 2008
မေ့ပျောက် နှိပ်စဉ် ကောင်းတယ်
ဆိုလို့သာ... ပန်းဆောင် ဆူဆောင် ငြိုး...
ဒေါသဖြစ်နေရတာ... ဟို ရေခဲတဲ့ ငြိုးက
တော့... ငယ်တုတ် အရှည် ပျော်ဖို့လောက်
စဉ်းစားနေတော့တာပဲ...။ စိတ်ညစ်လို့က်တာ...

မိုးညို စာအုပ်ပိတ်ပြီး
မင်းထင်လျော်ကို လှမ်းကြည့်
သည်... ဘယ်အချိန်ကတည်းက...
သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေမှန်း သူမသိ...
အကြည့်ချင်း ဆုံအားရ... မျက်နှာ
ပူပူနှင့်... ကယုကသိ အကြည့်
ဖြူပစ်သည်...

မိုးညို ငြိမ်လျက် နားထောင်ကာ ရွဲရွဲဆို
ငေး: ဇာညိုနေလျက်သာညို... ...

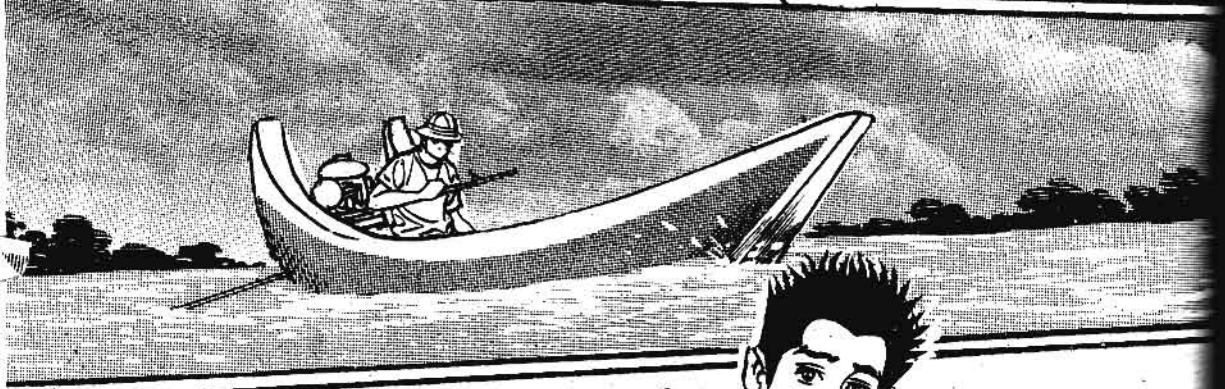
ဒီပြဿနာဟာ ငါတို့
မိသားစုထဲ အချိန်မရွေး
ပေါက်ကွဲနိုင်တယ်... ဗုံးတစ်လုံး
ရွဲသွား... ဇာ... မိုး... ညို...

မင်းသိအောင် ပြောရင် ဝန်ကယျမှာ
အလုပ်လုပ်နေတယ်... မေမေ့ဆီ မေမေ့နဲ့ အနီတီ
အပျိုကြီး... လျက်သွားတဲ့ ကိစ္စက အနီတီအပျိုကြီး
အတွက် မေမေ အလုပ်ခေါ်သွင်းပေးဖို့ ကိစ္စ
ပါသလို လဝန်းချို ကိစ္စလည်း ပါတယ်...
ဝန်ကယျမှာ မေမေ့မိတ်ဆွေ တစ်ဦးရဲ့ သားနဲ့...
ဥပေါင်းလေးကို နေရာချပေးဖို့... မေမေ သဘောတူ
ထားတယ်... အဲဒီ သားမက်လောင်းကို အကဲခတ်
ဖို့... မေမေပါ လျက်ခဲ... မှာတဲ့ အတွက်...
အိမ်မှာ ငါတို့ပဲ ကျန်ခဲ့တာလေ...

အစတွန့်ကတော့ မေမေက
တစ်လလောက်ပဲနေဖို့ပါ.. ဒီကလ
အတွင်း... ငါလည်း ကျေးဇူးပြီ
ဆိုတော့... ဥဒိမလေးအတွက်စိတ်ချ
ဖို့... ဟိုမှာ ဒီလောက်ကြာနေ
တာကွ...

အုတ်ပြာ ဟိုမှာ အစိတ်တွေ
အပိုင်လုပ်ဖို့မှ ဖြစ်လာ ငါက ဒီမှာ
ဥဒိမ တစ်ယောက်ကိုတောင် မထိန်းအိမ်နိုင်
ဘဲ... မင်းနဲ့ ဘာညာ ဖြစ်အားရင်...

အဲဒီလောက် မဖြစ်စေချင်ဘူး
မင်းထင်ကျော်ရာ ငါလည်း လူလူ
နားလည်တဲ၊ လူတစ်ယောက်ပါ။ ဖြစ်နိုင်
ရင်... ငါနဲ့ ခရမ်း အလုပ်လည်းရဖို့
ဆိုတော့ အိမ်ပြန်နေ ယင်ဖို့... ဒါဆို
မင်းလည်း စိတ်အေး
ရမယ်လေ...

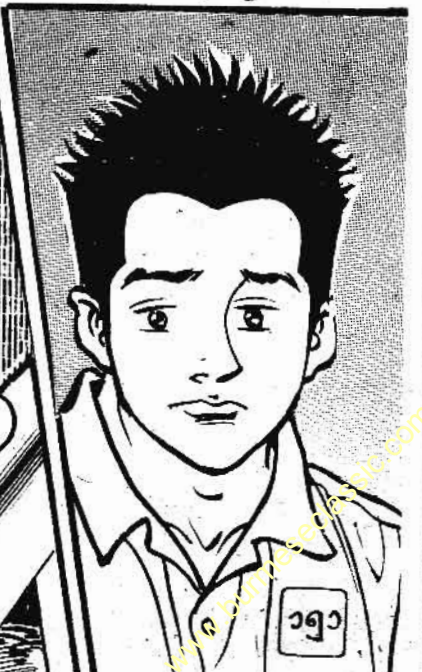

အိမ်ပြို...တဲ...ကိစ္စက အဆင်မပြေဘူး
မိုးညို...ငါ အိမ်မှာပြီး ဖြီ လောလောဆယ်
ငါက စတော်တင်ပေးတာတောင်...မင်းတို့
နှစ်ယောက် လစာနဲ့ စားစရာက အိမ်လခ
ပေးဖို့ မလုံလောက်ဘူး...ငါ
အမျိုးမျိုးတွက်ကြည့်
ပြီးဖြစ်...

အဲဒီတော့ အဆင်မပြေအောင်
ငါ ဘယ်လိုနေပေးရမလဲ
အူငယ်ချင်း...

လောလောဆယ်တော့ အိမ်မှာပဲ
နေဦးကွ...လဝန်းက ဒီအကြိမ်
ပိတ်ရက် မေပျိုတို့အိမ်မှာ သွား
နေချင်တယ်ဆိုလို့ ငါ ဒီနေ့ပဲလျှောက်
ပို့ပေးပြီး ဖြေလာတာ အဲဒီ
စာအုပ်ပေးက အူပစ္စည်းပေးတွေ
ပိုင်းသိမ်းပေးရင်း အူငါင်းအုံး
အောက်က ရခဲတာပေး
ကွာ...

မိုးညို သက်ဖြင်းစောက်ကို
ရွက်ရင်း ခေါင်းငိုက်စိုက်
ချပစ်လိုက်တော့သည်...

ဒီည အရင်အရင်
ညာကွယ်က ပျော်
တိုက်ဆိတ်နေသလား
ဟု... မိုးညို ထင်မြင်
နေမိသည်... မီးပုက
ကဲ... ညဖြစ်ချိ
အယားကွန်းမဖွင့်ဘဲ
ဖြစ်ပေါက်ဖွင့်ထား
ရသည်...
အင်ဗာတာမီးတော
ရှိပါသည်...

ထိုမိုးညိုပင် ခရမ်းတစ်ယောက်...
လဝန်းချို၏ ဦးယာရီကလေးကိုဖတ်ချိ
တစ်ခါ သဘောကျနေလေသည်...

ဒီနေ့မှစ၍... လဝန်းချို
(၁၀)ရက်လောက် အိမ်မှာ
မရှိသဖြင့်... မင်းထင်ကောင်
သူတို့အခန်းကို အဖြင့်က
သောမခတ်ဘဲ ဒီအတိုင်း
ဖွင့်ပေးထားသည်... မိုးညို
အခန်းထဲမှာ နေချစ်စိတ်
မရှိတော့သဖြင့်... အဖြင့်
ထွက်ကာ မြဲထဲ ညှင်းထိုင်
နေမိသည်...

သူတို့ ခွစ်ယောက် အပေါ်မှာ...
ဆွေမျိုး သား ချင်း သဖွယ် ဂရုစိုက်
ပေးရှာသော မင်းထင်ကျော်အတွက်
သူ့ ဘယ်လို ကျညှိဖြေရှင်းပေးရ
ပါမည်နည်း... တွေးရှင်းက
အဖြေတစ်ခု ရလာချိ...
မင်းထင်ကျော်ကို ခွီးကာ...
ဖြောင့်ရင်ကောင်း မလာ...

ဒီကောင် အိပ်ပျော်
နေလောက်ပြီ... ငါတို့အတွက်
စိတ်ရောလူပါ ပင်ပန်း ခဲရတာ
အိပ်ပါစေလေ....

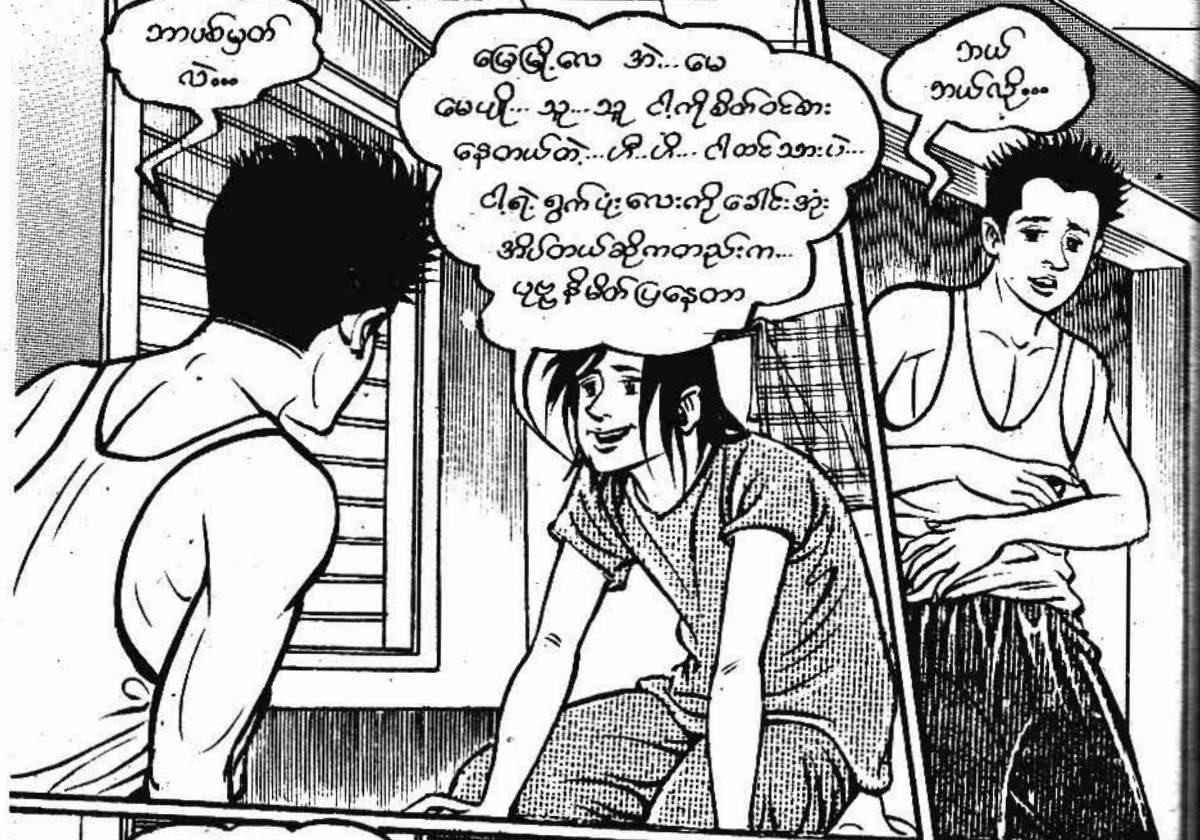

ထိုနောက် ခရမ်းနှင့်
တိုင်ပင်ဖို့ အခန်းထဲ
နိဝင်လာခဲ သည်
သူ့ကို ဖြစ်သည်နှင့်
အရမ်း က... ..

ကျေးဇူးပဲ မို့ညို
ငါ့ ဒီ ခွိုင်ယာရီလေး မတ်လိုက်
စုတာ... ပစ်မှတ် ရှာတွေ့ သွားပြီ
ကွ... အဟတ်... ဟတ်...

ဘာပစ်မှတ်
လဲ...

ဖြေဖြေ အ... မေ
မေယျီ... သူ... သူ ငါ့ကိုစိတ်ဝင်စား
နေတယ်တဲ့... ဟိ... ဟိ... ငါ့ဆင်အားပဲ...
ငါ့ရဲ့ စွက်ပိုး ဝေး... ကို ခေါင်းအုံး
အိပ်တယ်ဆိုကတည်းက...
ပုဗ္ဗ နိမိတ်ပြနေတာ

ဘယ်
ဘယ်လို...

ကျွတ်... ဟိုတစ်ခါ
ငါ ဝမ်းတွေ ထွက်ကျထားတဲ့
အထုပ်ကို ဖြောတလေကွာ
အဲဒီထဲမှာ အတွင်းခံတွေ
အပြင်ခံတွေ
အကုန်လုံးပဲ...

မိုးညို စိတ်ညစ်သွားပြီ...

အဲဒါ အသားကွ...
ငါ့ကိစ္စ ဗိုင်းစဉ်းစား
ပေးစမ်း...

အင်း...ဟေ့...

ပြဿနာက...မင်းကို
ငါ့ဇာတိက...တဲအတိုင်း လမ်းချိုနဲ့
ငါနဲ့ ဘယ်လိုမှ...ပတ်သက်လို့ မဖြစ်
ဘူး... မင်းထင်တော့ကလေးလည်း...နိတ်တွေ
ညစ်နေပြီ ခရမ်း ငါ့ဘက်က
တော့...တကန်ယူတယ်...

ဒါဆို
ဖြီးဖြီးပေါ့...

အင်း... အဲဒီတော့
ဘာလုပ်မလဲ....

မဖြီးဘူး...
မင်း အဲဒီစာအုပ်ထဲမှာ
မတွေ့ဘူးလား....

ဒီလိုကွ... သူက... အနေအထိုင်
တည်ငြိမ် အေးဆေးတာ သဘောကျတယ်
ဆိုတော့... ဒီနောက်ပိုင်း ငါနည်းနည်း
သောင်းကျန်းမယ်ကွ... သူမကြိုက်တာ
ငါအကုန်လုပ်မယ်... သူမကြိုက်တဲ့
အစားအစာတွေအဝတ်အထည်
အရောင်တွေလက်ခံအောင်
ပေးမယ်ကွ...

ခရမ်း နားထောင်ရင်း
ရယ်ချင်လာသော်လည်း
စိုးအလွန်းသော မိုးညို
ကို... သနား သွားဖြီး
မရယ်ဖြစ်... သို့သော်
အကြံပေးဖို့ စိတ်ကူးရတာ...

ဒီလိုလုပ် အစားအစာတော့
မင်းဘာသာ ကနခိုပ်ကျေးကျေး
အဝတ်အစားကိုတော့ ငါပေးတဲ
အဝတ်ကိုသာ... ပေးလို့က်ကွာ... သေချာ
ပေါက်... ဒေါ်နီ မှာပဲ...

ပြောရင်း နှင့် ခရမ်းက... သူ
ကောင်အောက်ထဲ... ကွပ်ကွပ်
အိတ်နှင့် ထည့်ထားသော
အထုပ်ထစ်ထုပ်ကို ကုန်း
ခိုက်ရ... ကောင်ပေါ်ဝင်
က... ဖြေလို့က်သည့်...

ဒါ... ဒါကြီးက...
ဘောင်းဘီမှန်းမသိ အင်္ကျီ
မှန်းမသိ ဟင်္တီးပဲကွ...

ဟေ...ဘယ်လို
ဖြစ်လို့တုန်း...

အေး... အဲဒီဝတ်စုံကို...
တောက... ငါ့... ငြီးတော်အယျါ...
အိ... လက်ဆောင်ပေးလို့ကတော
ဆဲသံ ဆဲသံတွေနဲ့ ဖြစ်ရောက်
လာတယ်...

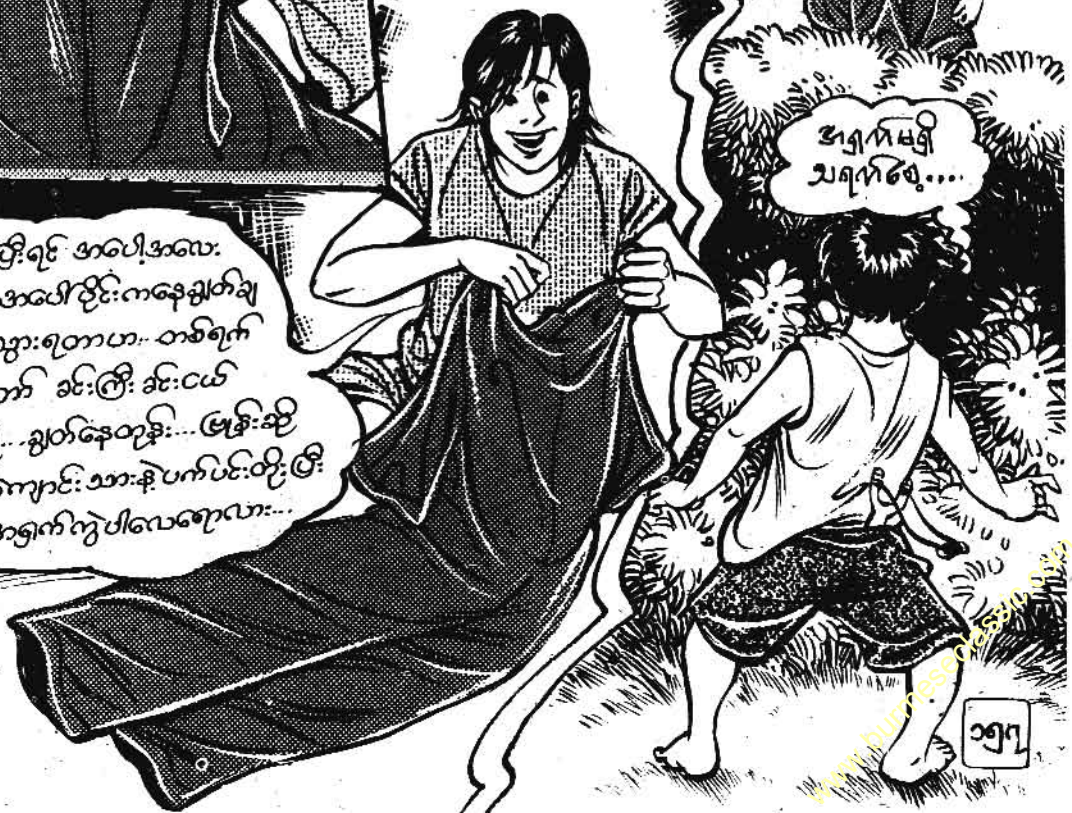

ဒီလိုက... ငါ့... ငြီးတော်က...
အလုပ်အရမ်းလုပ်တာ... အလုပ်
လုပ်ရင်း ထမိန် ဖြစ်တစ်ခုမှာဦးလို့
ခွားနုဖား... ငြီးနဲ့ ဒါးစည်း... ငြီးမှ...
အလုပ်လုပ်ရတာပေး... အဲဒါကြောင့်
ဒီဝတ်စုံနဲ့ဆို အံ့ကိုက်ပဲဆို ငြီး
ပေးလို့ကတောပေး... ခက်တာက...
ဒီဝတ်စုံက...

အရှက်မရှိ
အရှက်ပေး...

ဝတ်ငြီးရင် အပေါ့အလေး
မိမိ... အပေါ့ငိုင်းကနေချွတ်ချ
ငြီးမှ... သွားရတာဟာ... တစ်ရက်
ငါ့... ငြီးတော် ခင်း... ခင်းဝယ်
သွားဖို့... ချွတ်နေတုန်း... ဖြစ်ခဲ့
ခွားကျောင်း... သားနဲ့ပက်ပင်းတို့... ငြီး
အရှက်ကွဲပါလေရောလား...

မိုးညို တစ်ခါ ရယ်သဖြင့် ခရမ်းက...

ဗရယ်နဲ့ ငါ့ကို ချစ်ရင် အဲဒါထက် ငြိ... ငါ့ကျေးဇူး မုန့်ကို စားလို့သာ ဖြောင့်လို့က... ကနဦး နည်းနည်းပဲ ထည့်ကျေး လို့ကကွာ...

တော်ပါတော့ ခရမ်းရ... လမ်းက မင်းကြီးတော်လို့ အိုမင်း ချစ်ကွကြီး မဟုတ်ဘူးကွ...

ဖြောင့် မိုးညို စိတ်ညစ်သွားသလို အခုကောင်ပေါ် ဖန်လှဲချလိုက်သနား...

ခရမ်းက အူဖြိုးစွာနင်း... ..

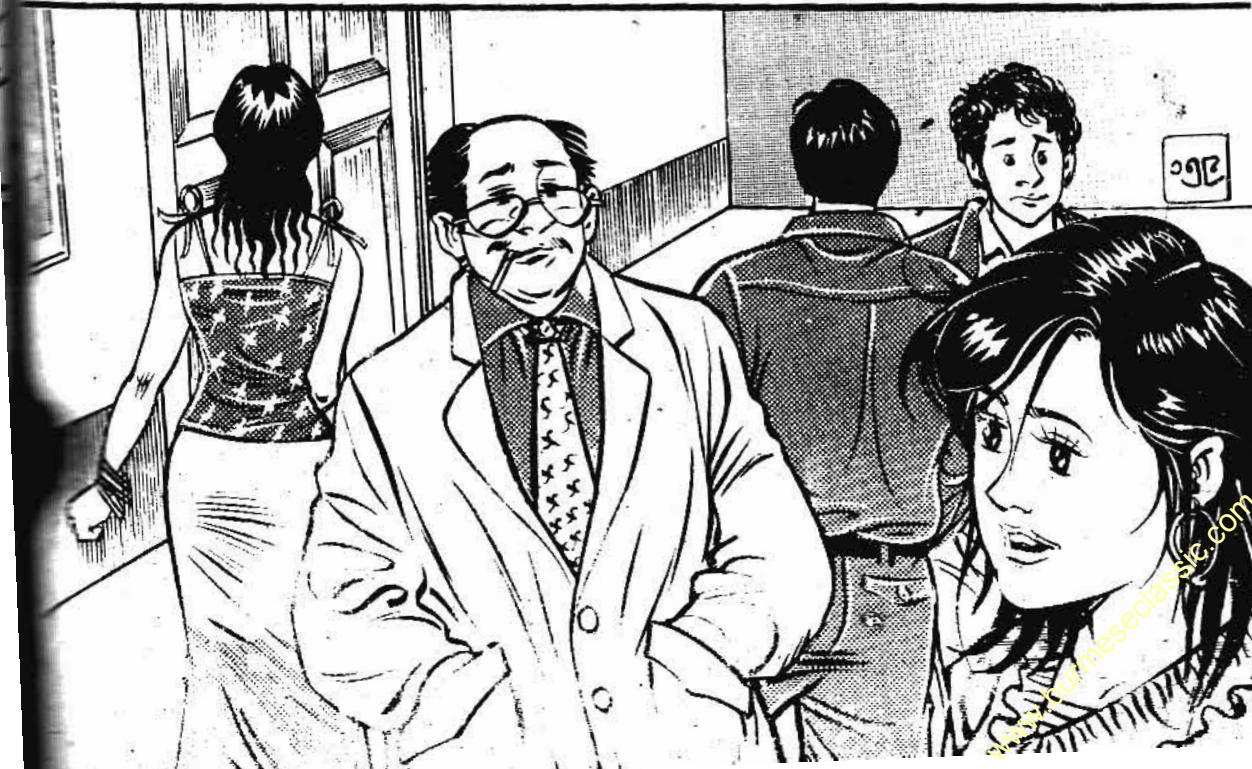
အေး... ငါကတော့... မေပျိုကို မြေမျိုသလို မျိုးပစ်ဖို့ စဉ်းစားလိုက်ဦးမယ် မိုးညိုရေ...

မနက်ဖြန် သင်္ကြန်အကြီး
 နေ... ဒီနေ့ အထူးအထူး
 အစဉ်အဖြစ် ကုမ္ပဏီ
 ဝန်ထမ်းအား လုံး နှစ်ကျ
 အလုပ်ပိတ်ရက်အတွက်
 အကြီးနေ့ မတိုင်ခင် တစ်ရက်
 တွင်... ဆုကြေးငွေများ
 ထုတ်ယူပြီး ချကြပြီး...
 ထိုနေ့ ညနေပိုင်းမှာပင်
 နှစ်သစ်ကျ ပွဲတော် အကြီး
 ဝန်ထမ်း မိတ်ဆုံအားပွဲအား
 စက်မှု နှင့် စက်ရုံတိုင်းကြီး
 အတွင်း ကျင်းပပေးပါသည်...

ထိုနေ့ည ကုမ္ပဏီမှ အဆင့်အတန်းအားလုံးအပြင် ဖိတ်ကြားထားသော ဧည့်သည်များပါ
 တက်ရောက်ကြသဖြင့် အထူးစားလည် စည်ကားသိုက်မြိုက်နေသော့ပါသည်..

ဟေ...ငါတို့
အဖွဲ့က ဘာသောက်
ကြမလဲ...

မင်းကြီးတော်က
အုန်ဟိုနီတစ်မျိုးပဲ
ခုတယ်ကွ...

ဟေ...ငါတို့
ဖိနပ်ကလေးတွေ
ကရော...

ဒါဆိုလျှင်
အားယူကြမယ်ကွ
သောက်ကြမယ်...

လာနဲ့ မနေနဲ့
ဝမ်းနာတယ်...
ခုသောက်မော့မယ်

မိုးညိုတို့ အုပ်စုက...
 ယောက်တတ်သူများ
 ယောက်... ထို့ကြောင့်...
 ရေယောက်သလို ယောက်
 ပစ်ချ... တစ်ခွက်... နှင့်... သီး... သူ
 သီးကုန်ကြသည်...
 အုရှင်းများ အမှားပင်ပုံ
 ကြည့်...

ဟီးဟီးဟီးဟီး

တစ်ခွက်တည်းနှင့်...
 ရေချိန်ကိုက်ကာ...
 တစ်ယောက်ချက်နှာ
 တစ်ယောက်ကြည့်
 လျက်... ရယ်ကြသည်...

ဟား (၆)

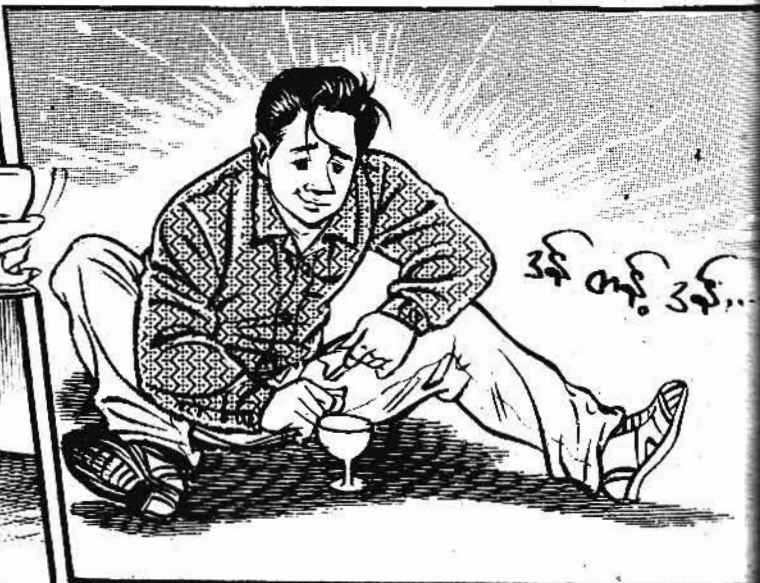
မိုးညိုတို့ အုပ်စုထဲသို့
 ယောက်တက်ကာ... အလုပ်
 လာလုပ်သူ တစ်ယောက်...
 ပါလာသည်... သူ့နာမည်
 က... သိန်းဇွေကြည်...
 နာမည်တော်ရတာ
 လျှာတစ်ခင်း ကိုက်ကိုက်
 သွားချိ... သူ့ကိုယောက်
 ဟုပင်... လွယ်လွယ်တော် ကြ
 သည်...

အခုနုက
 မြောသလိုပေါ့
 အေး...

ကြမ်းပြင်ပေါ် အရက်ခွက်ချကာ... အမြည်းလုပ်သော အသားကင် နှင့် ချစ်တွေ အရက်ခွက်ထဲ ဖြေရွှေထည့်နေသည်... ...

ယောသားက ပျဉ်းကတိုး သား နီနီလောက် ဖာပုံရသည် အုဗျားတွေ တစ်ခွက်နှင့် ပလတ်လက်နေဦးက အုဗျာ နောက်တစ်ခွက် ထပ်ယူ လာစေ...

ဒန် တန် ဒန်...

နှောက် တစ်ခါ... ဖာဖြာဖြာ ဝါ့ဟေ့... ဂေ... ဂေ... ဂေ...

ဟဲ့... ယောသား အဲဒါ ဘာလုပ်တာလဲ...

မုန့်လက်ဆောင် သောက်သလိုသောက် ဖြည့်မယ်...

ဇာဇာ နေနေတာ...

၆၀၁၀

၆၀၁

ဟာ... အစ်မကလည်း
ဗိုလ်ထံရောက်တော့ အာရှင်ရောသွား
တာပဲ မဟုတ်လား အဖြေကတည်းက
ရော့ဦးမော့တော့လည်း ဦးတာပဲ...

ကဲ...မော့ဟာ...
မော့...မော့...

မော့ဆိုတော့ ယောသားလည်း
မော့ချသည့် ကျိခနဲ အသံ
တစ်ချက်နဲ့တင် ယောသား
မျက်လုံး ဖျားလာဦး ခုခနဲအနီ
ဖွက်လာတော့မည်...

ဝေ!....

အား... အကုန်
ပေးနေပြီ...
ဟေ့... မသား...

ဟ... နှစ်ခွက်တည်း
သောက်တာ သာလို့ နှစ်ခါလဲ
ပေးက... ပြန်ထွက်လာတာလဲ...

မ... မယုခင် နှစ်ခွက်...
ယူပြီး နှစ်ခွက်... ဒီ... ဒီမှာ...
နှစ်ခွက်နဲ့ ဆိုတော့...

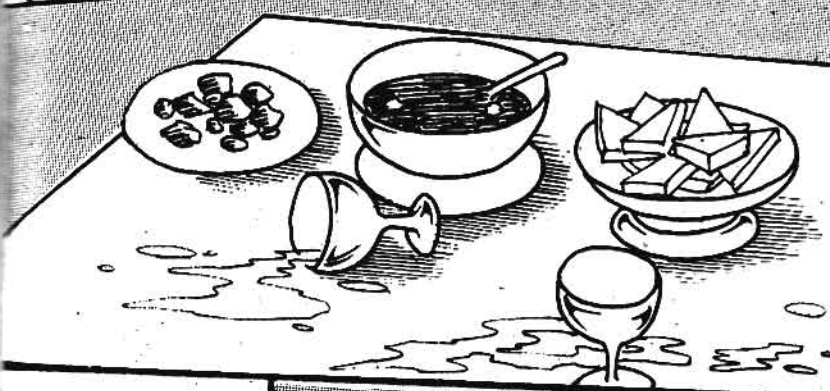
အားလုံး ထည့်
ပြုသည်... မှုနေ
ကြော်... လဲသူလဲနှင့်
မရှိမရဲ ဖြစ်နေ
ကြက... သေး
လူတွေက...
မှတ်ချက်ချကုန်
ကြဖို့... ..

ဟ... အန်ချက်
ကတော့ လန်ထွက်နေ
တာပဲ...

ဟ...
သောက်လို့ ကတော့
မောက်ရွဲ သဘော...

မောင်တို့နှင့် နောက်
တစ်ယောက်က...
သိန်းရွှေကြည်ကို
မ, ထွက်သွားကြသည်
ခင်ဖြူလည်း ထမီ
တစ်ထည်လုံး အနီဖက်ပုံ
ဖြစ်နေချိန် အဖော်
နှစ်ယောက် ခေါ်က...
မေးကြောလစ်ရန်...
ထွက်သွား ကြသည်...

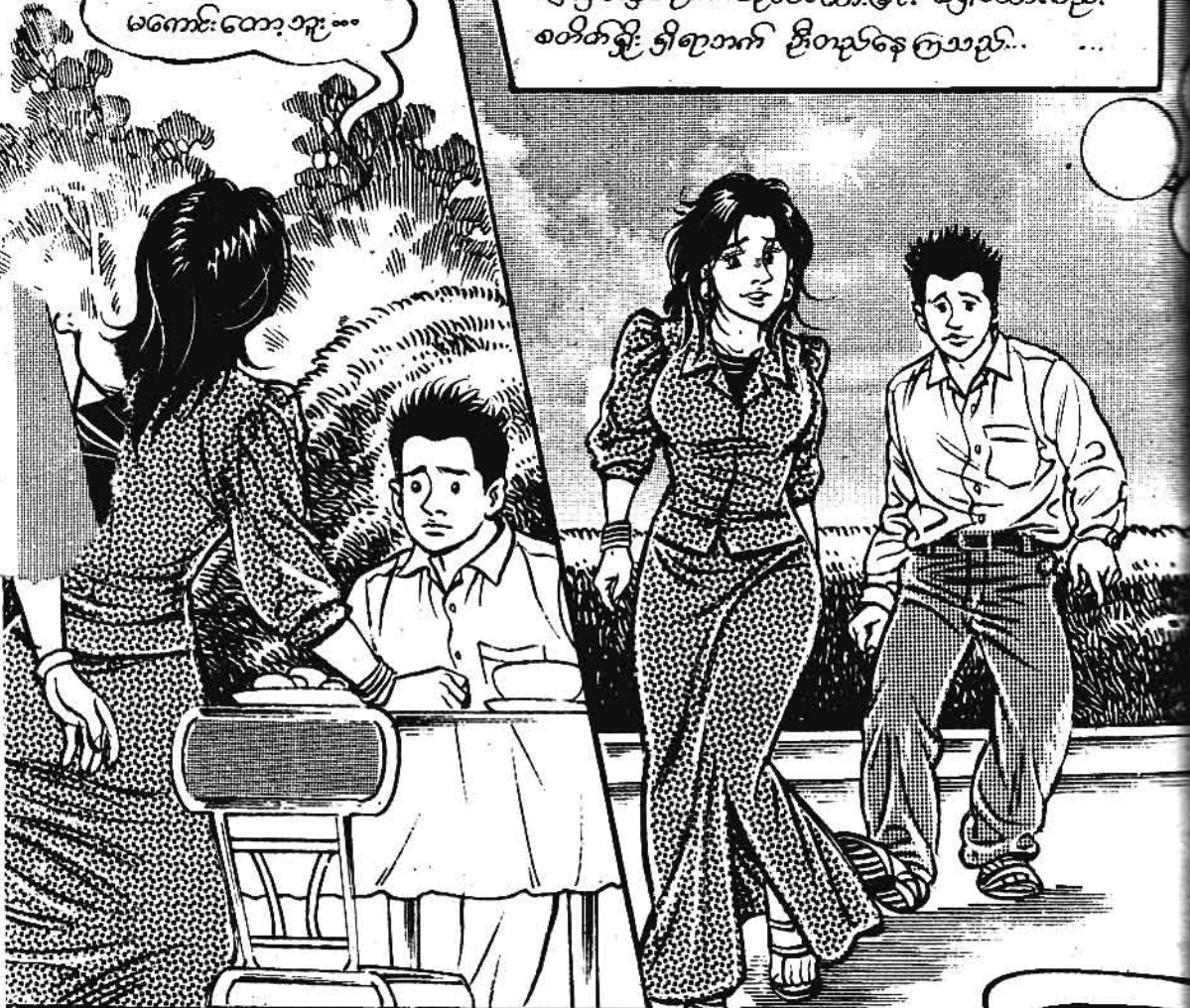
ဒီရိုင်တာကိုငြိမ်းချမ်းနှင့်
ကိုအောင်တင်တို့က...
ယောယော့၏ သဘောထား
အမှန်ကို သိကာ...
အစောကြီး ထမင်းလှာ
ကြော်... တစ်ခါတရောက်
နေပြီကောင် မယီ...

သေချာကြည့်တော့
သူတို့အုပ်စုနေရာ
လေးမှာ အနီဖက်
တစ်ပုံနှင့် မိုးညို
နှင့် ဇွန်ဖိယာတို့
ဟာ... ကျန်ခဲ့သည်...

ကျွန်မတို့ သစ်ကြာမှ
ထင်တယ် အနံ့အသက်တွေ
မကောင်းတော့ဘူး...

မို့ဦးလည်း နဂိုကမှ နှလုံးမယုန်ချီအန်ထွက်လှလှ
ဖြစ်နေချီ ခေါင်းညှိတ်ပြကာ ထလျှောက်လာခဲ့ကြ၏။
ဖြေလှမ်းခြစ်စုံက- တိုင်ပင်ထားခြင်း မရှိတော်လည်း
စတိတ်ဖွဲ့ ချီရာဘက် ဦးတည်နေကြသည်... ..

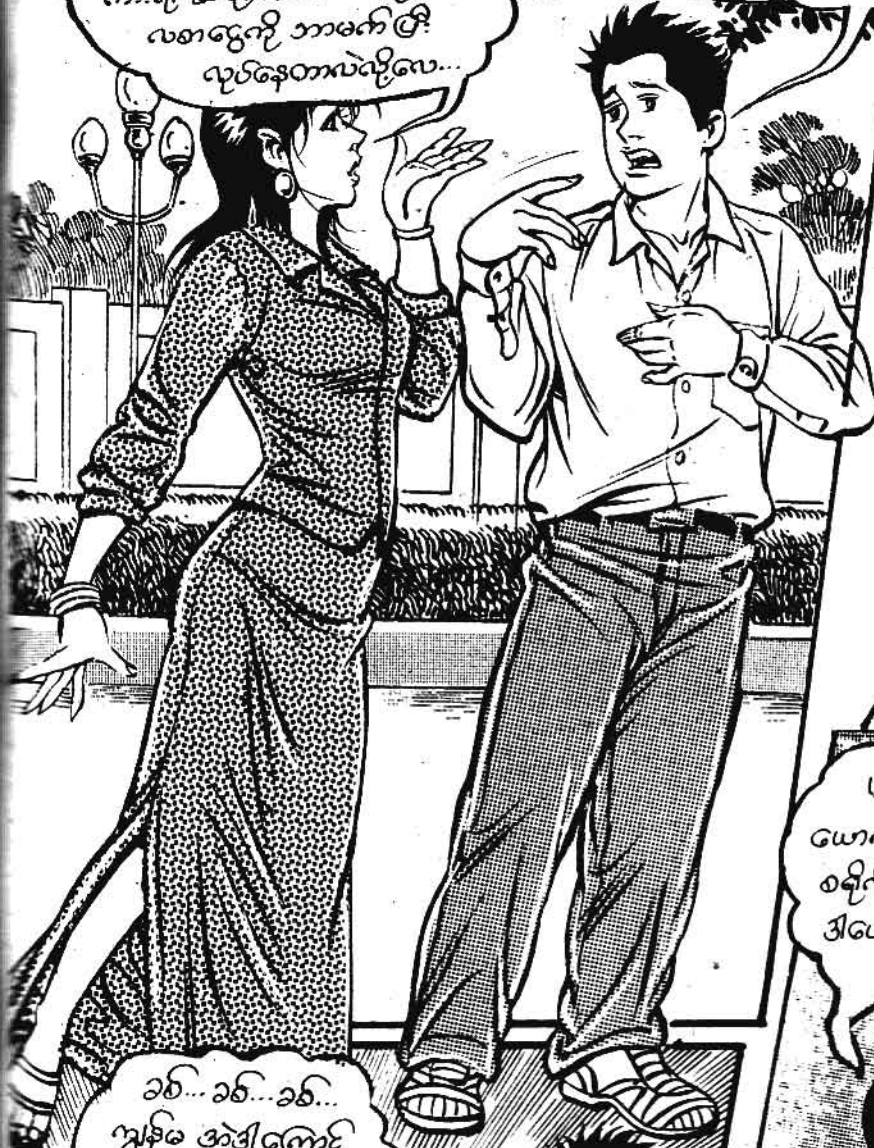

ကျွန်မ ရှင်ကို
တစ်ခွဲလောက်
မေးချင်တယ်...

ရှန်ဟိုက် တြောင်လား
မဆိုနိုင် ဇီဝ
ခွန်မိယာ အာအွန်
လှာလေးဖြစ်နေသည်

ကျွန်မ လုပ်နေတဲ့အလုပ်က... ကျွန်မ စီးနေတဲ့ ကိုယ်ပိုင်ကား... ရဲ့ ဆီဖို့ထောင် မပဲညှိတဲ့ လစာငွေကို ဘာမက် ငြိလုပ်နေတာလဲလို့လေ...

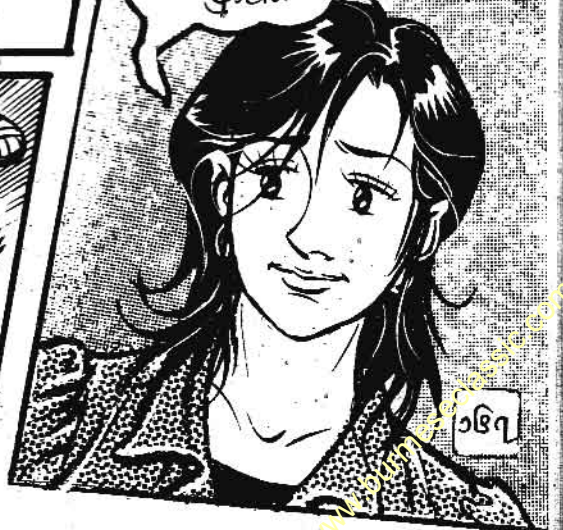
အင်း... မေးချင်တယ်ပဲ ထားဦး ယောက်ျား ပါးစပ် ငြိနဲ့ ခပ်စုလို့ ဘယ်ကောင်း မလဲဗျာ...

ဟို... ထား... ယောက်ျား ဖိုသတ် စရိုက်ကို ငြိတော အိမ်မဲ ကျွန်မ ငြိ ဖြာပါ...

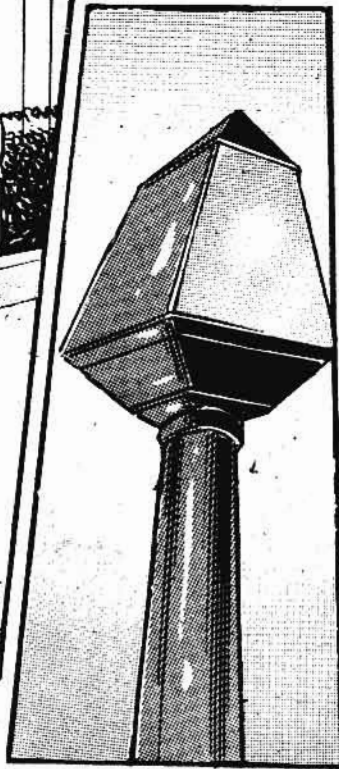
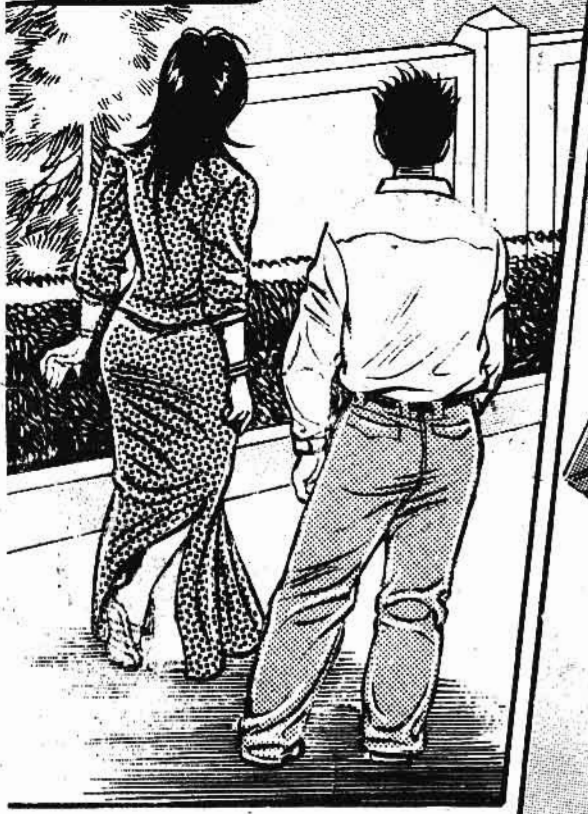
ခပ်... ခပ်... ခပ်... ကျွန်မ အဲဒါကြောင့် ခင်ကို သဘောကျတာ...

ဟု...

သူမ စကားဖြတ်ပြီး ဒေါလမ်းတွေကို
ရပ်ပစ်လိုက်သဖြင့် မိုးညိုပါ ရပ်သွား
သည်... ..

စကားပြောရင်း အလျားလိုက် ဖြတ်တိုက်လာသော...
လေဖြေတို့က သတ္တုနံ့တွေ သယ်ဆောင်ခဲ့ကြ
သည်... ဥပမာ... ကင်က သူ့လိုက်သူ 'High Light'
ဖောက်သလို ငွေရွံ့တွေ ပက်ကြီးထားကာ...
ခွန်မိယာက လေဖြေဖွချီ ဝဲကျလာသော...
ဆံ့နှစ်စတွေ ခေါင်းငံ့ သိမ်းပစ်လိုက်ပါသည်... ..

ဒါကို အစအဆုံး ဝေးကြည့်နေသော
မိုးညို တံတွေး မှီခိုသည်... ..

ကုမ္ပဏီမှာ ဒီလိုပွဲမျိုး ကျင်းပတယ်
ဆိုတာ မေမေ့တို့တန်းက မေမေ့ကိုယ်တို့
မျိုးဆေး ချလေးခဲတာပါ... လွန်ခဲ့တဲ့ (၂)နှစ်
လောက်က... <Green Soap>ဟာ...
မေမေ့ ဖိုင်တဲ ကုမ္ပဏီပေါ့...။

ဒါလဲ... မေမေ
ကျွန်းမာရေး မကောင်းလို့
ရှယ်ယာအများဆုံး ဖိုင်တဲ
ဦးထက်ခေါင်လက်ထဲ (၅)နှစ်
လောက်... ခြံပြီး...

ဟယ် ဖွဲ့ထားခဲရတယ်...

ကျွန်မလည်း ကျောင်းမပြီးသေး
မေမေကလည်း မေမေ့လုပ်ငန်းကို
မကျမ်းကျင်... အဲဒါကြောင့်... မေမေ
အတွင်းရေးမှူး အန်တီဂျိစ်ကို...
လှယ်ထားပြီး ဦးထက်ခေါင်
နဲ့ ဖွဲ့ထားရတာ...

ဖေဖေ ဆုံးဖြတ်ဖို့မှ ထွက်လာတယ်...
အဖြေကတော့ နည်းပညာနည်းလို့...
ဈေးကွက်ပျောက်ခံရတယ်ဆိုတော့ အကြောင်း
ပြရဦးနဲ့... ဆုံးရှုံးမှု နိဒါန်းကတည်းကတော့ ချပြဟာ
တယ်... အဖွဲ့ကြောင့် ချယ်ဟာ (၄၀%)
စုစိုင်းနဲ့ အူ မြန်အမ်းလျှောက်ရတယ်...

မိ... ရှေးယုလျှောက်... ရှေးယုလျှောက်

ဒီကာလအတွင်း ပေပေ့ကို
ဖြတ်တူးဖြတ်ပဲ ဆေးကုသခရိတ်
မိသားစု ဆောက်မိမ့်ခရိတ်ကို ဆုံးရှုံးသွားတယ်
ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အချို့နဲ့ ဝက်ပေါင်းတည်း
ဖြဖြ ကုမ္ပဏီကို သူလက်ထဲ အဖြီးအပိုင်
ဖွဲ့ပေးလျှင်ရတယ် အဖြစ်ကို
ရှောင်သွားတယ်...

ဟင်... လူယုံထားတယ်
အနိတ်ရိတ်ကတော့ ဒီကိစ္စကို
အတည်ပြုပေးသလား...

၁၇

သူတို့နှစ်ယောက်
ပေါင်း၍ ဖြစ်တာလေ...

ဟာ... ယုတ်ဇာ
လှချေလား...

အိလေမေ... အဲဒီဆုံးရှုံးမှုက...
မေမေ့ကို ဆုံးရှုံးလျက်ရတာ
လောက် ဒုက္ခရာစရာမရှိပါဘူး...
ကျွန်မတို့မှာ မေမေ အမွေတွေ
အပ်ထားတဲ့ အာဏာပိုင်နဲ့တင်
လုံလောက်ပါတယ်...

အိနဲ့များ ဇွန်မိယာရယ်
အပင်ပန်း ဒဲ ပြီးလာလှုပ်
နေသေးတယ်...

ကျွန်မ
လက်တုနဲ့ ဖြန်ချင်တယ်
စိတ်ဖြေချင်လောက်
ဆိုလည်း ဖြစ်တယ်...

ဦးညို မျက်လုံးဖြူးသွား
အပင်...လက်တုနဲ့ ဖြန်မယ်
ဆိုတာ တရုတ်အောက်လမ်း
တွဲတွေထဲကလိုများ... ..

ရှင်ကျွန်မကို
ကုသဖို့ရလိမ့်မယ်
နော်...

ခင်... ခင်ဗျာ...

အဟင်...ဟင်...
မနီးရိပ်ပါနဲ့
ရှင်ရယ်...

ဦးထက်ခေါင် ကိုယ်တိုင်က...
ကျွန်မ လက်တုန့် မြန်ဖို့ အဆင့်အရေး
ပေးဖို့ သားပါ... ကျွန်မ ဆန္ဒရှိရာ
သူ့ရဲ့ အတွင်းရေး မျှင်လုပ်ဖို့ အထိ

ဒါပေမဲ့ အိမ်နဲ့ပူးက...
သိပ်မကောင်းဘူးရှင် ကုမ္ပဏီ
တစ်ခုလုံးရဲ့ ပါးစပ်ထဲမှာ ကျွန်မ
သိက္ခာတွေ... ပုပ်စော်နဲ့အားလိမ်မယ်
အဲဒါကြောင့်... ဒီပွဲကို ဗြဟ္မာခံဖို့
စောင့်လာခဲ့တာပေ...
အဖမ်း...

ခွင့်ပြု
ထားတယ်...

ရှေး...ဟောဒါ... ကျွန်မရဲ့
ဟမ်းဖွန်း... ရှင် ကျွန်မရဲ့ ကားထဲဝင်ဖို့
နောက်ခန်းထဲမှာ ပုခုံးနေပါ... သူ ကျွန်မကို
တစ်နေရာရာခေါ်အားလိမ်မယ်... သူခေါ်
အားတဲ တစ်နေရာကို ရှေးကတန်း...

သက်ဆိုင်ရာကို
ဖွဲ့စည်းဖို့ အကြောင်း
ကြားပေးရဲ့ပဲ...

၇၃၀

ဖြစ်ပါသေး...
ခင်ဗျားရဲ့လက်တုန့်ဖြန်
မှတော့... ခင်ဗျားအတွက်
ဦးရိမ်စရာမကောင်း
လွန်းဘူးလား...

ဒါပဲ... ရှင်တစ်ယောက်လုံး ကျွန်ုပ်
အနားမှာ ခိုနေမှာပဲ... အားစိုက်ရင်...
သက်ဆိုင်ရာကို အကြောင်းကြားရင်...
ကျွန်တော်ချစ်သူကို ကျွန်တော်
အလုပ်ရှင် ခေါ်ဖြောင့်အားပါတယ်...

ကျွန်တော်မလွန်ဆန်ရဲ့လို့
ကူညီပါ... လို့ပဲ ဝေပေး...
ကဲ... သွား ကားနောက်ခန်းတံခါး
ကို... လော့ချ မထားဘူး...

သူ့အတွေးနှင့် သူ့မကတော့
ဟိုကွက်ဟကွက် တစ်စက်မှ
မရှိ... သူ့အတွေးထဲမှာတော့...
မမြင်နိုင်သော ကံတရား၏
ဖွက်ဖိတစ်ချပ် ဖျက်ခနဲ ဆွဲလှန်
ပစ်လိုက်မှာကို ဦးရိမ်မိနေလေ
တော့သည်... ..

မင်းထင်ကျော်
ကားကို... ခြံအပြင်
ဘက်... ထုတ် ဖြို...
ခြံတံခါး... ဘေးခတ်
နေပိုင်... ခရမ်း
အလှည့်က ဖန်
လာသန့်... ..

ဘယ်လဲဟ...

လဝန်း... ဆီ ခဏ
သွား မလို့ကွ... ရော့
ဘော့...

ဒီကောင် ညဉ့်ဥန်းမယ်
လို့... ဖုန်းဆက်တယ်... ဒီနေ့ကုမ္ပဏီ
မှာ... နည်းခံပို့ ခြိတယ်လို့... ဖြောတက
ပဲ... မင်း နေ့စဉ်... ရော့...

လှိုင်ပါရအေး
ကျေးဇူးရှင်ရယ်
နော်.....

ဟာ... ငါလည်း လှိုင်
မယ်... မိုးညိုကေ... ဖန်
မရောက်ဘေး... ဘုန်း
လာ... ..

မင်းထင်ကျော် မတား
တော့သဖြင့် ခရမ်း ပျော်
သွားကာ... မင်းထင်ကျော်
အလစ်မှာ တစ်ချက်
နှစ်ချက်လောက် ကခုန်ပစ်
လှိုက်သည်...
မင်းထင်ကျော်
ဖြင့်သွားသည်...

မျောက်ရူးထ
မနေနဲ့ မေယျီက
မင်းကို အမေလို့
ခေါ်ဝင်စားတာကွ...

ကား...

မင်းထင်ကျော်...ကားထဲ
ဝင်ထိုင်၍ ခရမ်းလည်း
အောင်သက်သက်နှင့်
ထိုင်လျက်ရှိသည်...
တစ်လုံးတည်း နှင့်
ငြိမ်သွားသော ခရမ်းကို
ဖြည့်ကာ မင်းထင်ကျော်
ပြုံးမိ၏...

ကားမောင်းထွက်လာပြီး
အတန်ကြာမှ... သရဖီ
ဆင်ခြေလေးလှိုဟန်ခွင့်...

ငါ... လဝန်းရဲ့ စာအုပ်ထဲ...
ဖော်ပြသလောက်...

ဟုတ်တယ်... ငါ အရင်ဆုံး
ဖော်ပြတာပါက... လဝန်းရဲ့ထင်မြင်
ချက်ကို ဖြည့်စွက်... သမီးက...
အဖေ့ကို... စိတ်.....

တော်စမ်းကွာ....

သန့်ငါ ကွာသွား...
လေးနှစ်ပေါ့...
ချီးထဲ... ဖွ...

ဖမ်းထင်ကျော်
ခွက်ထိုးခွက်လန်
ရယ်တော့သလို...

နေပြီဦး မင်းကော...
တကယ် စိတ်ဝင်စားလို့လား...

စိတ်ဝင်စားတာ
ပေါ့ကွ.. ငါ့ဘဝမှာ
ငါ့ကို ဒီလိုမြှောက်တာ... သူ
ကံယောက်ပဲရှိတယ်...
ခုတန်း ယူထားလို့က
ဆိုတဲ့ သိချိုး မင်းလည်း
ကား ဖုန်းကားပဲ...
ညွှာ...

အေးလေ ဒါဆိုလည်း ငြိမ်းကြည့်ပေါ့...
ငါကတော့ မိုးညိုနဲ့.. ငါ့ညီမကိစ္စပဲ ရင်ယူတယ်...
ဖြစ်သွားရင် ငါ အိမ်ကနေ...

ခေါင်းနဲ့
ဆင်းပြေးရမှာ...

NIVEA
Soft

ငါ့အဖြစ်တော့ မိုးညိုစိတ်နဲ့ ဆို
ဘယ်လိုမှ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး မင်းထင်တော့...
ဒီကောင် မင်း အပေါ်မှာ အာရပ်
အလေးထားတာ...

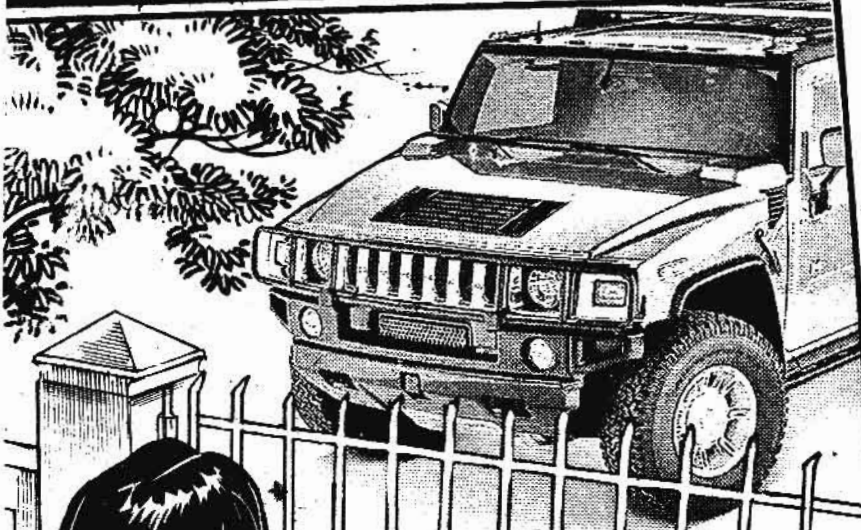
မင်းထင်ရှောက်က ကားကို
ရွှေ့ရုံတိုင် ဒီ.ပိုင်.မရှောက်ခင်
ညာဘက်လမ်းထဲ ချိ်းကွေ့
ဝင်လိုက်သည်...

ဟင်... မေယျာတို့က
ဒီလမ်းထဲမှာ နေတာလား...

ဟွတ်တယ်...

ဟင်... နေ့ဆင်းကတောင်
ငါ ကားလာဖို့ရင်း ဒီထဲ
ရှောက်ပေး တယ်ကွ...
မသိတာနာတယ်
ကွ...

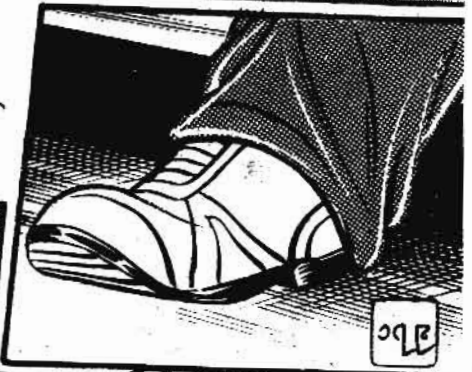
အိမ်ခြံနဲ့ ငြိ...
တစ်ခု၏ ခြံတံခါး
ရှေ့တွင်... ကားရပ်က
ဟွန်းထီး ပြီး စောင့်နေ
လိုက်ကြသည်... သေ
ကြာသော်... မေယျာ
ထွက်လာလေသည်...

မင်းထင်ကျော်က ခရမ်း တိုင်ပင်
ခေါ်ပေးထားသည်အတိုင်း ခြံထဲ အီးဗြစ်
ဝင်ပြီးမှ... ကားရပ်ပေးလိုက်သည်... ..

ဖြော...ကိုမင်းထင်ကျော်
အတော်ပဲ လစဉ်...အခုပဲ
ဖုန်းဆက်တော့မလို့ အိမ်ခံစား
နေခွင့်လို့တဲ့လေ...

ခရမ်း ကားထဲက
ထွက်သွားမှ...
အိမ်ရှေ့ဘက်ဆက်
မောင်း သွားသည်...

၁၇၉

မေဃီ ဇိတ်ဒါ့ကို
ပိတ်ပြီး နေလျှင်
အဟာ... ..

မေဃီလေး...

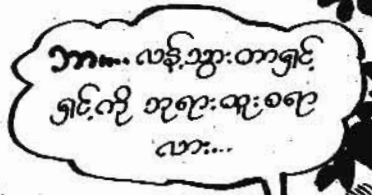

ဘုရား...

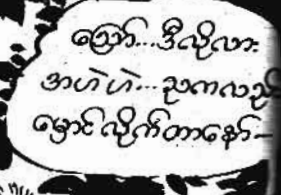

အဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...
ရှန်လို့ပဲ ထူးပါကွယ်...
ဘုရား ထူးစရာမလို့ပါဘူး...

ဘာ...လန့်အားတာရှင်
ရှင်ကို ဘုရားထူးစရာ
လာ...

ဤ...ဒီလိုလာ
အဟဲဟဲ...ညာကလည်း
မှောင်လျက်တာနော်-

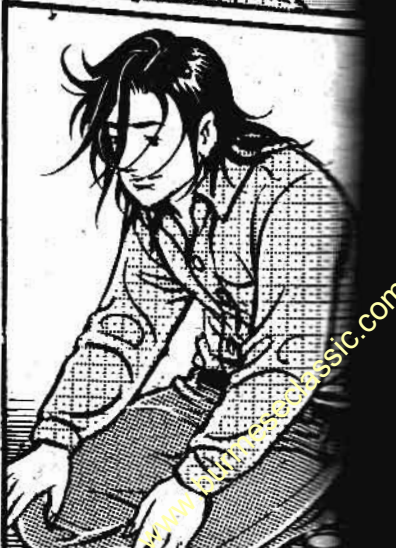
အင်း...ပေး မှောင်ပါတယ်
ဆိုမှ... မည်းတဲ့အရာလာ
ရှုပ်နေတယ်...ဖယ်
လျှန်မ အားမလို့...

နေပါဦး မေပျိုရယ်...
ဖြိုးထဲကနေ မင်း ကိုယ်ကို
ချိုက်သတ်ချင်တယ်ဆိုလို့
တကူးတကာလာပြီး
အချိုက်ခံတာပါ...

ခရစ်က တရုတ်
မင်းသားတွေကို
မျက်လုံးထဲ ပြေး
ဖြင့်ပြီး...အင်
ရက... မေပျို
ရှေ့မှာ နူးထောက်
ထိုင်ချလိုက်သည်...

ဟော့ဗီး သူမ လှည့်ပတ်အထွက် ခရမ်းက
သူမ လက်ဖဝါး နွေးနွေးလေးအား ဆွဲယူဆုပ်ကိုင်
ထားလျက်တော့သည်...

အို...
ဒါ ဘာလုပ်
တာလဲ...

ဟင်...
ရှင်...

တစ်မျိုး မထင်ပါနဲ့
ကိုယ် မင်းရဲ့မေတ္တာကို
အသိအမှတ်ပြုတာပါ...

ဘာရှင်...
ဘယ်သူက ရှင်ကို
မေတ္တာရှိလို့လဲ
ဒီကွပ်ပါပဲ...

မင်းသာမေတ္တာမရှိရင်
ကိုယ်ကို ရိုက်မှာပေါ့ အခု
မရိုက်ဘဲ ရှောင်ယွဲ့သွား
တာ...ထောက်ရှုရင်...

အဲဒါ ခရီးဇာ
ဦးလို့ရှင်... အိမ်ကသိကုန်
တော့မှာပဲ ရှင်ဘယ်လို့
လူကြီးလဲ...

၁၈၁

ကိုယ်လား မင်းကို အရမ်း
ချစ်တဲ့ ခရမ်းလေး လူမင်း နတ်မင်း
ဗြဟ္မာမင်းတွေအားလုံး ထောက်ခံချက်
ပေးထားတဲ့ အလုပ်နဲ့အကိုင်နဲ့
လခစားလူပျိုစစ်စစ်ပါကွယ်...

မေပျိုက ကတုန်းကရင်ကြီး ဖြစ်ကာ...
ရုန်းကန်နေချိ... ခရမ်း စိတ်မထိန်းနိုင်
တော့ဘဲ... ဆွဲဖက်ထားမိတော့သလို...

အား... လွှတ်ပါ... ခွင့်
ကိုယ်က စက်ဆီစော်တွေ
နဲ့လို့က်တာ...

အဲဒါ ကဝရဲ့
အော်ဒီကလေးလေ...
ကိုယ်ကို ဖြန့်ချစ်ပါလား
ဟင်...

အို... လွှတ်...

မော့မလွှတ်မယ်...

ဒီကွပ်ပဲ... က...
ရှုမ... ခွင့်...

မေ့ပါရဲ့...

ခေါင်ခင်အောင်က လဝန်းပျို ကျွန်လား...
ခရမ်း အကြီးအကျယ် တွန့်လှုပ်သွားကား...နီးက
ရှက်လှုပ်တွေကြားထဲ ခိုင်မာစဉ်း ချလိုက်ရမည်...

သနားပါတယ်...

တောက်... မိနစ်ကိုဆယ်
ပြည့်ခါနီး မှကွာ... ..

ဟဲ...မေ့ပါ...

အနီ...လ
လဝန်း...

ခင် အဖွဲ့ကထဲ
ရင် ဖြီး အာလုပ်
နေတာလဲ...

ငါ... ငါ... တံခါးပိတ်ပြီး
ပြန်အလှည့် နှိ နှိနားမှာ
မည်းမည်း ငြိ တွေ
လှိုက်လို့...

ဘာလဲ... တစ္ဆေ
ခြောက်ငယ်လို့ မြော
ချင်တာလား...

မသိဘူး... ငါ... ငါ
တောက်ပြီး... ခြေလှမ်း
တွေကို မတွေ့ရဲ
တော့တာ...

လာစမ်း
ပါဟယ်...

မှတ်ထား: တစ္ဆေဆိုတာ
ဘုရားမသိ... တရားမရှိ... ကလေး
ကဝ... အန္တက္ကကောင်တွေ သေလို့
ဖြစ်တာ... ဂရုစိုက်မနေ
အင်...

သရဲလုနား: အိမ်ဂရုနဲ့ပါနော်...

ဟို နေရာက...
လျှပ်သွား သလားလို့...

ခရစ်: ပန်းနေသော...
နေရာ ဖြစ်၍ မေပျို
ဘုရားတမိသည့်...
လဝန်း ချိုကတော့...
ဘာမျှ မတတ် ရှာ
ခဲလုံး ကောက်၍ လျှပ်တံ
နေရာကို အားကုန်
ဆော်ထည့်ပစ်လျှင်၏...

လာထား...

ဒီကောင်မလေး...
၁၈၅

အစ်ကိုကြီးကို
ဖွီးထားလို့က်... ဖွီးထားလို့က်...
အဟီး... ဟီး...

ဖွီးခင်ပါဘူး
မူးနေပါတယ်
ဆိုမှ...

စက်မှုလုပ်ငန်းကို ကျော်လာ
ကတည်းက... ထမုက်ပစ်ချင်
စိတ်အား မိုးညို... အနိုင်ခိုင်
မရှိချနေရသေးပဲ... လောကမှာ
ငွေလက် ခြေးလက်နှင့် သိင်္ဂါ
အရေခံဖွံ့ဖြိုး အသိတရား
မရှိ... အသက်ကြီးလို့ မူကြီး
ဖြစ်နေသေး... လူအန္တရာယ်
ရှိကြောင်း မိုးညို မျက်ဝါး
ထင်ထင် မြင်နေရသေးဖို့...

ဦးထက်နော်...
ကျွန်မ မူးနေလို့ ကား
မဆောင်းနိုင်လို့ လိုက်ဖို့ ခိုင်း
တာ... အခွင့်အရေး
ဒေး...

အစ်ကိုကြီး ဒီပါတယ်
ဒွန်မီကေးရယ်...
စိတ်ချ...စိတ်ချ...

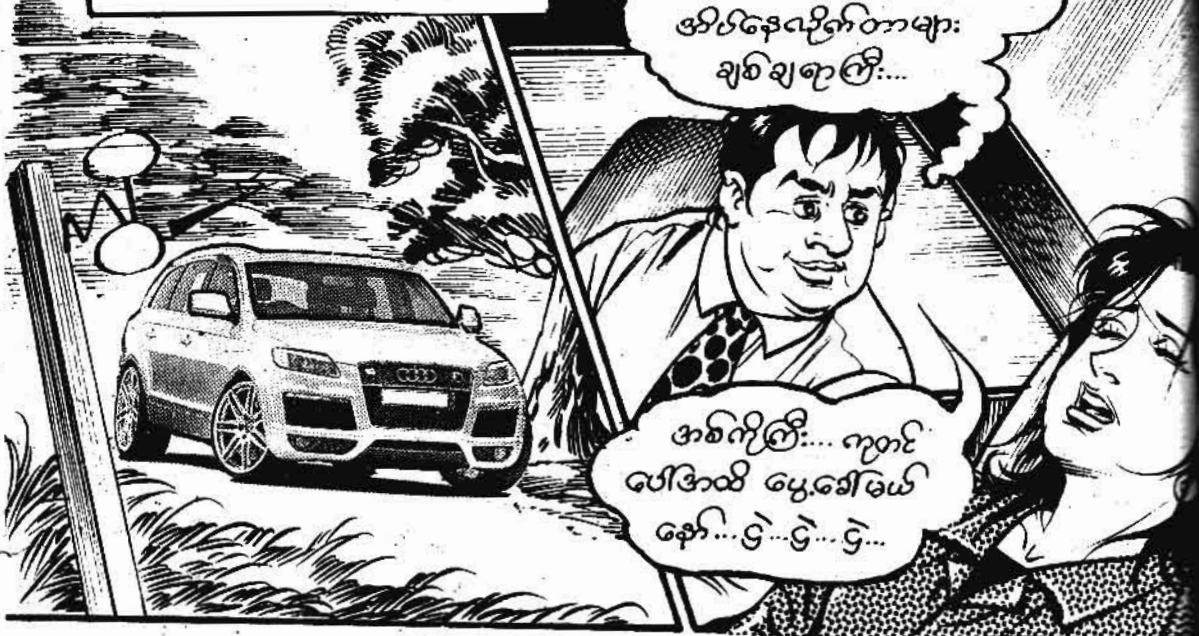
မမြင်ရသော်လည်း ကြားနေရသော
အသံတွေကြောင့်...နောက်ထပ် သည်းခံ
နိုင်စွမ်း မရှိတော့တောင့် အူကွယ်သူ
သိက... အံ့ကြိတ် ခံ ဖြင်း နေရသည်...

ကားစက်ရှိခိုက... အနည်းဆုံး ကိုလို ၁၈၇
(၈၀)ထက် မလျော့... ဒါတောင်
မရောက်သေး...ဘယ်အထိ ခေါ်နေတာ
လဲဆိုတာ... မတွေ့တတ်အောင် ခြုံနေစဉ်...
ကားစက်ရှိခိုလျှောက်က ညာဘက်ချိုးကွေ့
ဖျားတောင်း... စိတ်က မှတ်ဉာဏ်မိမိ... ..

ကား ရပ်သွားချေပြီ... ..

ဒါ... ဇွန်ဖီယာလေးရယ်
အိပ်နေလျက်တကများ
ချစ်ချရာဇာ... ..

အစ်ကိုဦး... ကျွန်
ပေါ်အထိ ပွေ့ခေါ်မယ်
နော်... ငွေ... ငွေ... ငွေ...

ကားတံခါးဖွင့်သံ... ဇွန်ဖီယာကို
ပွေ့ယူသံ တံခါးပိတ်သံတို့
ငြိမ်ကျသွားအောင်... အံ့ကြိတ်နာခံ
ဖို့မှ... မိုးညို ပုန်းနေရာမှ...
ခေါင်းထောင်ကြည့်လျက်သည့်...

ဟင်... မောင်းမည်း
နောက်ပဲ...

မိုးညို... သေချာ အားစိုက်ကြည့်လို့ကံသည်...
သူ့မကို ပွေ့ချိအောင် သွားသော ဦးထက်ခေါင်
အား... ကြယ်ရောင်နှင့် မြင်လို့ကံရမ...
ကားဝံဒါးကို အသာ ကျိတ် ဖွင့်ကာ...
အဖြင့်ထွက်လို့ကံသည်... ..

ထို့နောက်
သူမ ပေးထား
သော... မှန်းနှင့်...
သက်ဆိုင်ရာကို
ဖာကြောင်း ကြား
ရန်... ပြင်ဆင်
လို့ကံ၏... ..

ဟင်... ခွကွပ်...
ပါဝါကို အယ်လို့ဖွင့်
ရမလဲ...

မိုးညို... မှန်းကို ကြည့်ပြီး
အတော်တုနဲ့လျှပ်သွားမိသည်...
တောအားလူမွှဲ ဖြစ်သော်
လည်း... ခုနည်းပညာယဉ်ကျေး
မှုနှင့်... ကင်းကွတာမျိုး
မဖြစ်ရအောင်... လက်လှမ်း
မှီသရွေ့ ကြိုးစား လေ့လာ
ထား ပူးသည်... ဆိုသော်
ဒီမှန်းကိုက... ခေတ်မှီနိုင်
လွန်းသည်... မပျက်အူ
ကြီးကျယ်နိုင်လွန်းတာ...

ဟာ... ရှုပ်တယ်ကွ...
လက်ငင်းရှင်းမယ်...

ငါက တောအားမို့လို့
လက်ကိုင်ဖုန်း မသုံးတတ်ပေမယ်...
လက်ထဲကိုင်လာတဲ့ ခဲလုံးကိုတော့...
ဘယ်လောက် အသုံးချတတ်တယ်
ဆိုတာ... မြေမယ်...

ဇွန်ဖီယာ ကျောင်းပေါ် ထထိုင်လို့ကော်...
ဦးထက်စောင့် မျက်လုံး ပြူးသွားသည့်...

ကျွန်မ လူမုန်း သူမုန်း
မသိအောင်... များနေပြီ ဆိုတော့...
အပိုင်ပဲပေါ့... ဒီလိုလား...
ဦးထက်စောင့်ရဲ့... အဟောင်း... ဟင်း...
ရှင်က လူယုတ်မာပဲနော်...
ဖေဖေက ဘယ်လိုမျက်စိမျိုးနဲ့
ကုမ္ပဏီကို ရှင်လက်ထဲ
အပ်ရတယ်လို့ပဲ...

ဦးထက်စောင့်...
တစ်ချက်တော့... ပြာထွက်သွား သည့်...
ဖိုးမှ... ထိမထင်သလို မျက်နှာနှင့်
ရယ်မောလျက်... ..

မင်း ဤကံသလို သုံးသပ်ပေတော့
ဇွန်ဖီယာ... ဒီနေ့ရက် အခွင့်အရေး
ကတော့...

ငါ့အတွက်... သူရား
ပေးတဲ ဆိုပဲ... ..

ဟုတ်လား... ကျွန်မ
ကလည်း ဒီနေ့ရတဲအခွင့်အရေး
က... ဖေဖေ အတွက်အကောင်းဆုံး
လက်တုန့် မြန်ခြင်းပဲရှင်...

ဟား ဟား ဟား...ဟုတ်ပြီ
ဟေ... ဒါ ရန်ကုန်မြို့လယ်ခေါင်
မဟုတ်ဘူးနော်... ဒီစင်စစ်ပတ်လည်
လူနေအိမ်ခြေမရှိဘဲ...ဝေသာကီကြန့်
မြို့နယ်ပဲ... ကဲ... ..

ရှင် ကျွန်မအနားမကပ်
နဲ့နော်... ဒါ... ဖြတ်... ရွေးကြီး...
ဖြတ်နော်... အား... ..

၁၃၂

တော်...တော်ဖြို...
ကိုမိုးညို...အား...ဘေး
ဘေးလိမ်မယ်...

ခဏလေး...

ဒွန်မိယာဝင်ဆွ
ဝင်ကနေသည့်
ဇွားက... ကုတင်
ပေါ်... ဖား... ခုံခင်း... ဇွီး
လျှို... ကားယားကျနေ
သော... ဦးထက်ခေါင်
၏... ခန္ဓာကိုယ်ကို...
ကျောက်ခဲနှင့် ဖြမ်းထု
သည့်... ..

ဘေး ဖြိုထင်တယ်...

ဦးထက်ခေါင် လုံးဝ
ဖြစ်သက်သွားပျေဖြို...

သေပစ်ခံ ခြင်္သေ့လည်း
ပုလဲဗွဲ မနေတတ်တာ...
သေ...

ခင်ဗျား ဖုန်းကို
ကျုပ်မဖွင့်တတ်ဘူး
ဇွန်မိယာ...

ခြင်တာလို့
အံ့သလိုလုပ်ရတာလဲ
ဖုန်းဆက်ပါဆို...

ခြင်...

ဇွန်မိယာ ဖုန်းကို ကတုန်
ကယင် လှမ်းယူပြီး... ဖုန်းထဲပဲ
တည်တည်ဆို... လက်ခွင့်မိတာ
ပါပါတို ဖွင့်လှိုက်သတည်း...

ဒီမှာလေ...
ဘာလို့ မရေရမှာလဲ...

ကျုပ်က တောသား
ဆိုတော့ ကျောက်ခဲလောက်
မသုံးတတ်ဘူး...

သေချင်
တာပါပဲ...

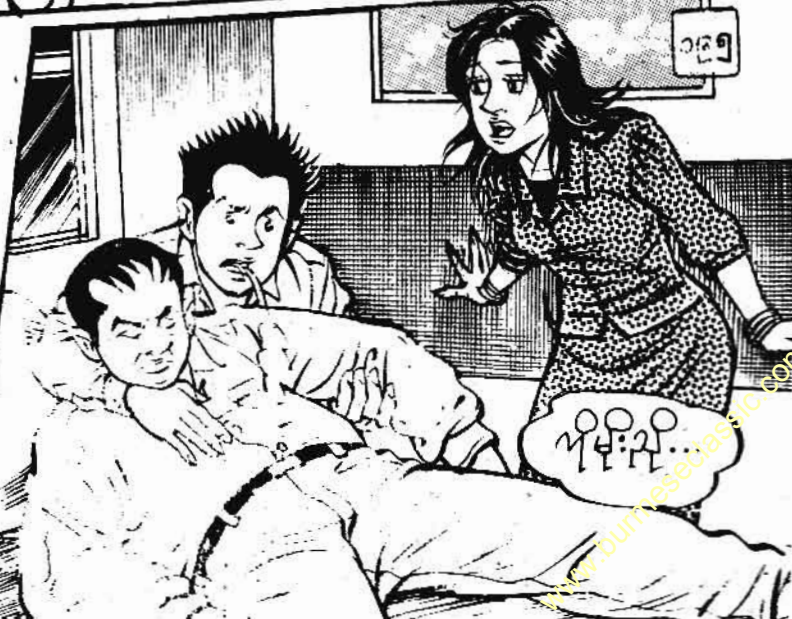
ရွန်မီယာ ဗိုးရိတ်
ဟုန်ဒါနေယလောက်...
မိုးညိုက သွေးအေး
နာ...တည်ငြိမ်လွန်း
ပွသသည်...
ဦးထက်ဆောင်ဆီ
ဟိုးကပ်သွားကာ
မမ်းယပ်ကြည့်
သည်...

ဟင်... အသက်
ရှိသေးတယ်...အခုကို
ဆေးရုံပို့ရမယ်...

BURMESE CLASSIC

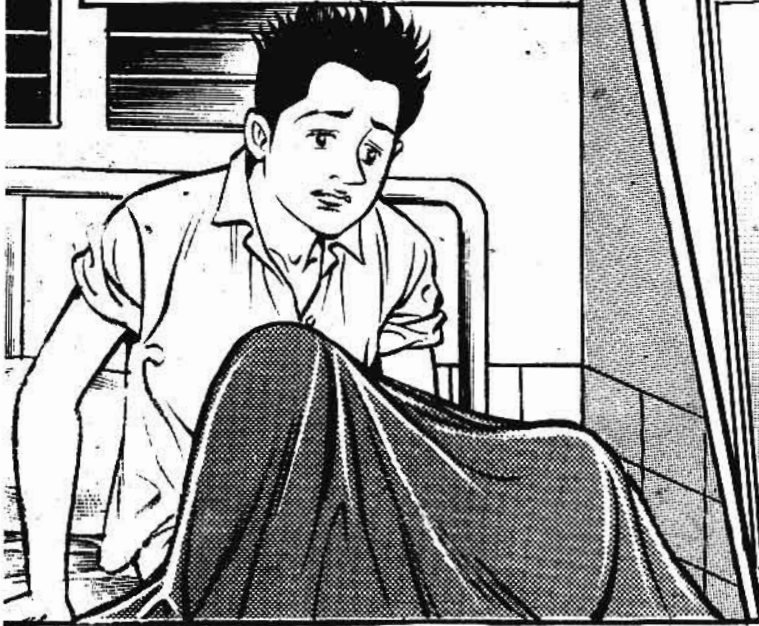
တောရင်း နှင့် ဦးထက်ဆောင်ကို
မိုးညို ပေးအပ် ဦးဆောင်
ထက်မှ... ပုဂံခနဲကျလာသော
သွေးကို မြင်ပြီး ခုံးတွေ
ညွတ်ရွေ့ ကုန်လေသည်...
ပြီးတော့ သွေးညှိနဲ့...
ရင်ထဲ ပျံ...ပျံတက်လာ
သော... စေဒနာကို
ပြုစား မျိုချသည်...
မေ... အား!! ...

ဟိုမှန်း...
www.burmeseclassic.com

ဒီနေ့ မိုးညို ဆေးရုံဆင်းခွင့်
ရမည်... ဘုရားခံ လူနာဖြစ်
ရ... သီးသန့်ခန်းမှာ ထားရှိကာ...
ကုသထားခြင်း ဖြစ်၏... ..

မင်းထင်ကျော်... ခရမ်း... လဝန်းချို... မေယျာတို့
အဖြေအရွာ... ကျောက်ရှိလာကြသည်...

လူနာခန်းရှေ့ သည်းသည်းထန်ထန် ငိုကြွေး
နေသော... ဇွန်မိယာထံ မင်းထင်ကျော်
လျှောက်သွားကာ... နှစ်သိမ် သည်...

BURMESE CLASSIC

ဟဲ... ..

ဇွန်မိ...

သူ... ကြောင်ချက်
မေးလိုက်ပြီ...
ဟင်... အင်...

စေ့ပတ်ထားသော လူနာ
အခန်းတံခါး ဖွင့်ကာ...
မိုးညိုအား တပ်ဖွဲ့ဝင်
အစောင့်အရှောက်တွေ
ခွင့်... ခေါ်ထုတ်လာချီ
အားလုံး အဖြေချောက်
သွားသည့်... ..

မိုးညိုက... ဒွန်မိယာ
အနီးတွင် ရပ်ချိ... ..

ခင်ဗျား ကတိ
တည်မယ် မဟုတ်လား
ဒွန်မိယာ... ..

ဒွန်မိယာက...
မျက်ရည်တွေခွင့်
ခေါင်းညိတ်ချိ...မိုးညို
ပြုံးလှိုက်ဖြိုး... ..
မင်းထင်ကျော်ထံ
လျှောက်သွားသည့်... ..

သူ ငါ့ကို ကတိ
ပေးထားတယ်လွ... မင်းကို
အထင်လွှဲထားတော့...
အားလုံး ခွင့်လွှတ်မယ်တဲ့
သွားကွာ... ဒွန်မိယာကို
မင်း ခွင့်ပေးပေးတာ
ငါ ခြည်သွားချင်
တယ်... ..

မိုးညိုက...
ဟီး... အီး... ..

ဟေ့ကောင်
သွားလေကွ... ..

မင်းထင်ကျော် ငိုယိုပြီး...
ဖွဲ့ခါးယာ ပခုံးကို ဖက်ကာ...
နှစ်သိမ်းပေးရဦး...

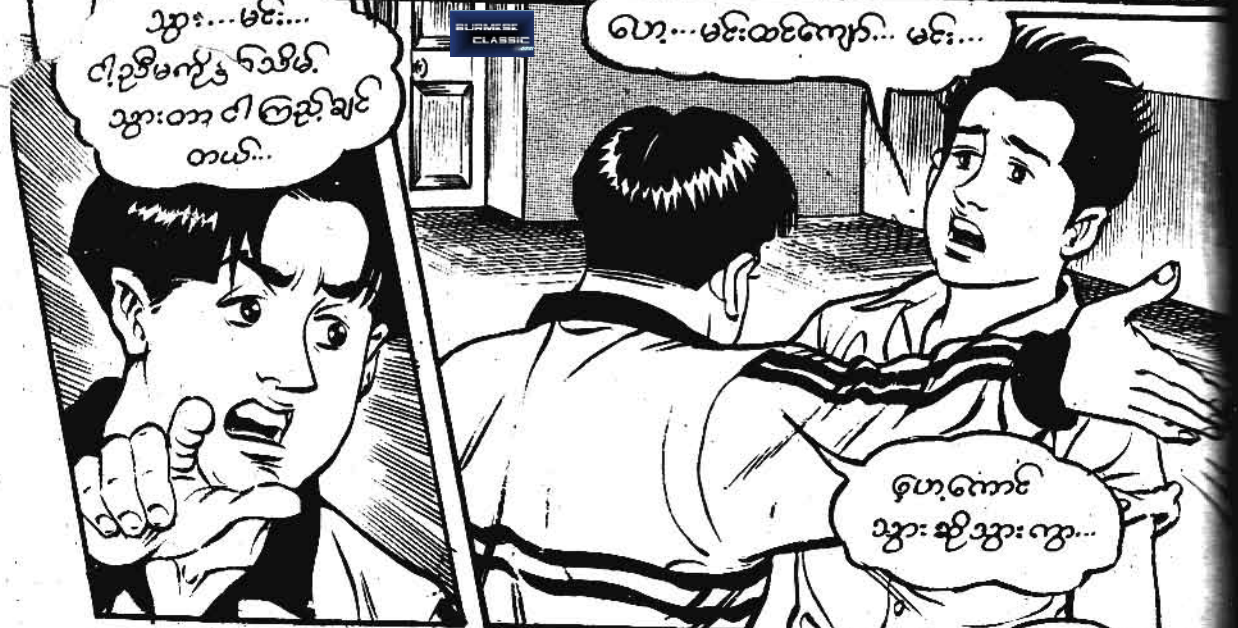
မင်းရှော့ လဝန်းကို
ဘယ်လိုနှစ်သိမ်း
မှာလဲ မိုးညို...

ဟဟ...ဒါက...

အား...မင်း...
ငါ့ညှိမကုန် ခုသိမ်း
အားတာ ငါ ခြည့်ချင်
တယ်...

ဟေ့...မင်းထင်ကျော်... မင်း...

ဟေ့ကောင်
အား ချီအားကွာ...

လဝန်းချို
ဟန်မဆောင်နိုင်
စွာ...ဖြောင့်ဝင်လာ
ပြီး... မိုးညိုကို
ဖက်၍...
ငိုတော့၏...

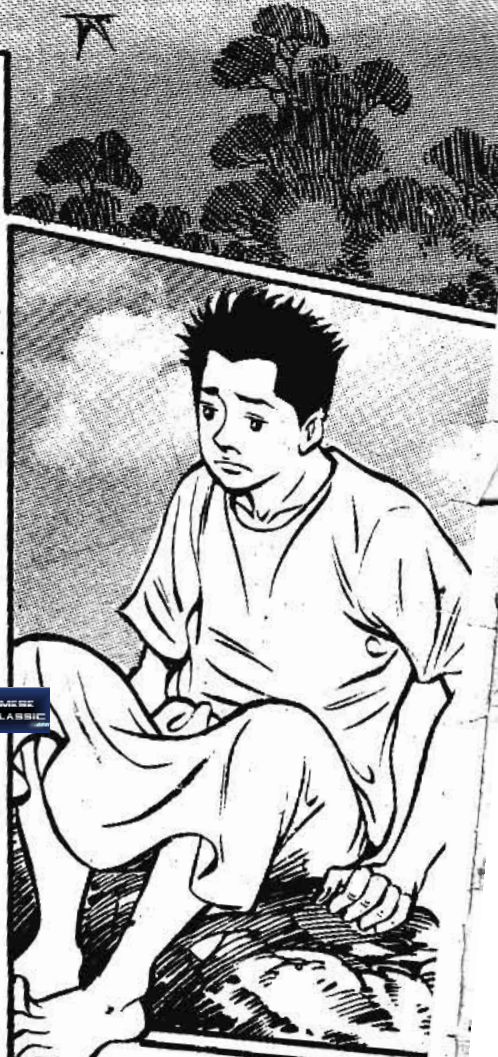
ခွင့်လွှတ်ပါ လဝန်း
လူမိတ်နှိုက် အူတိုင်း
ဒီလိုပင်ပန်းကြတယ်
ဆိုတာ...လူတွေ
သိပါတယ်...

အချိန်သည် လောက သဘာဝ ဖြစ်စဉ် အမျိုးမျိုး
တို့အား... မြူမြူမြေးမြေး... လဲလာအောင်... ဆုံးမ
ပျက်စီးစေခြင်း... အလွန်တော်သော ဆရာတစ်ဦး
ဖြစ်ပါသည်...

လူသတ်မှု ဖြစ်...
ဖြစ်ဒဏ်ကျခံခဲ့ရသော
မိုးညိုပင်လျှင်... (၇)နှစ်
ကာလအတွင်း မထင်မှတ်
နိုင်လောက်အောင်
မြေးမြေး... သည်...
သူ မကြာခဏ ခံစား
ဖြစ်ပေါ်နေရသည်
နှလုံးရောဂါပင်လျှင်
ဖြစ်မှုကြောင့် ကိုချွေး ဖြစ်
ဆပ်ရင်း... ဘယ်ဆီ
လွှင့်ကျကျခံခဲ့... မှန်း
မသိစွာ ကျန်းမာလာခဲ့
သည်... မြောင်းသော
အသားအရေတို့ ညိုခဲ့
သည်... ပါးဖြိုင်းဖြွေး
ထူလပျစ်နှင့်... ပင်ကိုက
ဖွံ့ဖြိုးသော ခန္ဓာကိုယ်တို့
တွဲစပ်ကာ... ယခုမှပင်...
တောသား ကြီးလုံးလုံး
ဖြစ်နေခဲ့ချေ ဖြစ်...

ဒီနေ့အဖို့... မိုးညို
နည်းတူ... ဖြစ်ဒဏ်မှ...
လွတ်ကင်းသူများ
လည်း... ဤနေ့စဉ်...
ထောင်များဝခြင်း...
လာရောက်ကြိုဆိုသူ
မိသားစုဝင်များ
ကအံ့တမ တွေ့မြင်
နေရသည်...

ခေါ်ယံနှင့်အတူ ပြေးဝင်လာသော မိန်းမချောလေးအား
လဝန်းချိုဆိုတာ အခုချက်ချင်းသိသနည်း... သို့သော် အခု
လာရောက်ကြိုနေလိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်မထား...
မှမ်းကြည့်လိုက်တာ... မင်းထင်ကျော်နှင့်
ခွန်မိဖာတို့ မိသားစုပါ ပါလာကြ၏...

ကိုမင်းညို...

အံ့...ကျော
လဝန်းက ချက်ချင်း
မှတ်မိတယ်
ဟောက်ဖရာ...

ဘာ...မင်း ဘယ်လို
ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တယ်
မင်းထင်ကျော်...

ဟေ့...ငဝ့်... မင်းရင်ခွင်ထဲ...
ငါ့နှမလေး... အဲဒီတော့ မင်းနဲ့ငါ
ဘာတော်သလဲ...

ဟောက်ဖ...

ဦး...
ဧကန်... ထ
လိုက်တာ...